

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EU) 2022/2472,

annettu 14 päivänä joulukuuta 2022,

tiettyjen maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 13 päivänä heinäkuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1588 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen asetuksen (EU) 2015/1588 6 artiklan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

on kuullut neuvoo-antavaa valtiontukikomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet täyttävä valtion rahoitus on valtiontukea, josta on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan nojalla. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, jotka vapautetaan tästä ilmoitusvelvollisuudesta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi antaa tällaisia tukimuotoja koskevia asetuksia. Asetuksella (EU) 2015/1588 annetaan komissiolle valtuudet katsoa perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että tietyt tukimuodot voidaan vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta. Mainitun asetuksen perusteella komissio hyväksyi tiettyjen maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 ⁽²⁾, jota sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2022.
- (2) Perussopimuksen 42 artiklan mukaan maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan kilpailusääntöjä vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto määrittävät. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽³⁾ 211 artiklassa säädetään, että valtiontukisääntöjä sovelletaan tiettyin poikkeuksin tukeen, jota myönnetään maataloustuotteiden tuotantoon ja maataloustuotteilla käytävään kauppaan. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 211 artiklan 2 kohdan mukaan valtiontukisääntöjä ei sovelleta tukeen, jota jäsenvaltiot myöntävät

⁽¹⁾ EUVL L 248, 24.9.2015, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 702/2014, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

mainitussa asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin, jotka unioni rahoittaa osittain tai kokonaan, eikä tukeen, jota jäsenvaltiot myöntävät mainitun asetuksen 213–218 artiklaan sisältyviin toimenpiteisiin. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115 ⁽⁴⁾ 145 artiklan mukaan valtiontukisääntöjä ei myöskään sovelleta jäsenvaltioiden mainitun asetuksen mukaisesti myöntämään tukeen eikä kansalliseen lisärahoitukseen, joka kuuluu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan. Tällaisten maksujen, joilla tarjotaan kansallista lisärahoitusta perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan puitteissa, on täytettävä asetuksen (EU) 2021/2115 vaatimukset, jotta komissio voisi hyväksyä ne osana asianomaisen jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmaa. Valtiontukisääntöjä sovelletaan kuitenkin niin Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) osarahoitettavaan osuuteen kuin kansalliseen lisärahoitukseen, jota myönnetään perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jääviin toimenpiteisiin.

- (3) Koska tuen taloudelliset vaikutukset eivät ole riippuvaisia siitä, osallistuuko unioni tuen rahoittamiseen vai rahoittaako jäsenvaltio sen kokonaan itse, komission valtiontukiin soveltaman valvontapolitiikan olisi oltava johdonmukaista ja yhteneväistä niiden tukien kanssa, jotka myönnetään osana unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa ja maaseudun kehittämispolitiikkaa.
- (4) Tämän asetuksen soveltamisala olisi sen vuoksi sovittava yhteen asetuksen (EU) 2021/2115 soveltamisalan kanssa, kun kyseessä ovat maaseuturahaston osarahoittamat toimenpiteet.
- (5) Tämän asetuksen avulla on tarkoitus lisätä yksinkertaistamista sekä valtiontukisääntöjen läpinäkyvyyttä ja niiden noudattamisen tehokasta arviointia ja valvontaa kansallisella ja unionin tasolla säilyttäen samalla komission ja jäsenvaltioiden toimivaltuudet.
- (6) Komissio on useaan otteeseen soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa maa- ja metsätalousalalla niiden edellytysten mukaisesti, jotka vahvistetaan vuoden 2014 suuntaviivoissa ⁽⁵⁾. Komissio on näin ollen saanut paljon kokemusta näillä aloilla tukitoimenpiteistä, joista jäsenvaltioiden edelleen edellytetään tekevän ilmoituksen komissiolle. Saamansa kokemuksen perusteella komissio on pystynyt määrittelemään paremmin edellytykset, joiden täyttyessä tietyt tukimuotoja voidaan pitää sisämarkkinoille soveltuvina, ja laajentamaan ryhmäpoikkeuksien soveltamisalaa varmistaen kuitenkin tuen läpinäkyvyyden ja oikeasuhteisuuden.
- (7) Tämän asetuksen yleisten soveltamisedellytysten olisi perustuttava sellaisiin yhteisiin periaatteisiin, joilla varmistetaan, että tuella on selkeä kannustava vaikutus, se on asianmukaista ja oikeasuhteista, se on myönnetty täysin läpinäkyvästi ja siihen kohdistuu valvontaa ja säännöllistä arviointia, eikä se vaikuta kilpailuun ja kaupankäynnin edellytyksiin haitallisella tavalla.
- (8) Tuki, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa asetetut yleiset edellytykset ja tietyt tukimuotoja koskevat erityiset edellytykset, olisi vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa asetetusta ilmoitusvelvollisuudesta. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seuranta- ja poikkeuksen saaneeseen tukeen (tukijärjestelmät ja yksittäinen tuki) olisi liitettävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.
- (9) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, joka ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kuuluu edelleen perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta ilmoittaa tuesta, jonka tavoitteet vastaavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tavoitteita.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/2115, annettu 2 päivänä joulukuuta 2021, jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1).

⁽⁵⁾ Vuoden 2014 Euroopan unionin suuntaviivat maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden valtiontuesta (EUVL C 204, 1.7.2014, s. 1). Muutettu ilmoituksilla, jotka on julkaistu virallisissa lehdissä EUVL C 390, 24.11.2015, s. 4, EUVL C 139, 20.4.2018, s. 3, ja EUVL C 403, 9.11.2018, s. 10, ja oikaisulla, joka on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 265, 21.7.2016, s. 5.

- (10) Suurten tukijärjestelmien mahdollisten kauppaa ja kilpailua vääristävien suurempien vaikutusten vuoksi tukijärjestelmien, joiden budjetti ylittää kynnysarvon jonakin vuonna tai absoluuttiseen arvoon perustuvana kokonaismääränä, olisi periaatteessa oltava valtiontukiarviointin kohteena. Arvioinnissa olisi pyrittävä tarkastamaan, täytyvätkö tukijärjestelmän sisämarkkinoille soveltuvuuden taustalla olevat oletukset ja edellytykset ja onko tukitoimenpide yleisten ja erityisten tavoitteidensa perusteella tehokas, sekä hahmoteltava, miten järjestelmä vaikuttaa kilpailuun ja kauppaan. Valtiontukiarviointi olisi yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi tehtävä komission hyväksymän arviointisuunnitelman perusteella. Tällainen suunnitelma olisi tavallisesti laadittava järjestelmän suunnittelun yhteydessä ja hyväksyttävä hyvissä ajoin ennen järjestelmän voimaantuloa, mutta tämä ei ehkä ole mahdollista kaikissa tapauksissa.
- (11) Jotta ei viivytettäisi tällaisten järjestelmien voimaantuloa, tätä asetusta olisi sovellettava niihin aluksi enintään kuuden kuukauden ajan. Kun komissio hyväksyy arviointisuunnitelman, se voi päättää pidentää tätä ajanjaksoa.
- (12) Tätä varten arviointisuunnitelma olisi annettava komissiolle tiedoksi 20 työpäivän kuluessa järjestelmän voimaantulosta. Komissio voi myös poikkeuksellisesti päättää, ettei arviointia tapauksen erityispiirteiden vuoksi tarvita. Voidakseen arvioida arviointisuunnitelman komission olisi saatava jäsenvaltiolta tarvittavat tiedot ja pyydettyjä lisätietoja ilman aiheutonta viivytystä, jotta jäsenvaltio voi täydentää puuttuvat tiedot niin, että komissio voi tehdä päätöksen.
- (13) Arvioitaviin järjestelmiin tehtävät muutokset olisi arvioitava ottaen huomioon asianomaisen arvioinnin tulokset ja ne olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, lukuun ottamatta muutoksia, jotka eivät vaikuta tukijärjestelmän soveltuvuuteen sisämarkkinoille tämän asetuksen nojalla tai eivät merkittävästi vaikuta hyväksytyn arviointisuunnitelman sisältöön. Muun muassa puhtaasti muodollisten muutosten, hallinnollisten muutosten tai unionin yhteisrahoittamiin toimenpiteisiin liittyvien muutosten ei periaatteessa pitäisi katsoa vaikuttavan merkittävästi hyväksytyn arviointisuunnitelman sisältöön.
- (14) Tätä asetusta ei tulisi soveltaa tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella, eikä vientiin liittyvään toimintaan myönnettävään tukeen. Sitä ei varsinkaan tulisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin myönnettävää tukea, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei tulisi katsoa vientitueksi.
- (15) Komission olisi varmistettava, ettei hyväksytty tuki haittaa kaupankäynnin edellytyksiä yleisen edun vastaisella tavalla. Sen vuoksi tuki olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jos sen saajalle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on todettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi. On kuitenkin tärkeää toimia nopeasti, kun tukea maksetaan riski- ja kriisitilanteissa, esimerkiksi luonnonmullistusten tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi tai eläintautien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin. Sen vuoksi tällaisissa tilanteissa ei tulisi soveltaa tuen ulkopuolelle sulkemista. Tuen ulkopuolelle sulkemista ei tulisi soveltaa myöskään, jos vähäinen määrä tukea maksetaan pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', jotka osallistuvat yhteisölähtöiseen paikalliseen kehittämiseen tai maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin, sillä tällaisten järjestelmien luonteen vuoksi niissä ei voida yksilöidä edunsaajia.
- (16) Vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävä tuki olisi pääsääntöisesti jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, koska tällaista tukea olisi arvioitava valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen annettujen suuntaviivojen ⁽⁶⁾ mukaisesti. On kuitenkin tarpeen säätää tietyistä poikkeuksista tähän sääntöön. Ensinnäkin tätä asetusta olisi sovellettava vaikeuksissa oleviin yrityksiin silloin, kun tukea maksetaan pk-yrityksille, jotka osallistuvat yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin tai eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin tai hyötyvät niistä, sillä tällaisten ohjelmien edunsaajia tuskin voidaan yksilöidä. Toiseksi sitä olisi sovellettava tällaisiin yrityksiin silloin kun kyseessä on kansanterveyden suojeleminen, eli kun kyseessä on eläintautien hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin tarkoitettu tuki sekä kuolleiden

⁽⁶⁾ EUVL C 249, 31.7.2014, s. 1.

eläinten hävittämiseen ja poistamiseen tarkoitettu tuki. Kolmanneksi tätä asetusta olisi perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla sovellettava vaikeuksissa oleviin yrityksiin myös silloin, kun tukea maksetaan luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Sitä olisi samoin sovellettava, jos syy, jonka vuoksi yritys joutuu vaikeuksiin, johtuu vahingosta, joka on aiheutunut asianomaisen yrityksen tahdosta riippumattomasta tapahtumasta eli luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, eläintaudeista tai kasvintuhoojista, rauhoitetuista eläimistä, metsäpaloista, metsiin liittyvistä katastrofeista ja ilmastomuutokseen liittyvistä ilmiöistä metsissä.

- (17) Jos valtiontuki on itsessään taikka ehtojensa tai rahoitustapansa, kun se kuuluu erottamattomasti valtiontukeen, vuoksi unionin oikeuden vastainen, tukea ei voida pitää sisämarkkinoille soveltuvana. Tätä asetusta ei sen vuoksi tulisi soveltaa tukeen, joka on unionin oikeuden vastaista.
- (18) Valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon valvonta perustuu pitkälti yhteistyöhön jäsenvaltioiden kanssa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen, myös silloin kun ryhmäpoikkeuksen saaneista järjestelmistä myönnetään yksittäisiä tukia.
- (19) Koska kaupankäynnin edellytysten muuttumisen riski on suuri myönnettäessä suuria yksittäisiä tai kasautuneita tukimääriä, komission olisi arvioitava ne ilmoituksen perusteella. Sen vuoksi eräille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville investointituen muodoille olisi vahvistettava tuen enimmäismäärinä ilmaistut kynnysarvot sellaiselle tasolle, jossa otetaan huomioon asianomainen tukimuoto ja sen mahdolliset vaikutukset kaupankäynnin edellytyksiin. Kynnysarvot ylittävien tukien olisi kuuluttava myös jatkossa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Tässä asetuksessa vahvistettuja kynnysarvoja ei tulisi kiertää jakamalla tukijärjestelmät tai tukihankkeet keinotekoisesti esimerkiksi useisiin tukijärjestelmiin tai hankkeisiin, joiden piirteet, tavoitteet tai tuensaajat ovat samanlaiset. Muihin tukimuotoihin ei tulisi katsoa liittyvän suurta kaupankäynnin edellytysten muuttumisen riskiä sikäli kuin ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut soveltuvuusedellytykset ja tuen enimmäisintensiteetit tai tuen enimmäismäärät.
- (20) Läpinäkyvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ('läpinäkyvä tuki').
- (21) Tiettyjen tukivälineiden, kuten lainojen, takausten, verotoimenpiteiden ja erityisesti takaisinmaksettavien ennakkojen osalta tässä asetuksessa olisi määriteltävä edellytykset, joiden täytyessä tällaisia toimenpiteitä voidaan pitää läpinäkyvinä. Takauksista koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu kyseisenkaltaiselle yritykselle vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella. Tällainen tuki olisi katsottava läpinäkyväksi myös silloin, jos komissiolle on ilmoitettu ennen toimenpiteen toteuttamista tuki-intensiteetin laskennassa käytetyistä menetelmistä ja komissio on ne hyväksynyt takauksista annetun tiedonannon ⁽⁷⁾ mukaisesti. Tätä asetusta sovellettaessa riskirahoitustoimenpiteistä tai pääomapanoksista koostuvaa tukea ei tulisi katsoa läpinäkyväksi tueksi.
- (22) Jos tuki muutoin kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaan muttei ole läpinäkyvää, siitä olisi aina ilmoitettava komissiolle. Jos tuki ei ole läpinäkyvää, komission olisi arvioitava sitä koskevat ilmoitukset erityisesti vuoden 2023 suuntaviivoissa ⁽⁸⁾ vahvistettujen perusteiden mukaisesti tai muiden asiaan liittyvien kehysten, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.
- (23) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja kannustaa kehittämään edelleen toimintoja tai hankkeita, tätä asetusta ei tulisi soveltaa sellaisiin toimintoihin tai hankkeisiin myönnettävään tukeen, jotka tuensaaja toteuttaisi joka tapauksessa myös ilman tukea. Mitään tukea ei saisi myöntää takautuvasti toimintoihin tai hankkeisiin, jotka tuensaaja on jo toteuttanut. Tuki olisi tämän asetuksen nojalla vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vain siinä tapauksessa, että toiminta tai tuettuun hankkeeseen liittyvät työt aloitetaan vasta sen jälkeen kun tuensaaja on toimittanut kirjallisen tukihakemuksen.

⁽⁷⁾ Tiedonanto EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina (EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽⁸⁾ Vuoden 2023 Euroopan unionin suuntaviivat maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontuesta, komission tiedonanto – maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontukea koskevat suuntaviivat (EUVL C 485, 21.12.2022, s. 1).

- (24) Kun tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan tapauskohtaisen tuen saaja on suuri yritys, jäsenvaltion olisi varmistettava pk-yrityksiin sovellettavien kannustavaa vaikutusta koskevien edellytysten lisäksi myös se, että tuensaaja on sisäisessä asiakirjassa analysoinut tuettavan hankkeen tai toiminnan elinkelpoisuutta tuen kanssa ja ilman tukea. Jäsenvaltion olisi tarkastettava, osoitetaanko tällä sisäisellä asiakirjalla, että tuen seurauksena hankkeen tai toiminnan soveltamisala on merkittävästi laajempi, tuensaajan hankkeen tai toiminnan toteuttamiseen käyttämä kokonaismäärä kasvaa merkittävästi taikka hankkeen tai toiminnan toteutusvauhti nopeutuu merkittävästi. Olisi myös oltava mahdollista osoittaa kannustava vaikutus sillä perusteella, ettei investointihanketta tai toimintaa olisi toteutettu kyseisellä maaseutualueella sellaisenaan ilman tukea.
- (25) Automaattisesti sovellettaviin veroetuksiin perustuviin tukijärjestelmiin olisi jatkossakin sovellettava kannustavaa vaikutusta koskevaa erityisedellytystä, koska tällainen tuki myönnetään ilman eri toimenpiteitä. Tämä erityisedellytys merkitsee, että kyseiset tukijärjestelmät olisi hyväksyttävä ennen toiminnan tai tuettuun hankkeeseen/toimintaan liittyvien töiden aloittamista. Tätä edellytystä ei tulisi kuitenkaan soveltaa myöhemmin käyttöön otettaviin verojärjestelmiin edellyttäen, että toiminta kuului jo aikaisempien veroetuksiin perustuvien verojärjestelmien soveltamisalaan. Myöhemmin käyttöön otettavien järjestelmien kannustavan vaikutuksen arvioinnin kannalta ratkaiseva ajankohta on se, jolloin verotoimenpide otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön alkuperäisessä järjestelmässä.
- (26) Maatalouden Natura 2000 -verkoston⁽⁹⁾ tavoitteena on varmistaa maatalousalalla toimivien yritysten ympäristönsuojelun taso ja tehokkuus. Hehtaarikohtaisen tuen olisi oltava ympäristönsuojelua koskevan unionin lainsäädännön ja asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukainen, edistettävä maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden saavuttamista, mukaan lukien lajien ja luontotyyppien monimuotoisuuden suojelun taso, sekä lisättävä Natura 2000 -alueiden yleishyödyllistä arvoa.
- (27) Kun kyseessä on tuki tilusjärjestelyihin, tuki tiedotustoimiin tietojen antamiseksi määrittelemättömälle määrälle maa- ja metsätalouden edunsaajia, tuki julkaisuina, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, toteutettaviin menekinedistämistoimiin, tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista ja muista epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseen, tuki eläintautien ja kasvinuhojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja kyseisten eläintautien tai kasvinuhojien aiheuttamien menetysten korvaamiseen, tuki kuolleiden eläinten poistamisesta ja hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin, tuki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, tuki Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin, tuki tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin, tuki luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, tuki maataloilla ja metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin, tuki metsille aiheutuneiden vahinkojen korjaamiseen, tuki viljelijöiden osallistumiseksi puuvillan tai elintarvikkeiden laatuja järjestelmiin sekä tuki yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin tai maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin osallistuville tai niistä hyötyville yrityksille, kannustavaa vaikutusta ei tulisi vaatia tai tuella olisi oletettava olevan kannustava vaikutus, jos näille tukimuodoille tässä asetuksessa asetetut erityisedellytykset täyttyvät.
- (28) Jotta voidaan varmistaa, että tuki on oikeasuhteista ja rajattu välttämättömään määrään, tuen enimmäismäärät olisi mahdollisuuksien mukaan ilmaistava tukikelpoisiin kustannuksiin suhteutettuina tuki-intensiteetteinä. Jos tuen enimmäisintensiteettiä ei voida määrittää, koska tukikelpoisia kustannuksia ei pystytä osoittamaan, tai jotta pienten määrien tapauksessa voidaan käyttää yksinkertaisempia välineitä, tuen oikeasuhteisuuden varmistamiseksi olisi määritettävä tuen enimmäismäärien nimellisarvot. Tuki-intensiteetti ja tuen enimmäismäärät olisi vahvistettava tasolle, jolla minimoidaan kilpailun vääristyminen tuetulla alalla ja samalla pyritään tavoitteeseen tarkoituksemukaisella tavalla eli helpotetaan maataloudessa, maaseutualueilla tai metsätalousalalla toimivien tuensaajien taloudellisen toiminnan kehittämistä. Jotta säilytettäisiin johdonmukaisuus unionin rahoittamien maaseudun kehittämisen interventtioiden kanssa, enimmäismäärät olisi yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) 2021/2115 vahvistettujen enimmäismäärien kanssa siltä osin kuin se on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisesta johtuvien valtiontukiperiaatteiden mukaista.
- (29) Tuki-intensiteetin laskennassa olisi otettava huomioon vain tukikelpoiset kustannukset. Tällä asetuksella ei tulisi myöntää poikkeusta tuelle, joka ylittää sovellettavan tuki-intensiteetin sen seurauksena, että huomioon on otettu sellaisia kustannuksia, jotka eivät ole tukikelpoisia. Tukikelpoiset kustannukset olisi osoitettava selkeillä, eritellyillä

⁽⁹⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

ja ajantasaisilla asiakirjoilla. Laskelman olisi perustuttava määriin ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Useammassa erässä maksettava tuki olisi diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Myös tukikelpoiset kustannukset olisi diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Diskonttauksessa tai muussa muodossa kuin avustuksena myönnettävän tuen määrän laskennassa korkokantana olisi käytettävä tuen myöntämispäivänä sovellettavaa diskonttokorkoa tai viitekorkoa, joka määritellään viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetun komission tiedonannon⁽¹⁰⁾ mukaisesti. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä olisi ilmaistava bruttoavustusekvivalenttina. Jos tuki myönnetään veroetuuksina, tukierät olisi diskontattava veroetuuksien voimaantuloajankohtina sovellettavien diskonttokorkojen perusteella. Takaisinmaksettavina ennakkoina myönnettävän tuen käyttöä olisi edistettävä, koska tällaiset riskinjakovälineet vahvistavat tuen kannustavaa vaikutusta. Sen vuoksi olisi aiheellista säätää, että kun tuki myönnetään takaisinmaksettavana enakkona, tämän asetuksen mukaan sovellettavia tuki-intensiteettejä voidaan korottaa.

- (30) Jos tuki myönnetään tulevia veroja koskevin veroetuuksina, sovellettava diskonttokorko ja tukierien täsmällinen määrä eivät välttämättä ole tiedossa enakkoon. Tällöin jäsenvaltioiden olisi ennakolta määritettävä tuen diskonttatulle arvolle yläraja sovellettavan tuki-intensiteetin rajoissa. Kun tietyn ajankohdan tukierään sisältyvän tuen määrä saadaan myöhemmin selville, diskonttaus voidaan suorittaa kyseisenä ajankohtana sovellettavan diskonttokoron perusteella. Jokaisen tukierän diskontattu arvo olisi vähennettävä yhteenlasketusta ylärajasta ('enimmäisraja').
- (31) Jotta voidaan määritellä, noudatetaanko tässä asetuksessa säädettyjä erillisiä ilmoituskynnysarvoja sekä tuen enimmäisintensiteettejä tai tuen enimmäismääriä, olisi otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen myönnettävän valtiontuen kokonaismäärä. Lisäksi tässä asetuksessa olisi määritettävä olosuhteet, joissa eri tukimuotojen kasautuminen voidaan hyväksyä. Tämän asetuksen nojalla ilmoitusvelvollisuudesta vapautettu tuki ja muu jonkin toisen asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tai komission hyväksymä sisämarkkinoille soveltuva tuki voivat kasautua, kunhan kyseiset toimenpiteet koskevat yksilöitävissä olevia eri tukikelpoisia kustannuksia. Jos eri lähteistä peräisin oleva tuki liittyy samoihin – osittain tai täysin päällekkäisiin – yksilöitävissä oleviin tukikelpoisiin kustannuksiin, kasautumisen olisi oltava sallittua suurimpaan tuki-intensiteettiin tai tukimäärään asti, jota voidaan tämän asetuksen mukaisesti soveltaa kyseiseen tukeen. Tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava erityissäännöt, jotka koskevat tuen kasautumista sellaisen tuen kanssa, jonka kohteena on tai ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, ja kasautumista vähämerkityksisen tuen kanssa. Vähämerkityksistä tukea ei usein myönnetä tai voida kohdentaa tiettyihin yksilöitävissä oleviin tukikelpoisiin kustannuksiin. Tällöin vähämerkityksisen tuen olisi mahdollista kasautua vapaasti tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saavan valtiontuen kanssa. Kuitenkin kun kyseessä on vähämerkityksinen tuki, joka myönnetään samoihin yksilöitävissä oleviin kustannuksiin kuin tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saava valtiontuki, kumuloituminen olisi sallittava ainoastaan tämän asetuksen III luvussa vahvistettuun tuen enimmäisintensiteettiin asti.
- (32) Unionin toimielinten, virastojen, yhteisyritysten tai muiden elinten keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltioiden määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Kun tällaista unionin rahoitusta myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki olisi otettava huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä tai tuen enimmäismääriä noudatettu, edellyttäen että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä unionin lainsäädännön sovellettavissa säännöissä vahvistettua suurinta mahdollista rahoitusastetta.
- (33) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki on periaatteessa kiellettyä. Perussopimuksen 107 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan komission on kuitenkin sallittava tai se voi tietyin edellytyksin sallia, että jäsenvaltiot myöntävät valtiontukea. Sen vuoksi on tärkeää, että kaikki osapuolet voivat tarkastaa, onko tuki myönnetty sovellettavien sääntöjen mukaisesti. Tämän vuoksi valtiontuen läpinäkyvyys on olennaista perussopimuksen sääntöjen asianmukaisen soveltamisen kannalta ja edistää sääntöjen noudattamista, vastuuvetoa, vertaisarviointeja ja tehostaa viime kädessä julkisten varojen käyttöä. Jäsenvaltioita olisi läpinäkyvyyden varmistamiseksi vaadittava perustamaan alueellisella tai kansallisella tasolla kattavat valtiontuen verkkosivustot, joilla julkaistaan yhteenveto jokaisesta tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneesta tukitoimenpiteestä. Tämän velvoitteen noudattaminen olisi asetettava edellytykseksi sille, että yksittäinen tuki soveltuu sisämarkkinoille. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2019/1024⁽¹¹⁾ vahvistetun tietojen julkaisemista koskevan tavanomaisen käytännön mukaisesti olisi käytettävä vakiomuotoa, joka mahdollistaa tietojen hakemisen, lataamisen ja helpon julkaisemisen internetissä. Linkit kaikkien jäsenvaltioiden valtiontukisivustoille olisi julkaistava komission

⁽¹⁰⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/1024, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, avoimesta datasta ja julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä (EUVL L 172, 26.6.2019, s. 56).

verkkosivustolla. Jokaisesta tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneesta tukitoimenpiteestä olisi asetuksen (EU) 2015/1588 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti julkaistava yhteenveto komission verkkosivustolla.

- (34) Yksittäisen tuen myöntämistä koskevien tietojen julkaisemisen osalta on asianmukaista vahvistaa kynnysarvot, joiden ylittyessä kyseistä julkaisemista voidaan pitää oikeasuhteisena tuen suuruus huomioon ottaen. Komission kokemus osoittaa, että vuosina 2014–2019, kun julkaisemisen kynnysarvo maatalouden alkutuotannossa oli 60 000 euroa, julkaisuvelvollisuus koski myönnettyistä tuista noin 30:tä prosenttia. Läpinäkyvyysvaatimusten vaikuttavuuden lisäämiseksi ja koska alkutuotantoon vuosina 2014–2019 myönnetyn investointituen keskimääräisen määrän arvioidaan olleen noin 17 000 euroa, on aiheellista alentaa julkaisemisen kynnysarvo maatalouden alkutuotannon osalta 10 000 euroon.
- (35) Tehokkaan seurannan varmistamiseksi on asetuksen (EU) 2015/1588 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiheellista laatia vakiomalli, jonka mukainen yhteenveto jäsenvaltion on toimitettava komissiolle aina, kun tämän asetuksen mukaisesti otetaan käyttöön tukijärjestelmä tai myönnetään tukijärjestelmään kuulumaton yksittäinen tuki. Lisäksi on komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽¹²⁾ 5 artiklan ja asetuksen (EU) 2015/1588 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle vuosittain esittämiä kertomuksia tuesta, joka on tämän asetuksen edellytysten mukaisesti vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, mukaan lukien erityiset tiettyjä tukimuotoja koskevat vaatimukset.
- (36) Koska tarvittava teknologia on laajalti saatavilla, yhteenvedon ja vuosikertomuksen olisi oltava sähköisessä muodossa ja ne olisi toimitettava komissiolle.
- (37) Kun otetaan huomioon asetuksen (EU) 2015/1589 17 artiklassa vahvistettu vanhentumisaika tuen takaisinperinnälle, on aiheellista vahvistaa asetuksen (EU) 2015/1588 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti säännöt, jotka koskevat kirjanpitoa, jota jäsenvaltioiden olisi pidettävä tuesta, joka on tällä asetuksella vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
- (38) Jotta voidaan lisätä tässä asetuksessa vahvistettujen soveltuvuusedellytysten vaikuttavuutta, komission olisi voitava peruuttaa ryhmäpoikkeuksesta johtuva etu tulevien tukitoimenpiteiden osalta, jos näitä vaatimuksia ei noudateta. Komission olisi voitava rajata ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen koskemaan vain tiettyntyyppistä tukea, tiettyjä tuensaajia tai tiettyjen viranomaisten toteuttamia tukitoimenpiteitä, jos tämän asetuksen noudattamatta jättäminen vaikuttaa ainoastaan rajoitettuun määrään toimenpiteitä tai tiettyihin viranomaisiin. Tällaisen kohdennetun peruuttamisen on määrä tarjota oikeasuhteinen korjaustoimenpide, joka liittyy suoraan tämän asetuksen havaittuun noudattamatta jättämiseen. Jos tuesta ei ole ilmoitettu eikä se täytä kaikkia ilmoitusvelvollisuudesta vapauttamista koskevia edellytyksiä, se on sääntöjenvastaista tukea, jonka komissio tutkii asetuksessa (EU) 2015/1589 säädetyn ilmoittamatta jätettyä tukea koskevan menettelyn puitteissa. Jos II luvussa esitetyt vaatimuksia ei noudateta, ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen tulevien tukitoimenpiteiden osalta ei vaikuta siihen, että tätä asetusta noudattaville aikaisemmille toimenpiteille myönnettiin ryhmäpoikkeus.
- (39) Pk-yrityksillä on ratkaiseva asema työpaikkojen luomisessa ja yleisemmin yhteiskunnallisen vakauden ja talouden elinvoimaisuuden edistäjinä. Markkinoiden toimintapuutteet voivat kuitenkin jarruttaa niiden kehitystä ja aiheuttaa pk-yrityksille tyypillisiä haittoja. Pk-yritysten on usein vaikea saada pääomaa tai lainoja; tämä johtuu tiettyjen rahoitusmarkkinoiden pyrkimyksestä välttää riskinottoa ja siitä, että pk-yritykset voivat tarjota vakuuksia vain rajoitetusti. Pk-yritysten resurssien vähäisyys voi myös rajoittaa niiden mahdollisuuksia hankkia tietoja varsinkin uudesta teknologiasta ja mahdollisista markkinoista. Pk-yritysten taloudellisen toiminnan kehittämisen helpottamiseksi tällä asetuksella olisi sen vuoksi vapautettava tietyt pk-yrityksille tarkoitetut tukimuodot perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
- (40) Kilpailunvääristymiä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi, pk-yrityksiä koskevien unionin ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi ja hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa käytettävän pk-yrityksen määritelmän olisi perustuttava komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽¹³⁾ esitettyihin määritelmiin.

⁽¹²⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹³⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (41) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan kanssa ja yksinkertaistettaisiin sääntöjä sen kokemuksen perusteella, jota komissio on saanut vuoden 2014 suuntaviivojen soveltamisesta, on aiheellista vapauttaa eräät maa- ja metsätalousalalla toimiville yrityksille tarkoitetut tukimuodot perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta voimassa olevien aineellisten sääntöjen soveltamista.
- (42) Lisäksi on aiheellista ottaa huomioon, että maa- ja metsätalousala on erityisen altis epäsuotuisille sääoloille, eläintaudeille, kasvintuhoajille ja rauhoitettujen eläinten aiheuttamille vahingoille. Kokemus on osoittanut, että nämä alat ovat hyvinkin alttiina tällaisille tapahtumille ja että viljelijät ja metsien hoitajat kärsivät niistä huomattavia vahinkoja. Tukitoimenpiteitä, joilla korvataan tällaisia vahinkoja, pidetään sen vuoksi sopivana välineenä, jolla autetaan yrityksiä toipumaan vahingoista ja jatkamaan liiketoimintaansa. Tällä tavoin varmistetaan taloudellisen toiminnan kehittyminen ja maa- ja metsätalouden ekosysteemien ekologisten tehtävien täyttyminen.
- (43) Maatalousalalla olisi sovellettava poikkeuksia pk-yritysten tukeen, jota myönnetään maataloustuotteiden tuotantoon, jalostukseen ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin, tilusjärjestelyihin, maatilarakennusten siirtämiseen, yritysten perustamiseen, tilanpidon aloittamiseen ja pienviljelijöille, tuottajaryhmille, laatuajattelmiin, tietämyksensiertoa ja tiedotusta koskeviin toimiin, neuvontapalveluihin, menekinedistämistoiimiin, maatilojen lomituspalveluihin, sellaisten riskien ja kriisien hallintaan, jotka liittyvät epäsuotuisiin sääoloihin, eläintauteihin, kasvintuhoajiin ja rauhoitettujen eläinten aiheuttamiin vahinkoihin, sekä vakuutusmaksujen maksamiseen, keskinäisiin rahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin, maatalouden geenivarojen säilyttämiseen, eläinten hyvinvointiin sekä yhteistyöhön. Poikkeuksia olisi myös sovellettava kaikenkokoisten yritysten tukeen, jota myönnetään maatalouden ympäristönsuojeluun, maatiloilla ja metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin, luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, tutkimukseen, maa- ja metsätalousalan kehittämiseen ja innovointiin sekä metsätalouteen.
- (44) Poikkeuksia olisi sovellettava tukeen, jota myönnetään maaseuturahastosta maaseudun kehittämisen interventioina osarahoitettuun metsätaloustoimintaan ja tiettyyn muuhun kuin maataloustoimintaan maaseutualueilla, kuten myös tukeen tietämyksensiertoa ja tiedotusta koskeviin toimiin, tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin, mukaan lukien EU:n avaruuspohjaisen datan ja palvelujen käyttö, sekä tilusjärjestelyihin.
- (45) Maatalouden alkutuotannon alan kohdennetusta investointituesta johtuvan kilpailun vääristymien riskin vuoksi perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vapautettu investointituki ei saisi rajoittaa tiettyyn maataloustuotteeseen. Tämä edellytys ei saisi estää jäsenvaltiota jättämästä joitakin maataloustuotteita tietyn tuen ulkopuolelle, jos tuotteille ei ole tavanomaisia markkinointikanavia tai jos sisämarkkinoilla on ylikapasiteettia. Tiettyjen investointityyppien tuki ei myöskään saisi sinällään johtaa tämän asetuksen nojalla perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta myönnettävään vapautukseen.
- (46) Sen varmistamiseksi, että saavutetaan sopiva tasapaino kilpailun vääristymisen minimoinnin ja energia- ja resurssitehokkuuden edistämisen välille, tukea olisi maatiloilla maatalouden alkutuotantoon tehtävien investointien osalta myönnettävä vain investointeihin, jotka liittyvät biopoltoaineiden tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä maatiloilla, ja vain jos tuotanto ei ylitä maatalon keskimääräistä vuotuista polttoaineen tai energian kulutusta. Biopoltoaineisiin myönnettävä tuki olisi tällöin katettava ainoastaan, jos se myönnetään kestäville biopoltoaineille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001⁽¹⁴⁾ mukaisesti.
- (47) Jotta kannustettaisiin siirtymistä kehittyneempien biopoltoaineiden tuotantoon horisontaalisten ympäristö- ja energia-alan valtiontukisääntöjen mukaisesti, ravintokasveista tuotetut biopoltoaineet olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jos kyseessä ovat maataloustuotteiden jalostuksen yhteydessä tehtävät investoinnit.
- (48) Asetuksessa (EU) 2015/1588 annetaan komissiolle mahdollisuus julistaa asetuksilla tietyt tukimuodot sisämarkkinoille soveltuviksi, kun komissiolla on riittävästi kokemusta yleisten soveltuvuusperusteiden määrittelemiseksi. Kun otetaan huomioon vuosien 2014–2021 kokemukset, joita on saatu useiden valtiontukien soveltuvuuden arvioinnista vuoden 2014 suuntaviivojen perusteella, komissio voi nyt käyttää valtuuksiaan vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta valtiontuki, joka myönnetään peruspalveluihin ja infrastruktuuriin ja jota osarahoitetaan maaseuturahastosta, ja seuraaviin myönnettävä valtiontuki: yhteistyö, toimenpiteet rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemiseksi ja korvaamiseksi, maatalouden geenivarojen säilyttäminen, eläinten hyvinvointia

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

edistävät sitoumukset, Natura 2000 -alueisiin liittyvien haittojen korvaaminen, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumukset sekä luonnonmukainen maatalous.

- (49) Metsätalouselialla komissio voi vuoden 2014 suuntaviivojen soveltamisesta saamiensa kokemusten perusteella lisäksi vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta toimenpiteet, jotka rahoitetaan yksinomaan kansallisista varoista, sanottu kuitenkin rajoittamatta voimassa olevien aineellisten sääntöjen soveltamista.
- (50) Vuosina 2014–2020 komissio hyväksyi vuoden 2014 suuntaviivoja soveltaen 52 tukijärjestelmää, jotka koskivat rauhoitettujen eläinten maatalouselialle aiheuttamien vahinkojen korvaamista. Rauhoitettujen eläinten aiheuttamat vahingot edellyttävät tuen myöntäviltä viranomaisilta kiireellisiä toimia tuotantovälineiden ja taloudellisen toiminnan palauttamiseksi ennalleen mahdollisimman nopeasti niin, että asianomaiset yritykset voivat jatkaa toimintaansa ja sen myötä varmistetaan taloudellisen toiminnan kehittyminen. Komission kokemuksen mukaan tällainen tuki ei yleensä aiheuta kilpailun huomattavaa vääristymistä sisämarkkinoilla, sillä se on luonteeltaan korvaavaa ja täyttää selkeät sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevat perusteet. Sen vuoksi on aiheellista vapauttaa kyseinen tuki valtiontuen ilmoitusvelvollisuudesta.
- (51) Rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettua tuen olisi oltava maatalouden alkutuotannossa toimivien pk-yritysten saatavilla. Edellytysten, joilla rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki vapautetaan ilmoitusvelvollisuudesta, olisi noudatettava jo vakiintunutta käytäntöä, joka koskee muita korvaamiseen tarkoitettuja tukia, kuten tukea menetettyjen eläinten tai tuhoutuneiden kasvien korvaamiseksi markkina-arvon perusteella, tukea eläinlääkintä- tai työvoimakustannusten maksamiseksi tai tukea maatalouslaitteille ja -koneille sekä tilan rakennuksille ja varastoille aiheutuneiden aineellisten vahinkojen korvaamiseksi.
- (52) Vuosina 2014–2020 komissio hyväksyi vuoden 2014 suuntaviivoja soveltaen neljä tukijärjestelmää, jotka koskivat maatalouden geenivarojen säilyttämistä. Komission kokemuksen mukaan tällainen tuki ei yleensä aiheuta kilpailun huomattavaa vääristymistä sisämarkkinoilla, ja se myös edistää yleisen edun mukaisen, luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen toteutumista. Sen vuoksi on aiheellista vapauttaa kyseinen tuki valtiontuen ilmoitusvelvollisuudesta.
- (53) Tietyille kestäville viljelykäytännöille, kuten eläinten hyvinvointiin, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin tai luonnonmukaista maataloutta koskeviin sitoumuksiin myönnettävän tuen osalta kilpailun vääristymisen riski on varsin pieni. Jotta voitaisiin vastata paremmin yhteiskunnallisiin vaatimuksiin, jotka liittyvät kestäväällä tavalla tuotettuihin laadukkaisiin elintarvikkeisiin, komission olisi voitava vapauttaa tällaiset tukitoimenpiteet valtiontuen ilmoitusvelvollisuudesta.
- (54) Vuoden 2014 suuntaviivoista saadun kokemuksen perusteella on kuitenkin asianmukaista vahvistaa tällaisille toimenpiteille yksikkökohtaisen tuen enimmäismäärät. Noin 64 prosentissa kaikista heinäkuun 2014 ja maaliskuun 2020 välisenä aikana ilmoitetuista maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksista sisältävistä toimenpiteistä (joiden osuus vapaaehtoisista sitoumuksista sisältävistä toimenpiteistä on kaikkein suurin) hehtaariohjelmat enimmäismäärät ylittivät, ja kyseiset toimenpiteet arvioitiin tämän vuoksi yksityiskohtaisesti sen määrittämiseksi, olivatko ne perusteltuja. Nykyinen inflaatio ja tuotantopanosten hintojen nousu todennäköisesti jatkuvat. Sen vuoksi vuoden 2014 suuntaviivojen nojalla vahvistettuja yksikkökohtaisia enimmäismääriä pidetään asianmukaisina kynnysinä ryhmäpoikkeuksen saaville toimenpiteille, joihin sisältyy ympäristöön, ilmastoon ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vapaaehtoisia sitoumuksia.
- (55) Vuosina 2014–2020 komissio hyväksyi vuoden 2014 suuntaviivojen perusteella 21 tukijärjestelmää, jotka koskivat eläinten hyvinvointia edistäviä sitoumuksia. Komission kokemuksen mukaan tällainen tuki ei yleensä aiheuta kilpailun huomattavaa vääristymistä sisämarkkinoilla, sillä se on luonteeltaan korvaavaa ja täyttää selkeät sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevat perusteet. Sen vuoksi on aiheellista vapauttaa kyseinen tuki valtiontuen ilmoitusvelvollisuudesta.
- (56) Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa vuoden 2014 suuntaviivojen puitteissa Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin maatalouselialla myönnettävään tukeen, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin myönnettävään tukeen ja luonnonmukaisen maatalouden tukeen. Komissio hyväksyi vuosina 2014–2020 kymmenen tukijärjestelmää, jotka liittyivät Natura 2000 -alueisiin maatalouselialla, 65 tukijärjestelmää, jotka liittyivät maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin, ja viisi tukijärjestelmää, jotka liittyivät luonnonmukaiseen maatalouteen. Komission kokemuksen perusteella kyseiset tuet eivät etenkään tietyn kynnyksen alapuolelle jäädessään yleensä aiheuta merkittävää kilpailun vääristymistä, ja lisäksi ne edistävät yleisen edun mukaisen ympäristönsuojeluun liittyvän tavoitteen saavuttamista. Sen vuoksi on aiheellista, että komissio käyttää sille asetuksella (EU) 2015/1588 annettua toimivaltaa, kun kyseessä on Natura 2000 -verkostoon liittyviin haittoihin maatalouselialla myönnettävä tuki, maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin myönnettävä tuki ja luonnonmukaisen maatalouden tuki.

⁽¹⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (63) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus asetuksen (EU) 2021/2115 kanssa ja yksinkertaistettaisiin sääntöjä, jotka koskevat hyväksynnän hakemista valtiontuella silloin kun kyseessä on osarahoitettu osa ja YMP:n strategiasuunnitelman mukainen kansallinen lisärahoitus, ilmoitusvelvollisuutta ei tulisi soveltaa seuraaviin maaseutualueilla toimivien pk-yritysten hyväksi tarkoitettuihin tukimuotoihin: tuki peruspalveluihin ja infrastruktuuriin, tuki yritysten perustamiseen, tuki yhteistyöhön, tuki viljelijöiden liittymiseen ensimmäisen kerran puuvillan ja elintarvikkeiden laatujärjestelmiin sekä laatujärjestelmän piirissä olevien elintarvikkeiden hyväksi toteutettavat tiedotus- ja menekinedistämistoimet. Tällaisten tukitoimenpiteiden olisi oltava samanlaisia kuin perustana olevat maaseudun kehittämisen interventiot, ja poikkeuksen saaneen tuen myöntämisen olisi oltava mahdollista ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelman nojalla ja sen mukaisesti.
- (64) Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa maaseutualueiden peruspalveluihin, infrastruktuuriin ja yhteistyöhön myönnettävään tukeen useissa päätöksissä, erityisesti vuoden 2014 suuntaviivojen puitteissa. Vuosina 2014–2020 komissio hyväksyi 27 tukijärjestelmää, jotka liittyvät peruspalveluihin ja infrastruktuuriin maaseutualueilla, ja 28 tukijärjestelmää, jotka liittyvät yhteistyöhön maaseutualueilla. Komission kokemuksen mukaan maaseutualueiden tukitoimenpiteet eivät ole vääristäneet merkittävästi kilpailua sisämarkkinoilla, koska on sovellettu selkeitä soveltuvuuskriteereitä ja kyseinen tuki on edistänyt talouden monipuolistamista ja uusien taloudellisten toimintojen luomista. Sen vuoksi on aiheellista vapauttaa maaseutualueiden peruspalveluihin, infrastruktuuriin ja yhteistyöhön myönnettävät tuet valtiontuen ilmoitusvelvollisuudesta.
- (65) Maaseutualueiden peruspalveluihin, infrastruktuuriin ja yhteistyöhön myönnettävä tuki olisi kuitenkin vapautettava ilmoitusvelvollisuudesta vain, jos se on osa YMP:n strategiasuunnitelmaa, jonka komissio on vahvistanut asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti.
- (66) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1060⁽¹⁶⁾ 31 artiklassa tarkoitettuihin, asetuksen (EU) 2021/2115 nojalla Leader-hankkeiksi nimettyihin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin osallistuville pk-yrityksille myönnettävällä valtiontuella on vain vähän vaikutusta kilpailuun, etenkin kun otetaan huomioon tuen myönteinen merkitys tiedon jakamisessa, varsinkin paikallis- ja maatalousyhteisöissä, samoin kuin tuen usein kollektiivinen luonne ja suhteellisen pieni mittakaava. Nämä hankkeet ovat luonteeltaan integroituja, monitoimijaisia ja monialaisia, mikä voi johtaa vaikeuksiin niiden valtiontukilainsäädännön mukaisessa luokittelussa. Kun otetaan huomioon, että yhteisölähtöiset paikalliset kehittämishankkeet ovat luonteeltaan paikallisia ja että hanke valitaan sellaisen monivuotisen paikallisen kehittämisstrategian perusteella, jonka määrittämisestä ja toteuttamisesta vastaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus, kuten myös se, että hankkeet suuntautuvat yhteisön edun sekä yhteiskunnallisten ja ympäristö- ja ilmastohyötyjen mukaan, tässä asetuksessa olisi puututtava tiettyihin näissä hankkeissa kohdattuihin vaikeuksiin, jotta niissä olisi helpompi noudattaa valtiontukisääntöjä. Kunnat eivät luonteensa vuoksi kuulu pk-yrityksen määritelmän soveltamisalaan (julkinen omistus). Kunnat ovat kuitenkin usein keskeisessä asemassa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämishankkeiden organisoinnissa ja toteuttamisessa. Jos yhteisölähtöinen paikallinen kehittämis hanke toteutetaan jonkin asetuksen (EU) 2015/1588 1 artiklassa vahvistetun tavoitteen hyväksi, ilmoitusvelvollisuudesta olisi voitava vapauttaa myös tuki, joka myönnetään kunnille tällaisen hankkeen yhteydessä.
- (67) Kun otetaan huomioon näistä yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämishankkeista suoraan tai välillisesti hyötyville pk-yrityksille myönnettyjen pienten tukimäärien vähäinen vaikutus kauppaan ja kilpailuun, olisi annettava selkeät säännöt sellaisia tapauksia varten, joissa tuen yhteenlaskettu määrä hanketta kohti ei ylitä tiettyä enimmäismäärää. Tätä olisi sovellettava myös kuntiin, jotka hyötyvät suoraan tai välillisesti sellaisista yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämishankkeista, joilla pyritään johonkin asetuksen (EU) 2015/1588 1 artiklassa vahvistetuista tavoitteista.
- (68) Useissa tukimuodoissa, kuten tutkimus, tietämysensiirto ja tiedotus, myös EU:n avaruuspohjaisen datan ja palvelujen kautta, neuvontapalvelut, maatilojen lomituspalvelut, menekinedistäminen sekä eläintautien ja kasvin-tuhoojien ennaltaehkäisy ja hävittäminen, tuki myönnetään lopullisille edunsaajille välillisesti luontoissuorituksena tuettujen palvelujen muodossa. Tällöin vapautuksen saanut tuki olisi maksettava kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoajalle.
- (69) Asetuksen (EU) 2015/1588 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti valtiontukipolitiikkaa on tarkistettava määräajoin. Sen vuoksi tämän asetuksen voimassaoloaikaa olisi rajoitettava. Näin ollen on aiheellista säätää siirtymäsäännöksistä ja myös säännöistä, jotka koskevat poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvia tukijärjestelmiä koskevaa mukautumisjaksoa tämän asetuksen voimassaolon päättymisen jälkeen. Tällaisten sääntöjen olisi annettava jäsenvaltioille aikaa mukautua uuteen järjestelmään,

⁽¹⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1060, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahasto plussaa, koheesiorahastoa, oikeudenmukaisen siirtymän rahastoa ja Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä ja varainhoitosäännöistä sekä turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa, sisäisen turvallisuuden rahastoa ja rajaturvallisuuden ja viisumipolitiikan rahoitusvälinettä koskevista varainhoitosäännöistä (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 159).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

I LUKU YHTEISET SÄÄNNÖKSET	12
II LUKU MENETTELYYN LIITTYVÄT VAATIMUKSET	24
III LUKU TUKIMUODOT	25
1 jakso Tuki maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla toimivien pk-yritysten hyväksi	25
2 jakso Tuki ympäristönsuojeluun maataloudessa	46
3 jakso Tuki kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin	49
4 jakso Tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen	49
5 jakso Tuki tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan	50
6 jakso Metsätalouden tuki	52
7 jakso Tuki maaseutualuiden pk-yrityksille	64
IV LUKU SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET	70

I LUKU

Yhteiset säännökset

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin tukimuotoihin:

- a) tuki, joka myönnetään mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset),
 - i) jotka toimivat maatalousalalla eli maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen ja maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla, lukuun ottamatta 14, 15, 16, 18 ja 23 artiklaa sekä 25–31 artiklaa, joita sovelletaan vain maatalouden alkutuotannossa toimiviin pk-yrityksiin;
 - ii) jotka toimivat perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävissä toiminnoissa maaseutualueilla, sikäli kuin tällainen tuki myönnetään asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti ja se on joko Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) osarahoittamaa tai myönnetään tällaisten osarahoitettujen toimenpiteiden kansallisena lisärahoituksena. Poikkeuksellisesti tätä asetusta sovelletaan kunnille, jotka hyötyvät suoraan tai välillisesti yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämishankkeista, tämän asetuksen 60 ja 61 artiklan nojalla myönnettävään tukeen;
- b) 33, 34 ja 35 artiklassa tarkoitettu ympäristönsuojeluun myönnettävä tuki, jonka kohteena ovat ainoastaan ne yritykset, jotka toimivat maatalouden alkutuotannossa;
- c) tuki maataloilla ja metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin;
- d) tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen;
- e) tuki maa- ja metsätalouden tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin;

f) metsätalousalan tuki.

2. Jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan myöntää 1 kohdan a, e ja f alakohdassa tarkoitettun tuen komission asetusta (EU) N:o 651/2014 ⁽¹⁷⁾ noudattaen, jos ne katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi.

3. Tätä asetusta ei sovelleta

a) 14, 17, 41–44 ja 46 artiklassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin eikä 49 ja 50 artiklassa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin, jos ne täyttävät 12 artiklan edellytykset kuuden kuukauden kuluttua voimaantulostaan. Komissio voi kuitenkin asiaankuuluvan arviointisuunnitelman arvioituaan päättää, että tämän asetuksen soveltamista tällaisiin tukijärjestelmiin jatketaan yli kuuden kuukauden ajan. Toimittaessaan arviointisuunnitelmia jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle myös kaikki tarvittavat tiedot, jotta komissio voi arvioida arviointisuunnitelmat ja tehdä niistä päätöksen;

b) kaikki a alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien muutokset, lukuun ottamatta muutoksia, jotka eivät vaikuta tukijärjestelmän soveltuvuuteen sisämarkkinoille tämän asetuksen nojalla tai eivät merkittävästi vaikuta hyväksytyn arviointisuunnitelman sisältöön;

c) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin liittyvään toimintaan myönnettävä tuki eli tuki, joka on suoraan sidoksissa vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;

d) tuki, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.

4. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:

a) tukijärjestelmät, joissa ei nimenomaisesti suljeta pois yksittäisen tuen maksamista yritykselle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa saman jäsenvaltion myöntämä tuki on julistettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, lukuun ottamatta seuraavia:

i) tukijärjestelmät luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen 37 artiklan mukaisesti;

ii) tukijärjestelmät, jotka koskevat yhteisölähtöisiä paikallisia kehittämishankkeita tai maatalouden tuottavuutta ja kestävyyttä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeita 40 ja 61 artiklan mukaisesti;

b) tapauskohtainen tuki a alakohdassa tarkoitettulle yritykselle.

5. Tätä asetusta ei sovelleta vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta tukea, joka myönnetään

a) maa- ja metsätalousalan tiedotustoimiin 21 ja 47 artiklan mukaisesti;

b) menekinedistämistöimiin, jotka toteutetaan sellaisina julkaisuina, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, 24 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti;

c) eläintautien ja kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen 26 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti;

d) kuolleiden eläinten poistamis- ja hävittämiskustannuksiin 27 artiklan 2 kohdan c, d ja e alakohdan mukaisesti;

e) Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin 33 artiklan mukaisesti;

f) luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen 37 artiklan mukaisesti;

g) yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin ja eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin osallistuville tai niistä hyötyville yrityksille 40 ja 61 artiklan mukaisesti;

h) seuraavissa tapauksissa edellyttäen, että yrityksestä tuli vaikeuksissa oleva yritys kyseisen tapahtuman aiheuttamien menetysten tai vahinkojen vuoksi:

i) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaaminen 25 artiklan mukaisesti;

ii) eläintautien ja kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaaminen 26 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti;

iii) rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaaminen 29 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁷⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

(20) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotela-
 alan yhteisistä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä
 neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

- 13) 'tukijärjestelmällä' säädöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan muita täytäntöönpanotoimenpiteitä vaatimatta myöntää yrityksille, jotka määritellään säädöksessä yleisesti ja käsitteellisesti, sekä säädöstä, jonka perusteella tiettyyn hankkeeseen liittymätöntä tukea voidaan myöntää yhdelle tai useammalle yritykselle toistaiseksi ja rajoittamaton määrä;
- 14) 'markkinaehtoisuudella' sitä, että sopimuspuolten välisen liiketoimen ehdot eivät poikkea ehdoista, joista olisi sovittu riippumattomien yritysten välillä, eikä niihin sisälly kilpailunvastaista yhteistyötä. Kaikkien transaktioiden, jotka ovat seurausta avoimesta, läpinäkyvästä ja ehtoja sisältämättömästä menettelystä, katsotaan täyttävän markkinaehtoperiaatteen;
- 15) 'bioturvaamistoimenpiteillä' hallintatoimenpiteitä ja fyysisiä toimenpiteitä, joilla on tarkoitus pienentää tautien kulkeutumisen, kehittymisen ja leviämisen riskiä seuraavien osalta:
 - a) eläinpopulaatio;
 - b) pitopaikka, vyöhyke, lokero, kuljetusväline tai muut tilat, rakennukset tai muu paikka;
- 16) 'kantakirjalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1012 ⁽²¹⁾ 2 artiklan 12 alakohdassa tarkoitettua kantakirjaa;
- 17) 'YMP:n strategiasuunnitelmalla' asetuksen (EU) 2021/2115 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmaa;
- 18) 'käyttöomaisuushankkeella' viljelijän itsensä tai hänen työntekijöidensä maatilalla toteuttamia töitä, joiden tuloksena on omaisuususerä;
- 19) 'hiiliviljelyjärjestelmillä' tukijärjestelmiä, jotka koskevat sellaisia maanhoitokäytäntöjä, joiden tuloksena hiiltä varastoituu aiempaa enemmän elävään biomassaan, kuolleeseen orgaaniseen ainekseen ja maaperään sen ansiosta, että hiilidioksidin talteenottoa tehostetaan ja/tai hiilen vapautumista ilmakehään vähennetään;
- 20) 'muulla katastrofilla' ennakoimatonta bioottista tai abioottista ihmisen toiminnan aiheuttamaa ilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä metsien rakenteille ja joka aiheuttaa lopulta huomattavaa taloudellista haittaa metsiin liittyville aloille;
- 21) 'tuen myöntämispäivällä' päivää, jona tuensaajalle myönnetään laillinen oikeus tuensaantiin asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- 22) 'valvonta- ja hävittämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, jotka koskevat sellaisia eläintauteja, joiden osalta jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut taudinpurkauksen, tai jotka koskevat kasvintuhoojia tai haitallisia vieraslajeja, joiden esiintymisen toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut;
- 23) 'arviointisuunnitelmalla' asiakirjaa, joka kattaa yhden tai useamman tukijärjestelmän ja sisältää vähintään seuraavat seikat: arvioitavat tavoitteet, arviointikysymykset; tulosindikaattorit; suunniteltu arviointimenetelmä; tiedonkeruuta koskevat vaatimukset; arvioinnin ehdotettu ajoitus, mukaan lukien väliarviointiraportin ja lopullisen arviointiraportin jättämispäivä; arvioinnin suorittavan riippumattoman elimen kuvaus tai kriteerit, joita käytetään sen valinnassa, ja yksityiskohtaiset säännöt, joilla varmistetaan arvioinnin julkistaminen;
- 24) 'kuolleilla eläimillä' eläimiä, jotka on lopetettu ja joiden osalta on tehty tai ei ole tehty lopullista diagnoosia tai jotka ovat kuolleet (myös kuolleina syntyneet ja syntymättömät eläimet) maatilalla tai missä tahansa tiloissa tai kuljetuksen aikana, mutta joita ei ole teurastettu käytettäväksi ihmisravinnoksi;
- 25) 'nopeakasvuisilla puilla' sellaisten puiden viljelyä, joiden hakkuuta edeltäväksi vähimmäisajaksi on vahvistettu 8 vuotta ja enimmäisajaksi 20 vuotta;
- 26) 'myöhemmin käyttöön otettavalla verojärjestelmällä' järjestelmää, joka on aikaisemman veroetuuksiin perustuvan järjestelmän muutettu versio ja jolla korvataan se;

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1012, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, puhdasrotuisten jalostuseläinten, risteytettyjen jalostussikojen ja niiden sukusolujen ja alkuiden jalostuksessa, kaupassa ja unioniin tulossa sovellettavista jalostus- ja polveutumisedellytyksistä ja asetuksen (EU) N:o 652/2014, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ja 90/425/ETY muuttamisesta sekä tiettyjen eläinjalostusta koskevien säädösten kumoamisesta ("eläinjalostusasetus") (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 66).

- 27) 'laatujärjestelmään osallistumisesta aiheutuvilla kiinteillä kustannuksilla' tuettuun laatujärjestelmään liittymisestä aiheutuvia kustannuksia ja tällaiseen laatujärjestelmään osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa laatujärjestelmän eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan lukien;
- 28) 'ravintokasveista tuotetulla biopolttoaineella' biopolttoainetta, joka on tuotettu ravinto- ja rehukasveista, kuten direktiivissä (EU) 2018/2001 määritellään;
- 29) 'elintarvikkeilla' elintarvikkeita, jotka eivät ole maataloustuotteita ja jotka luetellaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽²²⁾ liitteessä I;
- 30) 'bruttoavustusekvivalentilla' tuen määrää, jos se olisi myönnetty tuensaajalle avustuksena, ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä;
- 31) 'yksittäisellä tuella'
 - a) tapauskohtaista tukea;
 - b) tietyille tuensaajille tukijärjestelmän perusteella myönnettävää tukea;
- 32) 'aineettomalla omaisuudella' omaisuutta, jolla ei ole fyysistä tai taloudellista ilmentymää, kuten patentteja, lisenssejä, taitotietoa tai muuta henkistä omaisuutta;
- 33) 'investoinneilla, jotka on tehty unionin vaatimuksen noudattamiseksi' investointeja, jotka on tehty jonkin unionin vaatimuksen noudattamiseksi unionin lainsäädännössä vahvistetun siirtymäkauden jälkeen;
- 34) 'suurilla yrityksillä' yrityksiä, jotka eivät täytä liitteessä I vahvistettuja perusteita;
- 35) 'maataloustuotteiden kaupan pitämisellä' tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille viljelijän toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; viljelijän suorittama tuotteen myynti loppukuluttajille katsotaan maataloustuotteen kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa;
- 36) 'keskinäisellä rahastolla' jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä ja jossa maksetaan korvauksia taloudellisia tappioita kärsineille jäsenviljelijöille;
- 37) 'Natura 2000 -alueilla' direktiivin 92/43/EY 3 artiklassa ja direktiivin 2009/147/EY 3 artiklassa tarkoitettuja erityisiä maatalous- tai metsäalueita;
- 38) 'luonnonmullistuksilla' maanjäristyksiä, lumivyöryjä, maanvyörymiä ja tulvia, pyörremyrskyjä, hurrikaaneja, tulivuorenpurkauksia ja luonnollisesti syntyneitä metsä- ja maastopaloja;
- 39) 'ei-tuotannollisella investoinnilla' investointia, joka ei lisää merkittävästi tilan arvoa tai tuottavuutta;
- 40) 'teollista jalostusta edeltävillä toimilla' puun hakkuuta, karsintaa, kuorintaa, katkontaa, varastointia, suojakäsittelyä ja kuivausta sekä kaikkia muita käsittelyjä, jotka suoritetaan puulle ennen sen teollista sahaamista sahalla, kuten myös sahausta silloin kun käsittelykapasiteetti on enintään 20 000 m³ sahalle saapuvaa raakapuuta vuodessa;
- 41) 'muilla epäsuotuisilla sääoloilla' epäsuotuisia sääoloja, jotka eivät kuulu luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen määritelmän piiriin;
- 42) 'syrjäisimmillä alueilla' perussopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja alueita;
- 43) 'kasvintuhoojilla' kasveille tai kasvituotteille haitallisia kasvien, eläinten tai patogeenisten tekijöiden lajeja, kantoja tai biotyypppejä;
- 44) 'maatalouden alkutuotannolla' perussopimuksen liitteessä I lueteltujen maaperän ja kotieläintuotannon tuotteiden tuotantoa toteuttamatta muita näiden tuotteiden luonnetta muuttavia toimia;
- 45) 'maataloustuotteiden jalostuksella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että käsittelyn tuloksena saatava tuote on myös maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

- 46) 'tuottajaryhmällä tai -organisaatiolla' ryhmää tai organisaatiota, joka perustetaan johonkin seuraavista:
- a) tällaisten tuottajaryhmien tai -organisaatioiden jäsenenä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;
 - b) tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, myös valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille;
 - c) tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatavuus;
 - d) muut toimet, joita tuottajaryhmät tai -organisaatiot voivat toteuttaa, kuten liiketoimintaa ja markkinointia koskevan osaamisen kehittäminen, innovoinnin organisointi ja helpottaminen, jäsenten maa-alojen yhteishoito, ympäristöä säästävien viljelykäytäntöjen ja tuotantotekniikoiden käyttö, asianmukaiset eläinten hyvinvointia koskevat käytännöt ja tekniikat
- 47) 'rauhoitettulla eläimellä' joko unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla rauhoitettua eläintä, mukaan lukien eläinlajit, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä säädetään erityissäännöistä kannan säilyttämiseksi;
- 48) 'aluetukikartoilla' luetteloa alueista, jotka jäsenvaltio on nimennyt alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa ⁽²³⁾ vahvistettujen edellytysten mukaisesti ja jotka komissio on hyväksynyt;
- 49) 'takaisinmaksettavalla ennakolla' hankkeeseen myönnettyä lainaa, joka maksetaan yhdessä tai useammassa erässä ja jonka takaisinmaksuehdot riippuvat hankkeen tuloksista;
- 50) 'tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaatiolla' sellaista yhteisöä sen oikeusasemasta tai rahoitustavasta riippumatta, jonka päätavoitteena on harjoittaa riippumattomasti perustutkimusta, teollista tutkimusta tai kokeellista kehittämistä tai levittää tällaisen toiminnan tuloksia laajasti koulutuksen, julkaisujen tai tietämysensiirron kautta;
- 51) 'Egeanmeren pienillä saarilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽²⁴⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja pieniä saaria;
- 52) 'pk-yrityksillä' tai 'mikroyrityksillä, pienillä ja keskiuurilla yrityksillä' yrityksiä, jotka täyttävät liitteen I mukaiset perusteet;
- 53) 'hankkeeseen tai toimintaan liittyvien töiden aloittamisella' joko toiminnan tai investointiin liittyvien rakennustöiden aloittamista tai ensimmäistä laillisesti velvoittavaa sitoumusta tilata laitteita tai käyttää palveluja taikka muuta sitoumusta, joka tekee hankkeesta tai toiminnasta peruuttamattoman; maan ostoa ja valmistelutöitä, kuten lupien hankkimista ja alustavien toteutettavuustutkimusten tekemistä, ei katsota töiden tai toiminnan alkamiseksi;
- 54) 'tuetuilla palveluilla' tukimuotoa, jossa tuki myönnetään lopulliselle edunsaajalle välillisesti luontoissuorituksena ja maksetaan kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoajalle;
- 55) 'aineellisella omaisuudella' maa-alueita, rakennuksia ja laitoksia sekä koneita ja laitteita;
- 56) 'transaktiokustannuksilla' sitoumuksen täyttämiseen liittyviä lisäkustannuksia, jotka eivät ole välitöntä seurausta sitoumuksen toteuttamisesta tai jotka eivät sisälly suoraan korvattaviin kustannuksiin tai tulonmenetyksiin ja jotka voidaan laskea vakiokustannusten perusteella;
- 57) 'tarttuvaa spongiformista enkefalopatiaa (TSE) ja naudan spongiformista enkefalopatiaa (BSE) koskevien testien kustannuksilla' Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽²⁵⁾ liitteessä X olevan C luvun mukaisesti tehdyistä testeistä aiheutuvia kaikkia kustannuksia, mukaan lukien testausvälineiden, näytteenoton sekä näytteiden kuljetuksen, testaamisen, varastoinnin ja hävittämisen kustannukset;
- 58) 'lyhytkiertoisella energiapuulla' jäsenvaltioiden määrittelemiä CN-koodin 06 02 9041 puulajeja, joita ovat puuvartistet monivuotiset kasvit, perusrungot tai korjuun jälkeen maahan jääneet kannot, joihin tulee seuraavalla kasvukaudella uusia versoja, ja joiden enimmäiskasvukauden jäsenvaltio määrittää;

⁽²³⁾ Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat (EUVL C 153, 29.4.2021, s. 1).

⁽²⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1).

- 59) 'vaikeuksissa olevalla yrityksellä' yritystä, joka täyttää asetuksen (EU) N:o 651/2014 2 artiklan 18 alakohdassa säädetyt edellytykset;
- 60) 'unionin vaatimuksella' unionin lainsäädännössä vahvistettua pakollista vaatimusta, jossa vahvistetaan se taso, joka yksittäisten yritysten on saavutettava, erityisesti ympäristön, hygienian ja eläinten hyvinvoinnin osalta; unionin tasolla vahvistettuja vaatimuksia tai tavoitteita, jotka sitovat jäsenvaltioita mutta eivät yksittäisiä yrityksiä, ei kuitenkaan katsota unionin vaatimuksiksi;
- 61) 'nuorella viljelijällä' jäsenvaltion YMP:n strategiasuunnitelmassaan asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti määrittelemää viljelijää.

3 artikla

Poikkeuksen edellytykset

Tukijärjestelmät, tukijärjestelmistä myönnetty yksittäinen tuki ja tapauskohtainen tuki ovat perussopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että tuki täyttää kaikki tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset ja tämän asetuksen III luvussa asianomaisen tukimuodon osalta säädetyt erityisedellytykset.

4 artikla

Ilmoituskynnysarvot

1. Tätä asetusta ei sovelleta yksittäiseen tukeen, jonka bruttoavustusekvivalentti ylittää seuraavat kynnyksarvot:
 - a) 14 artiklassa tarkoitettu tuki maataloilla maatalouden alkutuotantoon liittyviin investointeihin: 600 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - b) 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tuki investointeihin, jotka koskevat maatalarakennuksen siirtämistä uuteen paikkaan ja johtavat tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun: 600 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - c) 17 artiklassa tarkoitettu maataloustuotteiden jalostukseen ja maataloustuotteiden kaupan pitämiseen liittyvä investointituki: 7,5 miljoonaa euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - d) 31 artiklassa tarkoitettu tuki eläinten hyvinvointia edistäviin sitoumuksiin: 500 miljoonaa euroa vuodessa eläinyksikköä kohden;
 - e) 33 artiklassa tarkoitettu tuki Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin: ensin 500 euroa hehtaarilta vuodessa enintään viiden vuoden ajan ja sen jälkeen 200 euroa hehtaarilta vuodessa;
 - f) 34 artiklassa tarkoitettu tuki maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin: 600 euroa hehtaarilta vuodessa yksi-vuotisten viljelmien osalta, 900 euroa hehtaarilta vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta ja 450 euroa hehtaarilta vuodessa muun maankäytön osalta;
 - g) 35 artiklassa tarkoitettu luonnonmukaisen maatalouden tuki: 600 euroa hehtaarilta vuodessa yksivuotisten viljelmien osalta, 900 euroa hehtaarilta vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta ja 450 euroa hehtaarilta vuodessa muun maankäytön osalta;
 - h) 36 artiklassa tarkoitettu tuki maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin: 600 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - i) 38 artiklassa tarkoitettu tuki maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön: 7,5 miljoonaa euroa hanketta kohti;
 - j) 39 artiklassa tarkoitettu tuki eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin osallistuvien yritysten kustannuksiin: 2 miljoonaa euroa yritystä ja hanketta kohti;
 - k) 40 artiklassa tarkoitettu rajallinen tukimäärä yrityksille, jotka hyötyvät eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeista: 500 000 euroa eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hanketta kohti;
 - l) 41 artiklassa tarkoitettu metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen myönnettävä tuki: 7,5 miljoonaa euroa muodostamishanketta kohti;
 - m) 42 artiklassa tarkoitettu peltometsätalousjärjestelmien tuki: 7,5 miljoonaa euroa peltometsätalousjärjestelmän muodostamishanketta kohti;

- n) 44 artiklassa tarkoitettu tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - o) 45 artiklassa tarkoitettu tuki tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin: ensin 500 euroa hehtaarilta vuodessa enintään viiden vuoden ajan ja sen jälkeen 200 euroa hehtaarilta vuodessa;
 - p) 46 artiklassa tarkoitettu tuki metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun: 200 euroa hehtaarilta vuodessa, lukuun ottamatta 46 artiklan 8 kohdassa tukea;
 - q) 48 artiklassa tarkoitettu neuvontapalveluihin metsätalouseläimillä myönnettävä tuki: 200 000 euroa yritystä kohti vuodessa;
 - r) 49 artiklassa tarkoitettu metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin myönnettävä tuki: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - s) 50 artiklassa tarkoitettu tuki investointeihin, joita tehdään metsätalouden teknologioihin ja metsätaloustuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - t) 55 artiklassa tarkoitettu peruspalveluihin ja infrastruktuuriin maaseutualueilla myönnettävä tuki: 10 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - u) 60 artiklassa tarkoitettu tuki kustannuksiin, joita aiheutuu pk-yrityksille, jotka osallistuvat maaseuturahaston puitteissa paikallisiksi Leader-kehittämishankkeiksi nimettyihin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin: 2 miljoonaa euroa yritystä ja hanketta kohti;
 - v) 61 artiklassa tarkoitettu rajallinen tukimäärä pk-yrityksille, jotka hyötyvät yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämishankkeista: 200 000 euroa hanketta kohti.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja kynnysarvoja ei saa kiertää jakamalla tukijärjestelmät tai tukihankkeet keinotekoisesti osiin.

5 artikla

Tuen läpinäkyvyys

1. Tätä asetusta sovelletaan vain läpinäkyvään tukeen.
2. Tuki katsotaan läpinäkyväksi, jos etukäteen on mahdollista laskea tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia.
3. Tätä asetusta sovellettaessa seuraavat tukimuodot katsotaan läpinäkyväksi tueksi:
 - a) avustuksiin sisältyvä tuki, korkotuki ja tuetut palvelut;
 - b) lainoihin sisältyvä tuki, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan viitekoron perusteella;
 - c) tuki, joka koostuu takauksista, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:
 - i) bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella;
 - ii) ennen toimenpiteen täytäntöönpanoa takauksen bruttoavustusekvivalentin laskentaan käytettävä menetelmä on hyväksytty takauksia koskevan tiedonannon perusteella sen jälkeen kun kyseisestä menetelmästä on ilmoitettu komissiolle valtiontuen alalla annetun, kyseisenä ajankohtana sovellettavan komission asetuksen mukaisesti, ja hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti kyseistä takaustyyppiä ja kyseistä kohteena olevaa liiketoimintaa tätä asetusta sovellettaessa;
 - d) veroetuuksina myönnettävä tuki, kun toimenpiteessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että sovellettavaa kynnysarvoa ei ylitetä;
 - e) takaisinmaksettavina enakkoina myönnettävä tuki, jos takaisinmaksettavan ennakon yhteenlaskettu nimellismäärä ei ylitä tämän asetuksen mukaan sovellettavia kynnysarvoja tai jos ennen toimenpiteen täytäntöönpanoa takaisinmaksettavan ennakon bruttoavustusekvivalentin laskentaan käytettävä menetelmä on hyväksytty sen jälkeen kun siitä on ilmoitettu komissiolle;
 - f) tuki, joka myönnetään aineellisen omaisuuden myyntinä tai vuokraamisena alle markkinahintojen, jos arvon on määrittänyt riippumaton asiantuntija ennen transaktiota tai se on määritetty yleisesti saatavilla olevan, säännöllisesti ajan tasalle saatetun ja yleisesti hyväksytyn vertailuarvon perusteella.
4. Tätä asetusta sovellettaessa seuraavia tukimuotoja ei katsota läpinäkyväksi tueksi:
 - a) pääomapanoksista koostuva tuki;

- b) riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki.

6 artikla

Kannustava vaikutus

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jolla on kannustava vaikutus.
 2. Tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos tuensaaja on jättänyt kyseiselle jäsenvaltiolle tukea koskevan kirjallisen hakemuksen ennen hanketta koskevien töiden tai toiminnan aloittamista. Tukihakemuksen on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:
 - a) yrityksen nimi ja koko;
 - b) kuvaus hankkeesta tai toiminnasta, mukaan lukien aloitus- ja päättymispäivä;
 - c) hankkeen tai toiminnan toteutuspaikka;
 - d) tukikelpoisten kustannusten luettelo;
 - e) hankkeeseen/toimintaan tarvittavan julkisen rahoituksen muoto (avustus, laina, takaus, takaisinmaksettava ennakko tai muu) ja määrä.
 3. Suurille yrityksille myönnettävällä tapauskohtaisella tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos jäsenvaltio on sen lisäksi, että se on varmistanut 2 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän, tarkastanut ennen kyseisen tapauskohtaisen tuen myöntämistä, että tuensaajan laatimasta asiakirja-aineistosta saadaan vahvistus yhdelle tai useammalle seuraavista perusteista:
 - a) hankkeen tai toiminnan soveltamisala on merkittävästi laajempi tuen seurauksena;
 - b) tuensaajan hankkeen tai toiminnan toteuttamiseen käyttämä kokonaismäärä lisääntyy merkittävästi tuen seurauksena;
 - c) kyseisen hankkeen tai toiminnan toteutusvauhti kiihtyy merkittävästi;
 - d) kun kyseessä on tapauskohtainen investointituki, hanketta tai toimintaa ei olisi toteutettu kyseisellä alueella sellaisenaan tai se ei olisi ollut riittävän kannattava tuensaajalle kyseisellä maaseutualueella ilman tukea.
- Näitä vaatimuksia ei sovelleta sellaisiin kuntiin, jotka ovat itsenäisiä paikallisviranomaisia, joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.
4. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, veroetuuksien muotoisilla toimenpiteillä katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
 - a) toimenpiteellä vahvistetaan oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa;
 - b) toimenpide on hyväksytty ja tullut voimaan ennen tuettuun hankkeeseen tai toimintaan liittyvien liittyvien töiden aloittamista, lukuun ottamatta myöhemmin käyttöön otettavia verojärjestelmiä, jos kyseinen toiminta kuului jo aikaisempien veroetuuksiin perustuvien järjestelmien soveltamisalaan.
 5. Lisäksi poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, seuraavilla tukimuodoilla ei edellytetä olevan kannustavaa vaikutusta tai niillä katsotaan olevan kannustava vaikutus:
 - a) tilusjärjestelyihin tarkoitetut tukijärjestelmät, jos 15 tai 53 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos
 - i) tukijärjestelmällä vahvistetaan oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa; ja
 - ii) tukijärjestelmä on hyväksytty ja on voimassa ennen kuin tuensaajalle aiheutuu 15 tai 53 artiklan mukaisia tukikelpoisia kustannuksia;
 - b) 21 ja 22 artiklan mukainen tuki maatalousalan tiedotustoimiin tietojen antamiseksi määrittelemättömälle määrälle edunsaajia;
 - c) tuki menekinedistämistoimiin, jotka toteutetaan julkaisuina, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, jos 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
 - d) tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseen, jos 25 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;

- e) tuki eläintautien tai kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja kyseisten eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien menetysten korvaamiseen, jos 26 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- f) tuki kuolleiden eläinten poistamis- ja hävittämiskustannuksiin, jos 27 artiklan 2 kohdan c, d, e ja f alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttävät;
- g) tuki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, jos 29 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- h) 33 artiklassa tarkoitettu tuki Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin;
- i) tuki maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin, jos 36 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- j) tuki luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen maatalousalalla, jos 37 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- k) tuki maa- ja metsätalouden tutkimus-, kehitys- ja innovointityöhön, jos 38 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- l) 43 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukainen tuki metsille aiheutuneiden vahinkojen korjaamiseen, jos 43 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- m) 47 ja 48 artiklan mukainen tuki metsätalouden tiedotustoimiin tietojen antamiseksi määrittelemättömälle määrälle edunsaajia;
- n) tuki metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen, jos 51 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- o) tuki viljelijöiden osallistumiseksi puuvillan tai elintarvikkeiden laatu järjestelmiin, jos 58 artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät;
- p) tuki yrityksille, jotka osallistuvat yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin ja eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin tai hyötyvät niistä, jos 39, 40, 60 ja 61 artiklassa asetetut asiaa koskevat edellytykset täyttyvät.

7 artikla

Tuki-intensiteetti ja tukikelpoiset kustannukset

1. Kaikki tuki-intensiteetin ja tukikelpoisten kustannusten laskennassa käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Tukikelpoiset kustannukset on osoitettava asiakirjoilla, joiden on oltava selkeitä, eriteltyjä ja ajantasaisia. Tukikelpoiset kustannukset voidaan laskea noudattaen asetuksissa (EU) 2021/1060 ja (EU) 2021/2115 säädettyjä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja edellyttäen, että toimi rahoitetaan ainakin osittain maa-seurarahastosta ja että kustannusluokka on tukikelpoinen kyseisen poikkeussäännöksen mukaisesti.
2. Tukimäärät voidaan 31, 33, 34, 35, 41, 45 ja 46 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden tai toimintatyyppien osalta vahvistaa lisäkustannusten ja tulonmenetysten vakio-oletusten perusteella. Tällöin jäsenvaltion on varmistettava, että laskelmien ja vastaavan tuen kaikki osatekijät ovat todennettavissa, että ne perustuvat asianmukaisella asiantunteumuksella vahvistettuihin lukuihin, että lähde, josta käytetyt luvut ovat peräisin, ilmoitetaan selkeästi, että ne on eritelty tapauksen mukaan paikallisten tai alueellisten olosuhteiden ja tosiasiallisen maankäytön ottamiseksi huomioon ja että ne eivät sisällä investointikustannuksiin liittyviä osatekijöitä.
3. Arvonlisävero (alv) ei ole tukikelpoista, paitsi jos se kansallisen alv-lainsäädännön mukaan on palautukseen oikeuttamatonta.
4. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.
5. Tulevaisuudessa maksettava tuki, mukaan lukien useassa erässä maksettava tuki, diskontataan myöntämisaikakohdan mukaiseen arvoon. Tukikelpoiset kustannukset diskontataan tuen myöntämishetken arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on tuen myöntämispäivänä sovellettava diskonttokorko.
6. Jos tuki myönnetään veroetuuksina, tukierien diskonttaus suoritetaan veroetuuksien eri voimaantuloajankohtina sovellettavien diskonttokorkojen perusteella.

7. Jos tuki myönnetään takaisinmaksettavina ennakkoina, jotka niiden bruttoavustusekvivalentin laskentaan käytettävien hyväksyttyjen menetelmien puuttuessa ilmaistaan prosentteina tukikelpoisista kustannuksista, ja toimenpide edellyttää, että hankkeen onnistuessa, siten kuin se määritellään kohtuullisen ja varovaisen hypoteesin perusteella, ennakko on maksettava takaisin korkoineen, jotka vastaavat vähintään myöntämispäivänä sovellettavaa diskonttokorkoa, III luvussa asetettuja tuen enimmäisintensiteettejä voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä.

8 artikla

Tuen kasautuminen

1. Määriteltäessä sitä, noudatetaanko 4 artiklassa säädettyjä ilmoituskynnysarvoja ja III luvussa säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä ja tuen enimmäismääriä, on otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen taikka yritykselle myönnetyn valtiontuen kokonaismäärä.

2. Kun unionin toimielinten, virastojen, yhteisyritysten tai muiden elinten keskitetysti hallinnoimaa unionin rahoitusta, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki on otettava huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä tai enimmäismääriä noudatettu, edellyttäen että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä unionin lainsäädännön sovellettavissa säännöissä vahvistettuja suurimpia mahdollisia rahoitusas- teita.

3. Tuki, jolla on yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia ja jolle myönnetään vapautus perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, voi kasautua

a) minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, kun kyseiset toimenpiteet koskevat eri yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia;

b) minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, joka liittyy osittain tai kokonaan päällekkäisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, ainoastaan silloin kun tällainen kasautuminen ei johda kyseiseen tukeen tämän asetuksen nojalla sovellettavan tuen enimmäisintensiteetin tai tuen enimmäismäärän ylittymiseen.

4. Tuki, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia ja jolle myönnetään poikkeus 18, 19, 40 tai 61 artiklan nojalla, voi kasautua minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, jolla on yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia.

Tuki, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, voi kasautua muun valtiontuen kanssa, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, siihen korkeimpaan kokonaisrahoituksen kynnysarvoon asti, joka on vahvistettu kunkin tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen tässä tai jossakin toisessa komission antamassa ryh- mäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä.

5. Tämän asetuksen III luvun 1, 2 ja 3 jakson nojalla poikkeuksen saanut valtiontuki ei saa kasautua asetuksen (EU) 2021/2115 145 artiklan 2 kohdassa ja 146 artiklassa tarkoitettujen maksujen kanssa samojen tukikelpoisten kustan- nusten osalta, jos tuen kasautuminen johtaisi tässä asetuksessa vahvistettujen tuki-intensiteettien tai tukimäärien ylitty- miseen.

6. Tämän asetuksen 31, 34 ja 35 nojalla myönnetty valtiontuki ei saa kasautua asetuksen (EU) 2021/2115 31 artiklassa tarkoitettujen maksujen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta, jos tuen kasautuminen johtaisi tässä asetuksessa vahvistettujen tuki-intensiteettien tai tukimäärien ylittymiseen.

7. Tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut valtiontuki ei saa kasautua vähämerkityksisen tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta, jos tuen kasautuminen johtaisi III luvussa vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai tukimäärän ylittymiseen.

8. Jäljempänä 14 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettu maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen tähtäävä investointituki ei saa kasautua 25, 26, 28 ja 37 artiklassa tarkoitetun aineellisten vahinkojen korvaamiseen maksettavan tuen kanssa.

9. Tämän asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki ei saa kasautua asetuksen (EU) 2021/2115 77 artiklassa tarkoitettua maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perus- tamiseen tarkoitettua tuen kanssa.

10. Tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettu nuorten viljelijöiden aloitustuki ja maataloustoiminnan aloitustuki ei saa kasautua asetuksen (EU) 2021/2115 75 artiklassa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamistuen tai maaseutuyritysten perustamistuen kanssa, jos kasautuminen johtaisi tässä asetuksessa vahvistettujen tukimäärien ylittymiseen.

9 artikla

Julkaiseminen ja tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien tietojen julkaiseminen komission avoimuusmoduulissa ⁽²⁶⁾ tai kattavalla valtiontukisivustolla kansallisella tai alueellisella tasolla:

- a) 11 artiklassa tarkoitettu yhteenveto tai linkki siihen;
- b) kaikkien 11 artiklassa tarkoitettujen tukien koko teksti, mukaan lukien muutokset, tai linkki koko tekstiin;
- c) liitteessä III tarkoitettut tiedot kustakin yksittäisestä tuesta, jonka suuruus ylittää
 - i) 10 000 euroa, kun kyseessä ovat maatalouden alkutuotannon alalla toimivat tuensaajat;
 - ii) 100 000 euroa, kun kyseessä ovat tuensaajat maataloustuotteiden jalostuksen ja maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla, metsätalousalalla tai perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävissä toiminnoissa.

2. Kun kyseessä ovat veroetuuksien muodossa olevat tukijärjestelmät, 1 kohdan edellytysten katsotaan täyttyvän, jos jäsenvaltio julkaisee vaaditut tiedot yksittäisen tuen määristä seuraavia vaihteluvälejä käyttäen (miljoonaa euroa):

- a) 0,01–0,1 ainoastaan, kun kyseessä on maatalouden alkutuotanto;
- b) 0,1–0,5;
- c) 0,5–1;
- d) 1–2;
- e) 2–5;
- f) 5–10;
- g) 10–30;
- h) 30 ja enemmän.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on järjestettävä ja tarjottava käyttöön liitteessä III vahvistetussa vakiomuodossa, ja sivustolla on oltava tehokkaat haku- ja lataustoiminnot. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot on julkaistava kuuden kuukauden kuluessa tuen myöntämispäivästä ja veroetuuksien muodossa olevien tukien osalta yhden vuoden kuluessa päivästä, jona veroilmoitus on jätettävä, ja tietojen on oltava saatavilla vähintään 10 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tukijärjestelmän tai tapauskohtaisen tuen koko tekstissä on oltava erityisesti nimenomainen viittaus tähän asetukseen siten, että siinä mainitaan tämän asetuksen nimi ja tiedot asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, sekä viittaus kyseistä tukijärjestelmää tai tapauskohtaista tukea koskeviin III luvun säännöksiin tai tapauksen mukaan kansalliseen lainsäädäntöön, jolla varmistetaan tämän asetuksen asiaan liittyvien säännösten noudattaminen. Tukijärjestelmään tai tapauskohtaiseen tukeen on liitettävä sen täytäntöönpanosäännökset ja muutokset.

5. Edellä 1 kohdassa säädettyjä julkistamisvelvoitteita ei sovelleta tukeen, jota myönnetään 39, 40, 60 ja 61 artiklan mukaisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin ja yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämissankkeisiin.

6. Komissio julkaisee verkkosivustollaan

- a) 1 kohdassa tarkoitettujen yhteenvetojen;
- b) linkit 1 kohdassa tarkoitettuihin kaikkien jäsenvaltioiden valtiontukisivustoihin.

⁽²⁶⁾ "Valtiontukien avoimuusmoduulin julkinen haku" seuraavalla verkkosivulla: <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=fi>

II LUKU

Menettelyyn liittyvät vaatimukset

10 artikla

Ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen

Jos jäsenvaltio myöntää tukea, joka ei täytä tämän asetuksen I, II ja III luvussa asetettuja edellytyksiä, komissio voi, annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää näkemyksensä asiasta, antaa päätöksen, jossa todetaan, että kaikista tai osasta kyseisen jäsenvaltion hyväksymistä tulevista tukitoimenpiteistä, jotka muutoin täyttäisivät tämän asetuksen vaatimukset, on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ilmoitettava tuki voidaan rajoittaa tietyn tyyppiseen tukeen, tiettyjen tuensaajien hyväksi myönnettävään tukeen tai kyseisen jäsenvaltion tiettyjen viranomaisten toteuttamaan tukeen.

11 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle komission sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta liitteessä II olevan mallin mukainen vakiomuotoinen yhteenveto jokaisesta tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneesta tukitoimenpiteestä ja linkki tukitoimenpiteen koko tekstiin, mukaan lukien mahdolliset muutokset, 20 työpäivän kuluessa toimenpiteen voimaantulosta.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 794/2004 III luvussa tarkoitettu sähköisessä muodossa oleva vuosikertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaiselta kokonaiselta vuodelta tai sen osalta, jonka aikana tätä asetusta sovelletaan.
3. Vuosikertomuksen on sisällettävä myös tiedot seuraavista seikoista:
 - a) 26 artiklassa tarkoitettujen eläintaudit tai kasvintuhoojat;
 - b) meteorologiset tiedot 25 artiklassa tarkoitettujen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen ja 37 artiklassa tarkoitettujen maatalousalaan vaikuttaneiden luonnonmullistusten tyypistä, esiintymisajasta ja -paikasta sekä suhteellisesta voimakkuudesta.
4. Tämän artiklan 1 kohtaa ei sovelleta 40 ja 61 artiklassa tarkoitettuun eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin ja yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin maksettavaan tukeen.

12 artikla

Arviointi

1. Edellä 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulle tukijärjestelmälle on tehtävä jälkiarviointi, jos sen valtiontukibudjetti tai toteutuneet menot ylittävät 150 miljoonaa euroa minä tahansa vuonna tai 750 miljoonaa euroa järjestelmän kokonaiskeston aikana; kokonaiskesto tarkoittaa järjestelmän ja mahdollisten sitä edeltäneiden järjestelmien, joilla on samanlainen tavoite ja sama maantieteellinen alue, yhdistettyä kesto 1 päivästä tammikuuta 2023 alkaen. Ottaen huomioon arvioinnin tavoitteet ja jotta vältetään kohtuuttoman hallinnollisen rasituksen kohdistuminen jäsenvaltioihin, jälkiarviointia edellytetään vain silloin, kun tukijärjestelmän kokonaiskesto ylittää kolme vuotta alkaen 1 päivästä tammikuuta 2023.
2. Jälkiarviointia koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua välittömästi sellaista järjestelmää seuraavan tukijärjestelmän osalta, jolla on ollut samanlainen tavoite ja maantieteellinen alue ja jolle on tehty arviointi, josta on laadittu lopullinen arviointiraportti komission hyväksymän arviointisuunnitelman mukaisesti eikä kielteisiä tuloksia ole saatu. Jos järjestelmän lopullinen arviointiraportti ei ole hyväksytyn arviointisuunnitelman mukainen, järjestelmä on keskeytettävä välittömästi. Tällaisen keskeytetyn järjestelmän seuraaja ei voi hyötyä ryhmäpoikkeuksesta.
3. Arvioinnissa on pyrittävä selvittämään, ovatko tukijärjestelmän sisämarkkinoille soveltuvuuden taustalla olevat oletukset ja edellytykset täyttyneet, erityisesti tukitoimenpiteen välttämättömyys ja tehokkuus sen yleisten ja erityisten tavoitteiden perusteella. Arvioinnissa on arvioitava myös järjestelmän vaikutusta kilpailuun ja kauppaan.
4. Jäsenvaltion on annettava niiden tukijärjestelmien, joihin sovelletaan 1 kohdan nojalla arviointivaatimusta, arviointisuunnitelman luonnokset tiedoksi seuraavasti:
 - a) 20 työpäivän kuluessa järjestelmän voimaantulosta, jos järjestelmän valtiontukibudjetti ylittää jonakin vuonna 150 miljoonaa euroa tai järjestelmän koko keston aikana 750 miljoonaa euroa;

- b) 30 työpäivän kuluessa merkittävästä muutoksesta, joka kasvattaa ohjelman budjetin jonakin vuotena yli 150 miljoonaan euroon tai ohjelman koko keston aikana yli 750 miljoonaan euroon;
- c) 30 työpäivän kuluessa siitä, kun viralliseen tilinpäätökseen on kirjattu järjestelmän osalta joltakin vuodelta yli 150 miljoonan euron menot.
5. Arviointisuunnitelmaluonnoksen on oltava komission hyväksymien valtiontukien arviointia koskevien yhteisten menetelmien mukainen. Jäsenvaltioiden on julkaistava komission hyväksymät arviointisuunnitelmat.
6. Jälkiarvioinnin tekijän on oltava tuen myöntävästä viranomaisesta riippumaton asiantuntija, ja arviointi on tehtävä arviointisuunnitelman mukaisesti. Jokaiseen arviointiin on sisällyttävä vähintään yksi väliarviointiraportti ja yksi lopullinen arviointiraportti. Jäsenvaltioiden on julkaistava molemmat raportit.
7. Lopullinen arviointiraportti on toimitettava komissiolle vähintään yhdeksän kuukautta ennen poikkeuksen saaneen tukijärjestelmän voimassaolon päättymistä. Kyseistä ajanjaksoa voidaan lyhentää järjestelmissä, joihin kohdistuu arviointivaatimus niiden viimeisten kahden toteutusvuoden aikana. Arviointien tarkka laajuus ja järjestelyt vahvistetaan arviointisuunnitelman hyväksymispäätöksessä. Kun ilmoitetaan myöhemmästä tukitoimenpiteestä, joilla on samanlainen tavoite, on kuvattava, miten arvioinnin tulokset on otettu huomioon.

13 artikla

Seuranta

Jäsenvaltion on säilytettävä yksityiskohtaista asiakirja-aineistoa, joka sisältää tarvittavat tiedot ja asiakirjatodisteet, joiden perusteella voidaan vahvistaa, että kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät. Asiakirja-aineisto on säilytettävä 10 vuoden ajan siitä päivästä alkaen, jolloin tapauskohtainen tuki tai tukijärjestelmän viimeinen tuki myönnettiin. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän tai pyynnössä asetettavan pidemmän määräajan kuluessa kaikki tiedot ja asiakirjatodisteet, jotka komissio katsoo tarvitsevänsä voidakseen valvoa tämän asetuksen soveltamista.

III LUKU

Tukimuodot

1 jakso

Tuki maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla toimivien pk-yritysten hyväksi

14 artikla

Tuki maataloilla tehtäviin, maatalouden alkutuotantoon liittyviin investointeihin

- Maataloilla tehtäviin, maatalouden alkutuotantoon liittyviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
- Investointi voi olla yhden tai useamman tuensaajan tekemä tai sen kohteena voi olla yhden tai useamman tuensaajan käyttämä aineellinen tai aineeton omaisuus.
- Investoinneilla on pyrittävä vähintään yhteen seuraavista tavoitteista:
 - maatilan kokonaistehokkuuden ja kestävyysparantaminen, erityisesti tuotantokustannuksia alentamalla tai tuotantoa parantamalla ja uudelleensuuntaamalla;
 - luonnonympäristöä, hygieniaoitoja tai eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten parantaminen;
 - maatalouden kehittämiseen, nykyaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvän infrastruktuurin luominen ja kehittäminen, mukaan lukien maatalousmaalle pääsy, tilusjärjestelyt ja maanparannus, energiatehokkuus, kestävä energiahuolto sekä veden tai energian säästö;
 - luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien tai kasvin-tuhoojien tai rauhoitettujen eläinten vahingoittamien tuotantomahdollisuuksien palauttaminen sekä edellä mainittujen tapahtumien ja tekijöiden aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen; jos vahinkojen voidaan katsoa liittyvän ilmastomuutokseen, tuensaajan on pyrittävä sisällyttämään tuotantomahdollisuuksien palauttamistoimiin ilmastomuutokseen sopeutumiseen tähtääviä toimenpiteitä;

- e) ilmastomuutoksen hillitsemisen ja ilmastomuutokseen sopeutumisen edistäminen muun muassa vähentämällä kasvihuonekaasupäästöjä ja parantamalla hiilen sitomista, sekä kestävän energian ja energiatehokkuuden edistäminen;
- f) kestävän kiertotalouden, kestävän kehityksen ja luonnonvarojen, kuten veden, maaperän ja ilman, tehokkaan hoidon edistäminen, myös vähentämällä kemikaaliriippuvuutta;
- g) luonnon monimuotoisuuden vähenemisen pysäyttämisen ja vähenemissuuntauksen kääntämisen edistäminen, ekosysteemipalvelujen parantaminen sekä elinympäristöjen ja maisemien säilyttäminen.

4. Investointi voi liittyä biopolttoaineiden tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä maataloilla edellyttäen, että tuotanto ei ylitä kyseisen maatilan keskimääräistä vuotuista polttoainetta tai energian kulutusta.

Jos investointi tehdään biopolttoaineiden tuotantoon, tuotantolaitoksen tuotantokapasiteetti saa vastata enintään polttoaineen keskimääräistä vuosikulutusta maatilalla eikä tuotettua biopolttoainetta saa myydä markkinoilla.

Jos investointi tehdään lämpöenergian ja sähkön tuottamiseksi uusiutuvista energialähteistä maataloilla, tuotantolaitteita on käytettävä ainoastaan tuensaajan omiin energiantarpeisiin ja niiden tuotantokapasiteetti saa vastata enintään lämpöenergian ja sähkön yhdistettyä keskimääräistä vuosikulutusta maatilalla, mukaan lukien maatilakotitalous. Sähkön myynti verkkoon sallitaan ainoastaan, jos vuotuista oman kulutuksen keskimääräistä rajaa noudatetaan.

Jos investointi on useamman tuensaajan toteuttama ja tehdään tuensaajien omien biopolttoaineen ja energian tarpeiden täyttämiseksi, keskimääräinen vuosikulutus lasketaan siten, että se vastaa kaikkien tuensaajien keskimääräistä vuosikulutusta.

Investoinneissa, jotka tehdään uusiutuvaan energiaan liittyvään, energiaa kuluttavaan tai tuottavaan infrastruktuuriin, on noudatettava energiatehokkuutta koskevia vähimmäisstandardeja, jos tällaisia standardeja on kansallisella tasolla.

Investoinnit järjestelmiin, joiden päätarkoitus on sähköntuotanto biomassasta, eivät ole tukikelpoisia, jollei lämpöenergiaa käytetä tietty vähimmäisprosentti, jonka jäsenvaltio määrittelee.

Jäsenvaltion on vahvistettava eri järjestelmätyyppien osalta bioenergian, biopolttoaineet mukaan lukien, tuotannossa käytettävien viljakasvien ja muiden paljon tärkkelystä sisältävien viljelykasvien, sokerikasvien ja öljykasvien enimmäis- suuksille kynnökset direktiivin (EU) 2018/2001 26 artiklan mukaisesti. Tuki bioenergiaa koskeviin investointihankkeisiin on rajoitettava sellaiseen bioenergiaan, joka on unionin lainsäädännössä mukaista.

5. Kun kyseessä on investointi, josta on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽²⁷⁾ mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) kustannukset, jotka liittyvät kiinteän omaisuuden rakentamiseen, hankkimiseen (myös leasingvuokraus) tai kunnostamiseen, mukaan lukien investoinnit rakennusten passiiviseen tai strukturoituun kaapelointiin dataverkkoja varten ja tarvittaessa passiivisen verkon liitännäiseen osaan, joka on rakennuksen ulkopuolisella yksityisalueella; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos kustannukset ovat enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoista kokonaiskustannuksista;
- b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä, kestävää energiaa, energiatehokkuutta ja uusiutuvan energian tuotantoa ja käyttöä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

⁽²⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

- d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttö lupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
- e) sellaisista ei-tuotannollisista investoinneista aiheutuvat menot, jotka liittyvät 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuihin erityisiin ympäristö- ja ilmastotavoitteisiin;
- f) kastelun osalta sellaisten investointien kustannukset, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
- i) komissiolle on annettu tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽²⁸⁾ säännösten mukainen vesienhoitosuunnitelma, joka koskee investoinnin koko kohdealuetta sekä mahdollisia muita alueita, joiden ympäristöön investointi voi vaikuttaa; mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisen vesienhoitosuunnitelman nojalla toteutettavat ja maatalousalan kannalta tärkeät toimenpiteet on täsmennettävä asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa;
 - ii) tuetun investoinnin vedenkäytön mittaamiseksi käytössä on vesimittarit, tai sellaiset on otettava käyttöön investoinnin osana;
 - iii) olemassa olevan kastelujärjestelmän tai kasteluinfrastruktuurin osan parantamiseksi tehtävä investointi on arvioitava ennakolta sen suhteen, johtavatko ne vedensäästöön olemassa olevan järjestelmän tai infrastruktuurin teknisten parametrien perusteella;
 - iv) jos investointi vaikuttaa pinta- ja pohjavesistöihin, joiden tila ei veden määrään liittyvistä syistä saavuta luokittelua ”hyvä” asiaankuuluvassa vesienhoitosuunnitelmassa, tai jos asianomainen hyväksi luokiteltu vesistö saattaa uusinta kehitystä edustavan ilmastohaavoittuvuuden ja -riskien arvioinnin mukaan ⁽²⁹⁾ menettää luokituksensa ilmastomuutoksen vaikutuksista johtuvista veden määrään liittyvistä syistä, vedenkäytön on vähennytävä tosiasiallisesti niin, että kyseisten vesimuodostumien osalta saavutetaan ja ylläpidetään direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdassa säädetty hyvä tila. Mitään edellisen virkkeen edellytyksistä ei sovelleta olemassa olevaan järjestelmään tehtävään investointiin, joka vaikuttaa ainoastaan energiatehokkuuteen, eikä vesisäiliön rakentamiseen johtavaan investointiin tai sellaiseen kierrätysveden käyttöön johtavaan investointiin, joka ei vaikuta pinta- tai pohjavesistöön;
 - v) jäsenvaltion on vahvistettava prosenttiosuudet mahdollisille vedensäästöille ja vedenkäytön tehokkaalle vähentämiselle tukikelpoisuusedellytyksenä sen varmistamiseksi, että laitteiden kautta virtaavan veden määrä vähenee tehokkaasti vuosien 2014–2020 tasoihin verrattuna; sen vuoksi ympäristötavoitteiden heikentämisen välttämiseksi
 - mahdollisten vedensäästöjen osuuden on oltava vähintään viisi prosenttia, kun olemassa olevan laitoksen tai infrastruktuurin tekniset parametrit jo varmistavat korkean tehokkuustason (ennen investointeja), ja vähintään 25 prosenttia, kun nykyinen tehokkuusaste on alhainen, ja/tai sellaisten investointien tapauksessa, jotka toteutetaan alueilla, joilla vedensäästöjä tarvitaan eniten veden hyvän tilan saavuttamiseksi,
 - tosiasiallisen vedenkäytön vähennyksen on kokonaisinvestoinnin tasolla oltava vähintään 50 prosenttia investoinnin mahdollistamasta vedensäästöstä olemassa olevassa kastelujärjestelmässä tai kasteluinfrastruktuurin osassa,
 - kyseisen vedensäästön osalta on otettava huomioon direktiiviin 2000/60/EY perustuvissa vesienhoitosuunnitelmassa esitetyt tarpeet;
- g) tukea voidaan myöntää investointeihin, jotka koskevat uusioveden käyttöä vaihtoehtoisena veden lähteenä, vain, jos tällaisen veden tarjonnassa ja käytössä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741 ⁽³⁰⁾;
- h) kun kyseessä ovat luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien, kasvintuhoojien tai rauhoitettujen eläinten vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen tähtäävät investoinnit, tukikelpoisia kustannuksia voivat olla kustannukset, jotka aiheutuvat maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamisesta tasolle, jolla ne olivat ennen asianomaista tapahtumaa;

⁽²⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁹⁾ Tekniset ohjeet infrastruktuurin ilmastokestävyysvarmistamisesta vuosina 2021–2027 (EUVL C 373, 16.9.2021, s. 1).

⁽³⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2020/741, annettu 25 päivänä toukokuuta 2020, veden uudelleenkäytön vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 177, 5.6.2020, s. 32).

i) kun kyseessä ovat luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien, kasvintuhoojien tai rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn tähtäävät investoinnit, tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää erityisistä ennalta ehkäisevistä toimista aiheutuvat kustannukset.

7. Muut kuin 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut leasing sopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

8. Keinokasteluun tukea voivat maksaa vain ne jäsenvaltiot, jotka varmistavat investoinnin kohteena olevan vesienhoitoalueen osalta, että veden käytön eri sektorit osallistuvat vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen maatalousalalla direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, ottaen tarvittaessa huomioon osallistumisen sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset vaikutukset sekä vaikutuksen kohteena olevan alueen tai kohteina olevien alueiden maantieteelliset ja ilmastolliset olosuhteet.

9. Tukea ei voida myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tukioikeuksien hankinta;
- b) yksivuotisten kasvien hankinta ja istutus, lukuun ottamatta tukea, joka kattaa 6 kohdan h alakohdassa tarkoitetut kustannukset;
- c) vedenpoistotyöt;
- d) eläinten hankinta, lukuun ottamatta 6 kohdan h alakohdassa tarkoitettuihin kustannuksiin myönnettävää tukea, ja vartijakoirien hankinta;
- e) johdotus tai kaapelointi dataverkkoja varten yksityisalueen ulkopuolella.

10. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei saa myöntää asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen kieltojen tai rajoitusten vastaisesti silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain unionin tukea, josta säädetään mainitussa asetuksessa.

11. Tuen enimmäisintensiteetti on 65 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

12. Tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 80 prosenttiin asti seuraavien investointien osalta:

- a) investoinnit, jotka liittyvät yhteen tai useampaan 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuun erityiseen ympäristö- ja ilmastotavoitteeseen tai eläinten hyvinvointiin;
- b) nuorten viljelijöiden tekemät investoinnit;
- c) syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienillä saarilla tehtävät investoinnit.

13. Edellä 12 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 85 prosenttiin, kun kyseessä ovat asetuksen (EU) 2021/2115 28 artiklassa tarkoitettujen pientilojen tekemät investoinnit.

14. Tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 100 prosenttiin asti seuraavien investointien osalta:

- a) ei-tuotannolliset investoinnit, jotka liittyvät 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin;
- b) edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut investoinnit tuotantokyvyn palauttamiseen sekä investoinnit, jotka liittyvät luonnonmullistusten, poikkeuksellisten tapahtumien, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tai rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ehkäisemiseen ja niihin liittyvien riskien lieventämiseen.

15. Edellä olevan 6 kohdan f alakohdan mukainen kastelun tuki-intensiteetti rajoitetaan yhteen tai useampaan määrään, joka saa olla enintään

- a) 80 prosenttia 6 kohdan f alakohdan iii alakohdan mukaisesti maataloilla kasteluun tehtävien investointien tukikelpoisista kustannuksista;
- b) 100 prosenttia kasteluun käytettävään, maatilojen ulkopuoliseen maatalouden infrastruktuuriin tehtävien investointien tukikelpoisista kustannuksista;
- c) 65 prosenttia muiden maataloilla tehtävien kasteluinvestointien tukikelpoisista kustannuksista.

15 artikla

Tuki maatalousmaan tilusjärjestelyihin

Maatalousmaan tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset ja sen kohteena on enintään 100 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuvista oikeudellisista ja hallinnollisista kustannuksista, maanmittauskustannukset mukaan lukien.

16 artikla

Tuki maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin

1. Maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin tarkoitettu, maatalouden alkutuotannossa toimiville pk-yrityksille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Maatilarakennuksen siirtämisen on oltava yleisen edun mukaista.

Tämän artiklan nojalla myönnettävän tuen oikeuttava yleinen etu on täsmennettävä asianomaisen jäsenvaltion asiaa koskeissa säännöksissä.

3. Jos maatilarakennuksen uuteen paikkaan siirtäminen merkitsee nykyisten tilojen purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystyttämistä, tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tällaisista toimista aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

4. Jos uuteen paikkaan siirtäminen johtaa 3 kohdassa tarkoitettujen nykyisten tilojen purkamisen, toiseen paikkaan siirron ja uudelleen pystyttämisen lisäksi kyseisten tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun, kyseisten tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun liittyvien kustannusten osalta sovelletaan 14 artiklan 12–15 kohdassa tarkoitettuja investointien tuki-intensiteettejä.

Tämän kohdan soveltamiseksi uudenaikaistamisena ei pidetä nykyisen rakennuksen tai tilan pelkkää sellaista korvaamista uudella ajanmukaisella rakennuksella tai tilalla, jonka yhteydessä kyseisen tuotannon tai teknologian luonne ei muutu peruslaatuisesti.

5. Tuen enimmäisintensiteetti voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun kyseessä on maaseudun taajamien lähellä toteutettavien toimintojen siirtäminen maaseudun taajaman elämänlaadun parantamiseksi tai sen ympäristönsuojelun tason lisäämiseksi.

17 artikla

Maataloustuotteiden jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyvä investointituki

1. Maataloustuotteiden jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyvä investointituki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Investointi koskee aineellista tai aineetonta omaisuutta, joka liittyy maataloustuotteiden jalostukseen tai maataloustuotteiden kaupan pitämiseen.

3. Ravintokasveista tuotettuihin biopoltoaineisiin liittyvät investoinnit eivät ole tämän artiklan nojalla tukikelpoisia.

4. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen (myös leasingvuokraus) tai kunnostaminen, mukaan lukien investoinnit rakennusten passiiviseen tai strukturoituun kaapelointiin dataverkkoja varten ja tarvittaessa passiivisen verkon liitännäiseen osaan, joka on rakennuksen ulkopuolisella yksityisalueella; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos kustannukset ovat enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankkiminen, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttöluvien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen.
6. Muut kuin 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut leasingsopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.
7. Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.
8. Yksityisalueen ulkopuolella tehtävää johdotusta tai kaapelointia dataverkkoja varten ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.
9. Tukea ei saa myöntää investointeihin, jotka tehdään unionin voimassa olevien vaatimusten noudattamiseksi.
10. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei saa myöntää asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen kieltojen tai rajoitusten vastaisesti silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain unionin tukea, josta säädetään mainitussa asetuksessa.
11. Tuen enimmäisintensiteetti saa olla enintään 65 prosenttia, lukuun ottamatta 12 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.
12. Tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 80 prosenttiin asti seuraavien investointien osalta:
- a) investoinnit, jotka liittyvät yhteen tai useampaan 14 artiklan 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuun erityiseen ympäristö- ja ilmastotavoitteeseen tai eläinten hyvinvoinnin parantamiseen;
- b) nuorten viljelijöiden tekemät investoinnit;
- c) syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienillä saarilla tehtävät investoinnit.

18 artikla

Nuorten viljelijöiden aloitustuki ja maataloustoiminnan aloitustuki

1. Nuorten viljelijöiden aloitustuki ja maataloustoiminnan aloitustuki ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos tuki täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuki kattaa maataloustoimintaa harjoittavien maaseutuyritysten perustamisen ja maatilakotitalouden tulojen monipuolistamisen muuhun maataloustoimintaan.
3. Tukea myönnetään ainoastaan mikro- ja pienyrityksen muodossa toimintaa harjoittaville nuorille viljelijöille.
4. Kun tuki myönnetään nuorelle viljelijälle, joka aloittaa tilanpidon oikeushenkilönä, tällä on oltava tosiasiallinen ja jatkuva päättäväis oikeushenkilössä toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta. Jos oikeushenkilön pääomaan tai hallinnointiin osallistuu useita luonnollisia henkilöitä, mukaan lukien henkilöt, jotka eivät ole nuoria viljelijöitä, nuoren viljelijän on pystyttävä harjoittamaan tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa päättäväisyyttä joko yksin tai yhdessä muiden henkilöiden kanssa. Jos oikeushenkilö on yksin tai yhdessä toisen oikeushenkilön määräysvallassa, kyseisiä vaatimuksia sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on määräysvaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä ⁽³¹⁾.
5. Tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
6. Nuorelle viljelijälle, joka ei täytä asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 6 kohdan c alakohdan edellytyksiä, voidaan kuitenkin myöntää nuoren viljelijän tukea edellyttäen, että tuensaaja sitoutuu hankkimaan kyseisen ammattitaidon ja pätevyyden 36 kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä. Kyseinen sitoumus on sisällytettävä liiketoimintasuunnitelmaan.

⁽³¹⁾ Määräysvallan käsitteen osalta sovelletaan soveltuvin osin yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 mukaisen toimivaltakysymyksistä annetun komission konsolidoidun tiedonannon (EUVL C 95, 16.4.2008, s. 1) II luvun 1 kohtaa.

7. Tuki voi olla enintään 100 000 euroa nuorta viljelijää tai tilanpidon aloittamista tai maatilakotitaloutta kohden.

19 artikla

Maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki

1. Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artikkelissa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea voidaan myöntää ainoastaan tuottajaryhmille ja -organisaatioille, jotka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt.
3. Jäsenvaltioiden on mukautettava tämän artiklan mukaisesti poikkeuksen saanutta tukea maataloustuotteiden yhteistä markkinajärjestelyä sääteleviin asetuksiin mahdollisesti tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi.
4. Tukea ei saa myöntää seuraaville:
 - a) tuotanto-organisaatiot, yhteisöt tai yksiköt, kuten yritykset tai osuuskunnat, joiden tarkoituksena on hoitaa yhtä tai useampaa maatilaa ja jotka ovat näin ollen käytännössä yksittäisiä tuottajia;
 - b) maatalousalan yhteenliittymät, jotka suorittavat esimerkiksi keskinäiseen avunantoon, lomituspalveluun sekä tilanhoitopalveluihin liittyviä tehtäviä jäsenten maataloilla ilman, että yhteenliittymät osallistuvat yhteistoiminnassa tapahtuvaan tuotannon mukauttamiseen markkinoiden vaatimuksiin;
 - c) tuottajaryhmät, tuottajaorganisaatiot tai yhteenliittymät, joiden tavoitteet eivät ole asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 152 artiklan 3 kohdan tai 156 artiklan mukaisia.
5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoihin kustannuksiin:
 - a) soveltuvien tilojen vuokraamisesta aiheutuvat kustannukset;
 - b) toimistolaitteiden hankinta;
 - c) hallinnollisesta henkilöstöstä aiheutuvat kustannukset;
 - d) yleiskulut sekä palkkiot oikeudellisista ja hallinnollisista palveluista;
 - e) tietokonelaitteistojen hankinta sekä tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta ja käyttömaksut.

Jos tilat ostetaan, tukikelpoisiksi kustannuksiksi hyväksytään enintään markkinahintojen mukaiset vuokratulot.

6. Tuki on maksettava kiinteämääräisenä tukena vuotuisina erinä viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä alkaen, jona asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen virallisesti hyväksyi tuottajaryhmän tai -organisaation.

Jäsenvaltiot voivat maksaa viimeisen erän vasta sen jälkeen, kun toimenpiteen moitteeton toteuttaminen on todennettu.

7. Tuki saa olla enintään 10 prosenttia tuottajaryhmän tai -organisaation vuotuisesta kaupan pidetystä tuotannosta.
8. Tuen enimmäismäärä on 100 000 euroa vuodessa. Tuen on oltava asteittain alenevaa.

20 artikla

Tuki maataloustuotteiden tuottajien laatujärjestelmiin osallistumista varten

1. Seuraavat maataloustuotteiden tuottajille ja niiden muodostamille ryhmille tarkoitetut tukimuodot ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta:
 - a) tuki liittymiseksi ensimmäisen kerran laatujärjestelmiin, jos tuki täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa sekä I luvussa säädetyt edellytykset;
 - b) tuki laatujärjestelmiin liittyvien pakollisten valvontatoimenpiteiden kustannuksiin, kun kyseiset valvontatoimenpiteet toteutetaan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla tai kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa ne tai ne toteutetaan kyseisen viranomaisen puolesta ja jos tuki täyttää tämän artiklan 2, 4, 6, 7 ja 8 kohdassa sekä I luvussa vahvistetut edellytykset;
 - c) tuki markkinatutkimuksista, tuoteideoinnista ja -suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin sekä laatujärjestelmien hyväksymishakemusten valmisteluun, jos tuki täyttää tämän artiklan 2, 6, 7 ja 8 kohdassa sekä I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki myönnetään seuraaviin laatujärjestelmiin:
- a) laatujärjestelmät, jotka on perustettu seuraavien nojalla:
- i) asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jakso viinin osalta;
 - ii) asetus (EU) N:o 1151/2012;
 - iii) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848 ⁽³²⁾;
 - iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787 ⁽³³⁾;
 - v) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 251/2014 ⁽³⁴⁾;
- b) jäsenvaltioiden hyväksymät maataloustuotteiden laatujärjestelmät, maatilojen sertifiointiohjelmat mukaan lukien, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
- i) tällaisten laatujärjestelmien mukaisesti valmistettavien lopputuotteiden erityisyyden on johduttava selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata jokin seuraavista:
 - tuotteen erityiset ominaisuudet,
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät,
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevissa standardeissa vaaditaan;
 - ii) laatujärjestelmän on oltava avoin kaikille tuottajille;
 - iii) laatujärjestelmän on sisällettävä sitovat lopputuotteiden tuote-eritelmat, ja viranomaisten tai riippumattoman tarkastuselimen on todennettava kyseisten eritelmien täyttyminen;
 - iv) laatujärjestelmän oltava läpinäkyvä ja varmistettava maataloustuotteiden täydellinen jäljitettävyyden;
- c) maataloustuotteiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut olevan komission tiedonannossa EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä ⁽³⁵⁾ vahvistettujen vaatimusten mukaisia.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki myönnetään maataloustuotteiden tuottajille vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään laatujärjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan.
4. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua tukea ei saa myöntää tuensaajan itsensä harjoittaman valvonnan kustannuksiin eikä jos unionin lainsäädännössä säädetään, että maataloustuotteiden tuottajien tai tuottajaryhmien on vastattava valvontakustannuksista, muttei tarkenneta kustannusten varsinaista tasoa.
5. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki myönnetään enintään seitsemän vuoden ajaksi.
6. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltujen edellytysten perusteella.
7. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Tuki on maksettava valvontatoimenpiteistä vastaavalle yksikölle, tutkimuslaitokselle tai konsulttipalvelun tarjoajalle.

⁽³²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/848, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta (EUVL L 150, 14.6.2018, s. 1).

⁽³³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/787, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, tislattujen alkoholijuomien määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien nimien käytöstä muiden elintarvikkeiden esittelystä ja merkinnöistä, tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta, maatalousperäisen etyylialkoholin ja maatalousperäisten tisleiden käytöstä alkoholijuomissa ja asetuksen (EY) N:o 110/2008 kumoamisesta (EUVL L 130, 17.5.2019, s. 1).

⁽³⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 251/2014, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, maustettujen viinituotteiden määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojausta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 14).

⁽³⁵⁾ Komission tiedonanto – EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä (EUVL C 341, 16.12.2010, s. 5).

8. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetun tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

21 artikla

Tuki tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin

1. Tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea voi saada ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista koskeviin toimiin, mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat, konferenssit ja valmennus, esittelytoimintaan, tiedotustoimiin ja innovaatioiden edistämiseen.

Tukea voidaan myöntää myös lyhytaikaiseen tilanhoitoa koskevaan vaihtoon ja tilavierailuihin.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä artiklassa tuetut toimet ovat yhdenmukaisia YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmän (AKIS) kuvauksen kanssa.

Asiaankuuluviin investointikustannuksiin voi saada esittelytoimintaan myönnettävää tukea.

3. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista, mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat, konferenssit ja valmennus, koskevista toimista, esittelytoiminnasta ja tiedotustoimista aiheutuvat kustannukset;

b) osallistujien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat;

c) osallistujien poissaolon aikaisista lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset;

d) jos kyseessä ovat investointeihin liittyvät esittelyhankkeet:

i) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoista kokonaiskustannuksista;

ii) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

iv) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen.

4. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut kustannukset ovat tukikelpoisia vain siltä osin kuin ja siltä ajalta kun ne ovat aiheutuneet esittelyhankkeessa.

Tukikelpoiksi voidaan katsoa ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat esittelyhankkeen kestoa, laskettuina yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan.

5. Edellä 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Edellä 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tuki lomituspalveluista aiheutuneisiin kustannuksiin voidaan maksaa suoraan lomituspalvelujen tarjoajalle.

6. Tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskevia toimia tarjoavilla yksiköillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta kyseisten tehtävien hoitamiseen.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja toimia voivat järjestää kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

Jos 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen järjestäjät ovat tuottajaryhmiä ja -organisaatioita, ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä tällaisiin toimintoihin osallistumiselle.

Muiden kuin tuottajaryhmän tai -organisaation jäsenten osallistuminen ryhmän tai organisaation hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Kun kyseessä ovat 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut esittelyhankkeet, tuen määrä saa olla enintään 100 000 euroa kolmen verovuoden aikana.

22 artikla

Tuki neuvontapalveluihin

1. Neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen tarkoituksena on auttaa maatalousalan yrityksiä ja nuoria viljelijöitä hyödyntämään neuvontapalveluja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tässä artiklassa tuetut toimet ovat yhdenmukaisia YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmän (AKIS) kuvauksen kanssa.

3. Neuvonnan on liityttävä ainakin yhteen asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklassa mainittuun erityistavoitteeseen ja katettava vähintään yksi seuraavista:

- a) asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston I luvun 2 jakson mukaisesti vahvistetuista asiaankuuluvista lakisääteisistä hoitovaatimuksista ja GAEC-vaatimuksista johtuvat velvollisuudet;
- b) vaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat vahvistaneet direktiivin 2000/60/EY, direktiivin 92/43/ETY, direktiivin 2009/147/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/50/EY ⁽³⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284 ⁽³⁷⁾, asetuksen (EU) 2016/2031, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/429 ⁽³⁸⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽³⁹⁾ 55 artiklan sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ⁽⁴⁰⁾ täytäntöönpanemiseksi;
- c) tiedonannossa Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi ⁽⁴¹⁾ vahvistetut maatalouskäytännöt mikrobilääkeresistenssin kehittymisen estämiseksi;
- d) riskinehkäisy ja -hallinta;
- e) nykyaikaistaminen, kilpailukyvyyn vahvistaminen, alakohtainen yhdentyminen, markkinasuuntautuneisuus sekä yrittäjyyden ja innovoinnin edistäminen erityisesti eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden valmistelua ja toteuttamista varten;
- f) asetuksen (EU) 2021/2115 114 artiklan b alakohdassa tarkoitetut maatalouden digitaaliteknologiat;

⁽³⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

⁽³⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/2284, annettu 14 päivänä joulukuuta 2016, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta (EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1).

⁽³⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/429, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta ("eläinterveyssäännöstö") (EUVL L 84, 31.3.2016, s. 1).

⁽³⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁴¹⁾ Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi (COM(2017) 339 final).

- g) kestävä ravinnehuolto, mukaan lukien viimeistään vuodesta 2024 alkaen asetuksen (EU) 2021/2115 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun maatalojen kestävä ravinnehuoltoa koskevan välineen käyttö;
- h) työehdot, työnantajan velvoitteet sekä työterveys ja -turvallisuus ja sosiaalinen tuki maatalousyhteisöissä.
- i) kestävä rehuntuotanto, rehun ravinnepitoisuuden ja arvojen arviointi sekä tarpeisiin perustuvan kotieläinten ruokinnan dokumentointi, suunnittelu ja valvonta.

4. Neuvonta voi kattaa myös muita kuin 3 kohdassa tarkoitettuja seikkoja, jotka liittyvät maatilan taloudelliseen suorituskykyyn ja ympäristönsuojelun tasoon, mukaan lukien kilpailukykyyn liittyvät näkökohdat. Siihen voi sisältyä neuvonta seuraavien kehittämiseksi: lyhyet toimitusketjut ja luonnonmukainen maatalous, kestävä energian säästäminen, energiatehokkuus, uusiutuvan energian tuotanto ja käyttö maataloudessa, luonnon monimuotoisuuden lisääntyminen tai tulokellisuuden paraneminen luonnon monimuotoisuuden suhteen sekä kotieläintalouden terveysnäkökohdat.

5. Tuki myönnetään tuetun palvelun muodossa.

6. Neuvontapalveluja antamaan valituilla yksiköillä on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla ne antavat neuvontaa.

Neuvontapalveluja voivat tarjota kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

Jäsenvaltion on varmistettava, että neuvontapalvelun tarjoaja on puolueeton ja vailla eturistiriitoja.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltujen edellytysten perusteella.

Jos neuvontapalvelun tarjoaja on tuottajaryhmä tai -organisaatio, ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle.

Muiden kuin ryhmän jäsenten osallistuminen ryhmän tai organisaation hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava neuvontapalvelun tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

8. Tuen määrä saa olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, enintään 25 000 euroon saakka (lukuun ottamatta 4 kohdan mukaisia kustannuksia) kolmen vuoden jaksolla, kun kyseessä on neuvonta, jota palveluntarjoaja antaa yksittäiselle maatalouden alkutuotannossa toimivalle edunsaajalle.

9. Tuen määrä saa olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, enintään 200 000 euroon saakka (lukuun ottamatta 4 kohdan mukaisia kustannuksia) kolmen vuoden jaksolla, kun kyseessä on neuvonta, jota palveluntarjoaja antaa yksittäiselle maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen alan edunsaajalle.

23 artikla

Tuki maatalojen lomituspalveluihin

1. Maatalojen lomituspalveluihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea voi saada varsinaisiin lomituskustannuksiin, jotka aiheutuvat viljelijän, maatilakotitalouden jäsenen, joka on luonnollinen henkilö, tai maataloustyöntekijän poissaolosta sairauden – lapsen sairaus ja jatkuva hoitoa tarvitsevan asuinkumppanin vakava sairaus mukaan lukien –, loman tai äitiys- tai vanhempainvapaan tai asevelvollisuuden vuoksi, kuolemantapauksessa tai 21 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa.

3. Tukea saavan lomituksen kokonaiskesto on tuensaajaa kohden enintään kolme kuukautta vuodessa, lukuun ottamatta äitiys- ja vanhempainvapaata ja asevelvollisuutta. Sekä äitiys- että vanhempainvapaan osalta lomituksen kokonaiskesto on rajattu kuuteen kuukauteen. Asevelvollisuuden osalta lomituksen kokonaiskesto on rajattu asepalveluksen kesto aikaan.

4. Tuki myönnetään tuetun palvelun muodossa.

Maatalojen lomituspalveluja voivat tarjota kaikenkokoiset tuottajaryhmät ja -organisaatiot. Tällöin ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle.

5. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

24 artikla

Tuki maataloustuotteiden menekinedistämistoimiin

1. Maataloustuotteiden menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukikelpoisia kustannuksia ovat

- a) kilpailujen, messujen ja näyttelyiden järjestäminen ja niihin osallistuminen;
- b) julkaisut, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa julkaisuissa ei saa viitata tiettyyn yritykseen, tavaramerkkiin tai alkuperään.

Ensimmäistä alakohdtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä ovat viittaukset seuraavien soveltamisalaan kuuluvan maataloustuotteen alkuperään:

- a) 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien edellyttäen, että viittaus vastaa täsmälleen unionin suojaamaa alkuperää;
- b) 20 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien edellyttäen, että viittaus on viestissä toissijainen.

4. Tukea voi saada kilpailujen, messujen ja näyttelyiden järjestämisestä ja niihin osallistumisesta aiheutuviin seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) osallistumismaksut;
- b) matkakulut sekä eläinten ja menekinedistämistoimen piiriin kuuluvien tuotteiden kuljetuskustannukset;
- c) tilaisuudesta ilmoittavien julkaisujen ja verkkosivustojen kustannukset;
- d) tilojen ja näyttelykojujen vuokra sekä pystytys- ja purkamiskustannukset;
- e) vertauskuvalliset palkinnot, joiden arvo on enintään 3 000 euroa kilpailun palkintoa ja voittajaa kohti.

5. Tukea voi saada julkaisuista, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, aiheutuviin seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) sellaisten painettujen ja sähköisten julkaisujen, verkkosivustojen ja media-, radio- tai televisiomainosten kustannukset, joissa esitellään jonkin tietyn alueen edunsaajia tai tietyn maataloustuotteen tuottajia koskevia asiatietoja, edellyttäen että tiedot ovat puolueettomia ja että kaikilla asianomaisilla edunsaajilla on tasavertaiset mahdollisuudet olla edustettuina julkaisussa;
- b) kustannukset, joita aiheutuu levitettäessä tieteellisiä tietoja ja asiatietoja seuraavista:
 - i) edellä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien, jotka ovat avoinna muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden maataloustuotteille;
 - ii) geneeriset maataloustuotteet sekä niiden ravintohyödyt ja suositeltavat käyttötavat.

6. Tuki myönnetään jossakin seuraavista muodoista:

- a) luontoissuorituksena;
- b) tuensaajalle aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista maksettavina korvauksina;
- c) kun kyseessä on vertauskuvauksellisiin palkkioihin myönnettävä tuki, myös käteisenä.

Jos tuki myönnetään luontoissuorituksena, sen on oltava tuetun palvelun muodossa.

Menekinedistämistoimia voivat järjestää kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

Edellä 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin vertauskuvauksellisiin palkkioihin myönnettävä tuki maksetaan menekinedistämistoimien tarjoajalle vain, jos palkkio on tosiasiallisesti myönnetty ja tästä edistetään todistus.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada menekinedistämistoimiin tarkoitettua tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

Jos menekinedistämistoimen tarjoajat ovat tuottajaryhmiä ja -organisaatiota, ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä osallistumiselle. Muiden kuin ryhmän jäsenten osallistuminen tuottajaryhmän tai -organisaation hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava menekinedistämistoimien tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

25 artikla

Tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen

1. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen myönnettävään tukeen sovelletaan seuraavia kasautuvia edellytyksiä:

- a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut, että tapahtuman luonne on luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot;
- b) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen ja yrityksen kärsimien vahinkojen välillä on suora syy-seuraussuhde.

3. Jäsenvaltio voi tarvittaessa vahvistaa etukäteen kriteerit, joiden perusteella 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu virallinen toteaminen katsotaan tapahtuneeksi.

4. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

5. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa oleviin epäsuotuisiin sääoloihin liittyvät tukijärjestelmät on perustettava kolmen vuoden kuluessa ja tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tapahtumispäivästä.

6. Tukikelpoisia kustannuksia ovat luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen suorana seurauksena aiheutuneet vahingot, jotka viranomainen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut.

7. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat vahingot on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle. Tuki voi liittyä seuraaviin:

- a) 8 kohdassa tarkoitettut tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet maataloustuotannon ja tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain;
- b) 9 kohdassa tarkoitettut aineelliset vahingot.

8. Tulonmenetykset lasketaan seuraavasti:

- a) sinä vuonna, jona luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttama tapahtuma esiintyi, tai kunakin seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden osittainen tai täydellinen tuhoutuminen vaikuttaa, tuotettujen maataloustuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla

vähennetään

- b) maataloustuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen esiintymistä, tai luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen esiintymistä edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden, laskettuna ilman korkeinta ja alinta määrää, keskimääräisestä tuotannosta, kumpikin kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.

Jos pk-yritys on perustettu alle kolme vuotta ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tapahtumispäivää, viittauksen 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kolmen vuoden ajanjaksoon katsotaan viittaavan sellaisen keskiverto yrityksen tuottamaan ja myymään määrään, joka on hakijan kanssa samansuuruinen eli mikroyritys, pieni yritys tai keski-suuri yritys ja toimii kansallisella tai alueellisella alalla, johon luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot vaikuttivat.

Tulonmenetys voidaan laskea joko maatalan vuositulon tasolla taikka sadon tai kotieläinten tasolla.

Tulonmenetyksen määrään voidaan lisätä muut kustannukset, jotka ovat aiheutuneet tuensaajalle luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen vuoksi.

Kyseisestä tulonmenetyksen määrästä vähennetään kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista.

Tuensaajan maataloustuotannon laskennassa voidaan käyttää indeksejä edellyttäen, että käytetyn laskentamenetelmän avulla voidaan määrittää tuensaajan kunakin vuonna kärsimät todelliset tappiot.

9. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen omaisuuserille (esimerkiksi maatalarakenukset, -laitteet ja -koneet, varastot ja tuotantovälineet) aiheuttamat vahingot lasketaan korjauskustannusten tai kyseisellä omaisuuserällä ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevia epäsuotuisia sääoloja olleen taloudellisen arvon perusteella.

Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai katastrofin aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuuserällä välittömästi ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tapahtumista olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.

Jos 8 kohdassa tarkoitettu tuensaajan tulonmenetys määritellään sadon tai kotieläinten määrän perusteella, huomioon on otettava ainoastaan aineelliset vahingot, jotka liittyvät satoon tai kotieläimiin.

10. Tukea on vähennettävä vähintään 50 prosenttia, jos tuensaaja ei ole ottanut vakuutusta, joka kattaa vähintään 50 prosenttia tuensaajan keskimääräisestä vuositulotannosta tai tuotantoon liittyvistä tuloista ja kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisellä alueella tilastollisesti yleisimmät sääoloihin liittyvät riskit, joille vakuutus suojaa tarjotaan.

11. Tuki ja muut mahdolliset maksut, jotka saadaan menetysten korvaamiseksi, mukaan lukien muun kansallisen tai unionin toimenpiteen taikka vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Tuen enimmäisintensiteetti voidaan nostaa 90 prosenttiin luonnonhaitta-alueilla.

26 artikla

Tuki eläintautien tai kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin sekä tuki eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen

1. Eläintautien tai kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin maksettava tuki sekä kyseisten eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien menetysten korvaamiseen maksettava tuki ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos tuki täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukeen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) se maksetaan ainoastaan eläintaukeista tai kasvintuhoojista, joita varten on olemassa unionin tai kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten toimenpiteiden muodossa vahvistetut säännökset;

b) se on osa jotakin seuraavista:

i) unionin, kansallisen tai alueellisen tason julkinen ohjelma, joka koskee kyseisen eläintaudin tai kasvintuhoojan ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä;

ii) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräämät kiireelliset toimenpiteet;

- iii) asetuksen (EU) 2016/2031 18 artiklan, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan, 29 artiklan 1 ja 2 kohdan, 30 artiklan 1 kohdan ja 33 artiklan 1 kohdan mukaiset kasvintuhoojan hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi toteutettavat toimenpiteet;
- iv) asetuksen (EU) 2016/429 mukaiset eläintautien ennaltaehkäisemiseksi, valvomiseksi ja hävittämiseksi toteutetut toimenpiteet.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmien ja toimenpiteiden on sisällettävä kuvaus asianomaisista ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä koskevista toimenpiteistä.

3. Eläintautien tapauksessa tukea myönnetään eläintauteihin, joita tarkoitetaan asetuksen (EU) 2016/429 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläintautien luettelossa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/690 ⁽⁴²⁾ liitteessä III tai Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa maaeläinten terveyttä koskevassa säännöstössä olevassa eläintauti-, infektio- ja tartuntaluettelossa.

4. Tukea voidaan myöntää myös sellaisten uusien tautien osalta, jotka ovat asetuksen (EU) 2016/429 6 artiklan 2 kohdassa säädettyjen perusteiden mukaiset.

5. Tuki ei saa koskea toimenpiteitä, joista aiheutuvien kustannusten osalta unionin lainsäädännössä säädetään, että kustannuksista vastaa tuensaaja, paitsi jos kyseisten toimenpiteiden kustannukset korvataan kokonaan tuensaajilta perittävillä pakollisilla maksuilla.

6. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

7. Eläintautiin tai kasvintuhoojaan liittyvät tukijärjestelmät on otettava käyttöön kolmen vuoden kuluessa ja tuki maksettava neljän vuoden kuluessa kustannukset tai vahingon aiheuttaneen eläintaudin tai kasvintuhoojan esiintymispäivästä.

8. Jos toimenpiteet koskevat eläintautia, kasvintuhoojaa tai haitallista vieraslajia, jolla tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ⁽⁴³⁾ 3 artiklan 3 alakohdassa määriteltyä unionin kannalta merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja ja asetuksen (EU) N:o 1143/2014 3 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä jäsenvaltion kannalta merkityksellisiä haitallisia vieraslajeja, eikä sitä ole vielä esiintynyt ('ennalta ehkäisevät toimenpiteet'), tukea myönnetään seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) terveystarkastukset;
- b) määritykset, mukaan lukien *in-vitro*-diagnostiikka;
- c) testit ja muut seulontatoimet, mukaan lukien TSE- ja BSE-testit;
- d) rokotteiden, lääkkeiden, eläinten hoidossa tarvittavien aineiden, kasvinsuojeluaineiden ja biosidivalmisteiden hankinta, varastointi, jakelu ja antaminen tai levittäminen;
- e) eläinten teurastaminen tai lopettaminen tai eläintuotteiden ja kasvien hävittäminen sekä tilan ja laitteiden puhdistus ja desinfiointi tai tuhoajan hävittäminen;
- f) bioturvaamistoimenpiteiden määrääminen tai parantaminen.

9. Kun kyseessä ovat valvonta- ja hävittämistoimenpiteet, tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) eläintautien testit ja muut seulontatoimet, mukaan lukien TSE- ja BSE-testit;
- b) rokotteiden, lääkkeiden, eläinten hoidossa tarvittavien aineiden, kasvinsuojeluaineiden ja biosidivalmisteiden hankinta, varastointi, jakelu ja antaminen tai levittäminen;
- c) eläinten teurastaminen tai lopettaminen ja hävittäminen sekä eläimiin liittyvien tuotteiden hävittäminen taikka kasvien hävittäminen, mukaan lukien ne, jotka kuolevat tai hävitetään toimivaltaisten viranomaisten määräämien rokotusten tai muiden toimenpiteiden vuoksi;

⁽⁴²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/690, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2021, sisämarkkinoita, yritysten, mukaan luettuna pienten ja keskisuurten yritysten, kilpailukykyä, kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehualaa ja Euroopan tilastoja koskevan ohjelman (sisämarkkinaohjelma) perustamisesta ja asetusten (EU) N:o 99/2013, (EU) N:o 1287/2013, (EU) N:o 254/2014 ja (EU) N:o 652/2014 kumoamisesta (EUVL L 153, 3.5.2021, s. 1).

⁽⁴³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1143/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 35).

d) tilan ja välineiden puhdistus, desinfiointi ja tuhoajan hävittäminen epidemiologian sekä taudinaiheuttajan tai vektorin ominaispiirteiden perusteella;

10. Jos kyseessä on eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettu tuki, menetykset on laskettava yksinomaan seuraavien perusteella:

a) teurastettujen, lopetettujen tai kuolleiden eläinten tai niihin liittyvien tuotteiden taikka hävitettyjen kasvien markkina-arvo, kun teurastaminen, kuolema tai hävittäminen tapahtui

i) eläintaudin tai kasvintuhoojan vuoksi;

ii) osana 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua julkista ohjelmaa tai toimenpidettä;

b) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet karanteenivelvollisuuksista, uusien eläinten hankintaan tai kasvien uudelleen istuttamiseen liittyvistä vaikeuksista tai pakollisesta viljelykierrosta osana 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua julkista ohjelmaa tai toimenpidettä;

c) kustannukset, jotka aiheutuvat jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräyksestä tuhottujen laitteiden korvaamisesta.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi markkina-arvo määritellään sen arvon perusteella, joka eläimillä, tuotteilla ja kasveilla oli juuri ennen kun heräsi tai vahvistettiin epäily eläintaudin tai kasvintuhoojan esiintymisestä.

11. Edellä olevan 10 kohdan mukaisesti lasketusta määrästä vähennetään

a) kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet suoraan eläintaudista tai kasvintuhoojasta ja jotka olisivat muutoinkin aiheutuneet tuensaajalle;

b) mahdolliset tulot, jotka saadaan sellaisten tuotteiden myynnistä, jotka liittyvät toimivaltaisten viranomaisten määräyksestä teurastettuihin tai lopetettuihin eläimiin tai ennaltaehkäisy- tai hävittämistarkoituksessa hävitettyihin kasveihin.

12. Eläintaudin tai kasvintuhoojan aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettun tuen on rajoitettava eläintautien ja kasvintuhoojien aiheuttamiin kustannuksiin ja vahinkoihin, joiden osalta jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on

a) joko virallisesti tunnustanut eläintaudin esiintymän;

b) tai virallisesti tunnustanut kasvintuhoojan esiintymän.

13. Edellä 8 ja 9 kohdassa tarkoitettuihin tukikelpoihin maksettava tuki myönnetään luontoissuorituksena, ja se on maksettava ennaltaehkäisy-, valvonta- ja hävittämistoimenpiteiden tarjoajalle.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, seuraavissa säännöksissä tarkoitettuihin tukikelpoihin maksettava tuki voidaan maksaa suoraan edunsaajalle tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista maksettavina korvauksina:

a) 8 kohdan d ja e alakohta ja 9 kohdan b alakohta, kun kyseessä ovat eläintaudit tai kasvintuhoojat;

b) 8 kohdan e alakohta ja 9 kohdan c alakohta, kun kyseessä ovat kasvintuhoojat sekä maatalan ja laitteiden puhdistus ja desinfiointi.

14. Yksittäistä tukea ei saa myöntää, jos todetaan, että tuensaajan tahalliset toimet tai laiminlyönti aiheuttivat eläintaudin tai kasvintuhoojan esiintymisen.

15. Tuensaajan saamat tuki ja muut mahdolliset maksut, mukaan lukien 8, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin samoihin tukikelpoihin maksettuihin kustannuksiin kansallisen tai unionin toimenpiteen tai vakuutusjärjestelmien tai keskinäisen rahaston perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

27 artikla

Kotieläintuotannon tuet ja kuolleita eläimiä koskeva tuki

1. Seuraava kotieläintuotannon tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukikelpoisia kustannuksia ovat

a) kantakirjojen perustamisesta ja ylläpidosta aiheutuvat hallinnolliset kustannukset;

b) kolmansien osapuolien toteuttamat tai niiden puolesta toteutetut kokeet, joilla määritetään kotieläinten perimän laatu tai niiden tuotos, lukuun ottamatta kotieläinten omistajan tekemiä tarkastuksia ja maidon laatua koskevia rutiinitarkastuksia;

- c) kuolleiden eläinten poistaminen;
- d) kuolleiden eläinten hävittäminen;
- e) kuolleiden eläinten poistaminen ja hävittäminen, jos tuki rahoitetaan kuolleiden eläinten hävittämisen rahoittamiseen tarkoitetuilla maksuilla tai pakollisilla rahoitusosuuksilla, edellyttäen että kyseiset maksut tai rahoitusosuudet koskevat vain liha-alaa;
- f) kuolleiden eläinten poistamis- ja hävittämiskustannukset, jos kyseisten kuolleiden eläinten TSE-testaus on pakollista tai jokin 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu eläintauti puhkeaa.

3. Edellä 2 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitettut tuet edellyttävät yhdenmukaista seurantaohjelmaa, jolla varmistetaan kuolleiden eläinten turvallinen hävittäminen asianomaisessa jäsenvaltiossa.

Tämän artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetun tuen, jolla katetaan kuolleiden eläinten poistamisesta tai hävittämisestä viljelijöille aiheutuvat kustannukset kattavan vakuutuksen maksuja, on oltava 28 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukainen.

4. Tuki myönnetään luontoissuorituksena eikä siihen saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Jotta helpotettaisiin 2 kohdan c, d, e ja f alakohdassa tarkoitetun tuen hallintoa, tuki voidaan maksaa talouden toimijoille tai yksiköille, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

- a) ne toimivat tuotantoketjussa kotieläintuotannon alalla toimivan yrityksen jälkeen;
- b) ne tarjoavat kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen liittyviä palveluja.

5. Tuki-intensiteetti saa olla enintään

- a) 70 prosenttia 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen testien kustannuksista;
- b) 75 prosenttia 2 kohdassa tarkoitettujen hävittämisen kustannuksista;
- c) 100 prosenttia kustannuksista, jotka liittyvät 2 kohdan a, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin kustannuksiin, poistamiseen ja hävittämiseen sekä poistamiseen liittyviin vakuutusmaksuihin.

28 artikla

Tuki vakuutusmaksujen maksamiseen ja keskinäisiin rahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin

1. Vakuutusmaksujen maksamiseen ja keskinäisiin rahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen ei saa

- a) estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa;
- b) rajoittaa yhden vakuutusyhtiön tai vakuutusyhtiöryhmän myöntämiin vakuutuksiin;
- c) edellyttää, että vakuutus otetaan asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

3. Vakuutuksen on oltava tarkoitettu kattamaan seuraavista aiheutuneet menetykset:

- a) luonnonmullistukset;
- b) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot tai muut epäsuotuisat sääolot;
- c) eläintaudit tai kasvintuhoojat tai rauhoitetut eläimet;
- d) kuolleiden eläinten poistamisesta ja hävittämisestä aiheutuvat kustannukset kattavan vakuutuksen vakuutusmaksujen korvaaminen.

4. Vakuutus ei saa

- a) korvata enempää kuin 3 kohdassa tarkoitettujen tappioiden korvaamisesta aiheutuvat kustannukset;
- b) sisältää mitään tulevan maataloustuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

5. Jäsenvaltiot voivat asettaa tarkoituksenmukaiset tuen enimmäismäärät vakuutusmaksulle, johon tukea voidaan myöntää.

6. Asianomaisen keskinäisen rahaston on täytettävä seuraavat kumulatiiviset edellytykset:

- a) sillä on jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- b) sillä on avoin politiikka rahastoon suoritettavien maksujen ja sieltä tehtävien nostojen suhteen;
- c) sillä on selkeät säännöt mahdollisesti syntyneestä velkasta koskevan vastuun osalta.

7. Jäsenvaltioiden on vahvistettava keskinäisten rahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen sekä näiden sääntöjen hallinnointiin ja niiden noudattamisen seurantaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahastojärjestelyissä määrätään seuraamuksista, jos kyseessä on tuensaajan laiminlyönti.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 70 prosenttia vakuutusmaksujen tai keskinäiseen rahastoon maksettavan rahoitusosuuden kustannuksista.

29 artikla

Tuki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen

1. Rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Jäsenvaltion on osoitettava 5 kohdan mukaisesti suora syy-seuraussuhde kärsittyjen vahinkojen ja rauhoitettujen eläinten haitallisen käyttäytymisen välillä.

3. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on. Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

4. Tukijärjestelmä on otettava käyttöön kolmen vuoden kuluessa ja tuki maksettava neljän vuoden kuluessa vahinkotapahtuman päivämäärästä.

5. Tukikelpoisia kustannuksia ovat vahinkotapahtuman suorana seurauksena aiheutuneiden tuhojen kustannukset, jotka viranomaisen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut.

Seuraavat kustannukset voivat olla tukikelpoisia:

- a) tapetut eläimet tai tuhoutuneet kasvit: tukikelpoiset kustannukset perustuvat rauhoitettujen eläinten tappamien eläinten tai tuhoamien kasvien markkina-arvoon;
- b) välilliset kustannukset: loukkaantuneiden eläinten hoidosta aiheutuneet eläinlääkintäkustannukset, kadonneiden eläinten etsintään liittyvät työvoimakustannukset sekä tulonmenetykset, jotka johtuvat rauhoitettujen eläinten tekemiin hyökkäyksiin liittyvästä alentuneesta tuotoksesta;
- c) seuraaville omaisuuserille aiheutuvat aineelliset kustannukset: maatalan laitteet, koneet, rakennukset ja varastot; aineellisten vahinkojen laskennan on perustuttava korjauskustannuksiin tai kyseisen omaisuuserän arvoon ennen vahinkotapahtumaa; vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai vahinkotapahtuman aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuuserällä välittömästi ennen tapahtumaa olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.

6. Vahinko on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.

Kyseisestä määrästä vähennetään kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet suoraan vahinkotapahtumasta ja jotka olisivat muutoinkin aiheutuneet tuensaajalle.

7. Jotta vältettäisiin kilpailun vääristymisen riski ja kannustettaisiin riskien minimointiin, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä tuensaajilta vähimmäistoimia. Näillä tarkoitetaan ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä (kuten turva-aidat, jos mahdollista, tai vahtikoirat), jotka ovat oikeassa suhteessa rauhoitettujen eläinten kyseisellä alueella aiheuttamien vahinkojen riskiin, paitsi jos tällaiset toimenpiteet eivät ole kohtuudella mahdollisia. Tätä kohtaa ei sovelleta rauhoitetun eläimen ensimmäiseen hyökkäykseen alueella.

8. Tämän artiklan mukainen tuki on rajattu 100 prosenttiin tukikelpoisista kustannuksista.

9. Tuki ja muut mahdolliset maksut, jotka saadaan vahingon korvaamiseksi, mukaan lukien tuen kohteena olevaan vahinkoon kansallisen tai unionin toimenpiteen tai vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

30 artikla

Tuki maatalouden geenivarojen säilyttämiseen

1. Maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin liittyvä, maatalouden geenivarojen säilyttämiseen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

- a) 'in situ -säilyttämisellä' geeniaineksen säilyttämistä ekosysteemeissä ja luontaisissa elinympäristöissä sekä lajien tai luonnonvaraisten rotujen elinkykyisten populaatioiden säilyttämistä ja elvyttämistä niiden luonnollisessa ympäristössä sekä kotieläinlajien ja viljelykasvilajien osalta siinä maatilaympäristössä, jossa ne ovat kehittäneet erityisominaisuuksensa;
- b) 'säilyttämisellä in situ maatilalla' in situ -säilyttämistä ja -kehittämistä maatilalla;
- c) 'ex situ -säilyttämisellä' maatalouden geenivarojen säilyttämistä muussa kuin niiden luonnollisessa ympäristössä;
- d) 'ex situ -kokoelmalla' maatalouden geenivarojen kokoelmaa, jota säilytetään muualla kuin geenivarojen luonnollisessa ympäristössä.

3. Sitoumuksissa, jotka liittyvät kasvatuksesta luopumisen vuoksi uhanalaisten rotujen kasvattamiseen tai sellaisten kasvien geenivarojen säilyttämiseen, joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, on edellytettävä jotakin seuraavista:

- a) kasvatetaan uhanalaista paikallista rotua olevia eläimiä;
- b) säilytetään sellaisten kasvien geenivaroja, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen.

4. Paikallisia rotuja pidetään uhanalaisina rotuina, jos asetuksen (EU) 2016/1012 2 artiklan 24 alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos kyseiset edellytykset myös vahvistetaan ja ne sisällytetään komissiolle tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettaviin tietoihin.

5. Tukea voidaan myöntää seuraaville kotieläinlajeille: nautakarja, lampaat, vuohet, hevoseläimet, siat, linnut, kanit ja mehiläiset.

6. Kasvien geenivaroja katsotaan uhkaavan geneettinen köyhtyminen, jos maatiaiskantojen tai alkuperäisten paikallisten lajien esiintymisen harvinaisuutta, kantojen monimuotoisuutta ja tapauksen mukaan paikallisella tasolla käytettävien viljelymenetelmien muutoksia koskevien tieteellisten tulosten ja indikaattorien tukemat riittävät todisteet geneettisestä köyhtymisestä sisällytetään kuvauksineen 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla julkaistaviin tietoihin.

7. Tukea voi saada seuraavista toimista aiheutuviin kustannuksiin:

- a) kohdennetut toimet: toimet, joilla edistetään maatalouden geenivarojen in situ- ja ex situ -säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä, mukaan lukien tällä hetkellä in situ -säilytettävien geenivarojen internetissä olevat tietokannat sekä internetissä olevat ex situ -kokoelmat ja -tietokannat;
- b) yhteensovitettavat toimet: toimet, joilla edistetään tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten kesken unionin maatalouden geenivarojen säilyttämisestä, kuvaamisesta, keräämisestä ja käytöstä;
- c) liitännäistoimet: tiedotus-, levittämis- ja neuvontatoimet valtiosta riippumattomien järjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa, koulutuskurssit ja teknisten kertomusten laatiminen.

8. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

31 artikla

Tuki eläinten hyvinvointia edistäviin sitoumuksiin

1. Eläinten hyvinvointia edistäviin sitoumuksiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään yritykselle, joka sitoutuu vapaaehtoisesti toteuttamaan toimia, joihin sisältyy yksi tai useampi 7 kohdassa tarkoitettu eläinten hyvinvointia edistävä sitoumus.
3. Jäsenvaltiot voi myöntää tukea ainoastaan sitoumuksiin, jotka menevät pidemmälle kuin asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaa koskevat pakolliset vaatimukset ja muut asiaankuuluvat kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset.
4. Tämän artiklan mukaista tukea myönnetään ainoastaan sitoumuksiin, jotka eivät ole asetuksen (EU) 2021/2115 31 artiklan mukaisesti tukea saavia sitoumuksia.
5. Kaikki tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettut pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset on yksilöitävä ja kuvattava kansallisessa oikeusperustassa.
6. Jos kansallisessa lainsäädännössä asetetaan uusia vaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin unionin lainsäädännössä säädetty vastaavat vähimmäisvaatimukset, tukea voidaan myöntää sitoumuksiin, joilla edistetään kyseisten vaatimusten noudattamista, enintään 24 kuukauden ajan siitä päivästä, jona niistä tulee pakollisia asianomaisen maan osalta.
7. Eläinten hyvinvointia edistävissä tukikelpoisissa sitoumuksissa on tiukennettava tuotantomenetelmiä koskevia vaatimuksia seuraavilla aloilla:
 - a) vesi, rehu ja eläinten hoito eläinten luonnollisten tarpeiden mukaisesti;
 - b) eläinsuojien olosuhteet, jotka parantavat eläinten mukavuutta ja liikkumisvapautta, kuten eläinten käytössä oleva lisääntynyt tila, lattiapinnat, luonnonvalo, kontrolloitu mikroilmasto ja esimerkiksi vapaaporsituksen tai ryhmäkasvatuksen kaltaiset olot eläinsuojissa eläinten luonnollisten tarpeiden mukaisesti;
 - c) olosuhteet, joissa eläimet voivat käyttäytyä luonnollisesti, esimerkiksi elinympäristön virikkeistäminen tai myöhäinen vieroitus;
 - d) pääsy ulkotiloihin ja laiduntaminen;
 - e) käytännöt, joilla lisätään eläinten vastustuskykyä ja elinikää, mukaan lukien hitaammin kasvavat rodut;
 - f) käytännöt, joissa vältetään eläinten ruumiinjäsenten typistämistä ja/tai kastointia. Jos tietyissä tapauksissa eläinten ruumiinjäsenten typistäminen tai kastointi katsotaan tarpeelliseksi, on käytettävä anestesia-aineita, kivunlievitysaaineita ja tulehduslääkitystä tai immunokasvatusta;
 - g) eläinten terveyttä koskevat toimenpiteet, joilla ehkäistään tarttumattomia tauteja ja joihin ei tarvita lääkkeitä kuten rokotteita, hyönteisten torjunta-aineita tai loislääkkeitä.
8. Eläinten hyvinvointia edistävät sitoumukset on tehtävä 1–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat eläinten hyvinvointia koskevien tiettyjen hyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi tarvittaessa määritellä tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuodella ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen.
9. Sitoumussopimuksen uusiminen voi myös tapahtua ilman eri toimenpiteitä, jos asiaa liittyvät yksityiskohdat kuvataan sopimuksessa. Jäsenvaltioiden on vahvistettava eläinten hyvinvointia edistävien sitoumusten uusimista koskeva mekanismi asiaa koskevien kansallisten sääntöjen mukaisesti. Tällainen mekanismi on kuvattava kansallisessa oikeusperustassa. Uusimisen edellytyksenä on aina tämän jakson mukaisesti vahvistettujen edellytysten noudattaminen.
10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisia toimia toteuttavilla yrityksillä on käytettävissään tarvittavat tiedot ja tiedot tällaisten toimien toteuttamiseksi ja että niille, jotka sitä tarvitsevat, tarjotaan asianmukaista koulutusta ja asiantuntemusta, jotta voidaan auttaa viljelijöitä, jotka sitoutuvat muuttamaan tuotantojärjestelmiään.
11. Tämän artiklan nojalla tehtyjen sitoumusten osalta jäsenvaltion on säädettävä tarkistuslausekkeesta sen varmistamiseksi, että sitoumuksia mukautetaan, jos 3 ja 7 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakollisia toimenpide- ja hoitovaatimuksia muutetaan.

12. Tuet myönnetään vuosittain, ja niillä korvataan eläinten hyvinvointia edistävistä sitoumuksista aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain.

13. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia 12 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista ja enintään 500 euroa elänyksikköä kohden.

32 artikla

Tuki maatalousalan yhteistyöhön

1. Maatalousalan yhteistyöhön tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisen yhteistyön edistämiseen, jolla edistetään yhden tai useamman asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetun tavoitteen saavuttamista.

3. Tämän artiklan kattamissa yhteistyömuodoissa on oltava vähintään kaksi toimijaa riippumatta siitä, toimivatko ne maatalousalalla, mutta yhteistyön on hyödytettävä pääasiassa maatalousalaa.

4. Seuraavat yhteistyömuodot ovat tukikelpoisia:

a) yhteistyö maatalousalalla ja elintarvikeketjussa toimivien yritysten ja muiden sellaisten maatalousalan toimijoiden välillä, jotka edistävät maaseudun kehittämispolitiikan tavoitteiden ja prioriteettien täyttämistä, tuottajaryhmät, osuuskunnat ja toimialakohtaiset organisaatiot mukaan lukien;

b) klusterien ja verkostojen perustaminen;

c) sukupolvenvaihdos, erityisesti tilatasolla (tukea voidaan myöntää ainoastaan viljelijöille, jotka ovat saavuttaneet tai ovat toiminnan päättyessä saavuttaneet eläkeiän, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti).

5. Tukea ei myönnetä yhteistyöhön, johon osallistuu ainoastaan tutkimuslaitoksia.

6. Tukea voidaan myöntää seuraaviin toimintoihin liittyvään yhteistyöhön:

a) pilottihankkeet;

b) uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja tekniikoiden kehittäminen maatalousalalla ja elintarvikealalla silloin kun kyseessä ovat maataloustuotteet;

c) yhteistyö maatalousalan pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa;

d) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden perustamiseksi ja kehittämiseksi;

e) paikalliset menekinedistämistoimet lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi;

f) yhteiset toimet ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja siihen sopeutumiseksi;

g) ympäristöhankkeita ja nykyisiä ympäristökäytäntöjä koskevat yhteiset lähestymistavat, mukaan luettuina tehokas vesihuolto, uusiutuvien energialähteiden käyttö ⁽⁴⁴⁾ sekä maatalousmaiseman säilyttäminen;

h) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä elintarviketuotannossa käytettävän biomassan toimittamiseksi kestäväällä tavalla, jos tuloksena on maataloustuote, ja energiantuotannossa käytettävän biomassan tuottamiseksi kestäväällä tavalla omaan kulutukseen;

i) muiden kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitettujen paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano, erityisesti muiden kuin asetuksen (EU) 2021/1060 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen julkisten ja yksityisten kumppanien ryhmien toimesta.

7. Tukea voidaan myöntää ainoastaan uusiin yhteistyömuotoihin, myös olemassa oleviin yhteistyömuotoihin, jos aloitetaan uusi toiminta.

8. Edellä 6 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu lyhyiden toimitusketjujen perustamiseen ja kehittämiseen myönnettävä tuki saa kattaa ainoastaan sellaiset toimitusketjut, joissa viljelijän ja kuluttajan välillä on enintään yksi väliporras.

⁽⁴⁴⁾ Tätä sovelletaan yhteistyöhön, joka liittyy energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä tai biopolttoaineiden tuotantoon maataloilla, edellyttäen että 14 artiklan edellytyksiä noudatetaan.

9. Tämän artiklan mukaisen tuen on oltava asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–210 a artiklan mukaista.
10. Toimien, jotka koostuvat investoinneista, on oltava investointitukea koskevassa tämän asetuksen sovellettavassa artiklassa säädettyjen asiaankuuluvien sääntöjen ja vaatimusten mukaisia sekä ilmoituskynnysarvoja koskevan 4 artiklan mukaisia.
11. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia, jos ne koskevat maataloustoimintoja:
- a) kustannukset valmistelutuesta, valmiuksien kehittämisestä, koulutuksesta ja verkostoitumisesta, joiden tavoitteena on yhteistyöhankkeen valmistelu ja toteutus;
 - b) kyseistä alaa koskevien tutkimusten ja toteutettavuustutkimusten kustannukset sekä liiketoimintasuunnitelman tai muun kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian laatimisen kustannukset;
 - c) yhteistyön toimintakustannukset;
 - d) toteutettavien toimien kustannukset, toiminnan edistämiseen liittyvät kustannukset mukaan lukien;
 - e) menekinedistämistoimien kustannukset.
12. Tuki myönnetään enintään seitsemän vuoden ajaksi.
13. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
14. Edellä 11 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen, investoinneista koostuvien toimien tapauksessa tuki on rajattava investointitukea koskevassa asianomaisessa artiklassa täsmennettyyn investointituen enimmäisintensiteettiin.

2 j a k s o

Tuki ympäristönsuojeluun maataloudessa

33 artikla

Tuki Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin

1. Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään vuosittain hehtaarilta maatalousmaata, ja sen tarkoituksena on korvata tuensaajille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY täytäntöönpanoon suoraan liittyvistä, maatalousalueilla esiintyvistä haitoista.
3. Tukea voidaan myöntää ainoastaan suhteessa sellaisista vaatimuksista johtuviin rajoitteisiin, jotka menevät pidemmälle kuin asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetut asiaankuuluvat hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevat toimenpidevaatimukset, jäljempänä 'GAEC-vaatimukset' ja asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritellyt maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset.
4. Tukea maksetaan ainoastaan seuraavien maatalousalueiden osalta:
- a) Natura 2000 -maatalousalueet;
 - b) muut rajatut luonnonsuojelualueet, joilla on maataloutta koskevia sellaisia ympäristörajoitteita, jotka vaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon; kyseisten alueiden osuus ei saa ylittää viittä prosenttia asiaankuuluvan YMP:n strategiasuunnitelman alueellisella soveltamisalalla sijaitsevista nimetyistä Natura 2000 -alueista.
5. Tuki-intensiteetti saa olla enintään 100 prosenttia 2 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista ja enintään 500 euroa hehtaaria kohti vuodessa aluksi enintään viiden vuoden ajan ja sen jälkeen enintään 200 euroa hehtaaria kohti vuodessa.

34 artikla

Tuki maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin

1. Maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään yritykselle tai yritysten ryhmälle, joka sitoutuu vapaaehtoisesti toteuttamaan toimia, joihin sisältyy yksi tai useampi 1 kohdassa tarkoitettu sitoumus, jolla pyritään sellaisten maanviljelykäytäntöjen säilyttämiseen ja näitä käytäntöjä koskevien tarvittavien muutosten edistämiseen, joiden vaikutus ympäristöön ja ilmastoon on myönteinen.
3. Jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sitoumuksiin, jotka menevät pidemmälle kuin
 - a) asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston I luvun 2 jakson mukaisesti vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja GAEC-vaatimukset;
 - b) asiaankuuluvat lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vähimmäisvaatimukset sekä muut asiaankuuluvat kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset;
 - c) asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset.
4. Kaikki 3 kohdassa tarkoitettut pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset on yksilöitävä ja kuvattava kansallisessa oikeusperustassa.
5. Kun kyseessä ovat 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut sitoumukset ja jos kansallisessa lainsäädännössä asetetaan uusia vaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin unionin oikeudessa säädetyt vastaavat vähimmäisvaatimukset, tukea voidaan myöntää sitoumuksiin, joilla edistetään kyseisten vaatimusten noudattamista, enintään 24 kuukauden ajan siitä päivästä, jona niistä tulee pakollisia asianomaisen maatilalla osalta.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla tukea saavilla yrityksillä on käytettävissään tarvittavat tiedot ja tiedot tällaisten toimien toteuttamiseksi ja että niille, jotka sitä tarvitsevat, tarjotaan asianmukaista koulutusta ja asiantuntemusta, jotta voidaan auttaa viljelijöitä, jotka sitoutuvat muuttamaan tuotantojärjestelmiään.
7. Tämän artiklan mukaiset sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltio voi kuitenkin tavoiteltujen ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi tarvittaessa määritellä tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla niiden voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen. Jäsenvaltio voi määritellä lyhyemmän kestoajan, joka on vähintään vuosi, geenivarojen säilyttämistä, kestäväää käyttöä ja kehittämistä koskeville sitoumuksille, uusille sitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta, tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.
8. Maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksiin tarkoitettua tukea voidaan myöntää muille tuensaajille kuin maatalousalalla toimiville yrityksille 7 jakson mukaisesti.
9. Kotieläintuotannon laajaperäistämiseen liittyvien sitoumusten on oltava vähintään seuraavien edellytysten mukaisia:
 - a) maatilalla koko laidunala hoidetaan ja pidetään yllä yli- tai alilaiduntamisen estämiseksi;
 - b) eläintiheys määritellään ottamalla huomioon maatilalla koko laiduntava karja tai ravinteiden huuhtoutumisen vähentämiseen tähtäävän sitoumuksen osalta kyseisen sitoumuksen kannalta tarkoituksenmukainen karjan määrä maatilalla.
10. Tukea voidaan myöntää yhteisiin järjestelmiin ja tulospohjaisiin maksujärjestelmiin, kuten hiiliviljelyjärjestelmiin, kannustamaan viljelijöitä parantamaan merkittävästi ympäristön laatua suuremmissa mittakaavoissa tai mitattavissa olevalla tavalla. Tulospohjaisissa hiiliviljelyjärjestelmissä on varmistettava, että kvantifiointiin, lisäisyyteen, pitkän aikavälin varastointiin ja kestävyysliittymiä laatuksiteereitä noudatetaan ottaen huomioon myös kestäväää hiilen kiertoa koskeva tiedonanto ⁽⁴⁵⁾ hiilenpoistojen sertifiointin osalta.
11. Tämän artiklan nojalla tehtyjen sitoumusten osalta jäsenvaltion on säädettävä tarkistuslausekkeesta sen varmistamiseksi, että sitoumuksia mukautetaan, jos 3, 4 ja 9 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakollisia toimenpide- ja hoitovaatimuksia ja edellytyksiä muutetaan.
12. Tuet myönnetään vuosittain, ja niillä korvataan maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumuksista aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain.

⁽⁴⁵⁾ Kestäväää hiilen kiertoa koskeva 15 päivänä joulukuuta 2021 annettu komission tiedonanto (COM(2021)800 final).

13. Tämän artiklan mukaista tukea ei saa myöntää 35 artiklan soveltamisalaan kuuluviin sitoumuksiin.
14. Tuki on maksettava hehtaarilta.
15. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja se saa olla enintään 600 euroa hehtaarilta vuodessa yksivuotisten viljelmien osalta, 900 euroa hehtaarilta vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta ja 450 euroa hehtaarilta vuodessa muun maankäytön osalta.

35 artikla

Tuki luonnonmukaiseen maatalouteen

1. Luonnonmukaiseen maatalouteen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea voidaan myöntää yrityksille tai yritysten ryhmille, jotka sitoutuvat vapaaehtoisesti siirtymään asetuksessa (EU) 2018/848 määriteltyihin luonnonmukaisen maatalouden käytäntöihin ja menetelmiin tai ylläpitämään tällaisia käytäntöjä ja menetelmiä.
3. Jäsenvaltio voi myöntää tukea ainoastaan sitoumuksiin, jotka menevät pidemmälle kuin
 - a) asetuksen (EU) 2021/2115 III osaston I luvun 2 jakson mukaisesti vahvistetut asiaankuuluvat lakisääteiset hoitovaatimukset ja GAEC-vaatimukset;
 - b) asiaankuuluvat lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä sekä eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset sekä muut asiaankuuluvat kansallisessa ja unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset;
 - c) asetuksen (EU) 2021/2115 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetut maatalousmaan säilyttämistä koskevat edellytykset;
4. Kaikki tällaiset pakolliset toimenpide- ja hoitovaatimukset on yksilöitävä ja kuvattava kansallisessa oikeusperustassa.
5. Kun kyseessä ovat 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut sitoumukset ja jos kansallisessa lainsäädännössä asetetaan uusia vaatimuksia, jotka menevät pidemmälle kuin unionin oikeudessa säädetyt vastaavat vähimmäisvaatimukset, tukea voidaan myöntää sitoumuksiin, joilla edistetään kyseisten vaatimusten noudattamista, enintään 24 kuukauden ajan siitä päivästä, jona niistä tulee pakollisia asianomaisen maatalon osalta.
6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettut sitoumukset on tehtävä aluksi 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltio voi kuitenkin tiettyjen tavoiteltujen ympäristöhyötyjen saavuttamiseksi tai ylläpitämiseksi määritellä pidemmän kestoajan, esimerkiksi sopimalla voimassaolon jatkamisesta vuosittain ensimmäisen kauden päättymisen jälkeen. Jos tukea myönnetään luonnonmukaiseen maatalouteen siirtymiseen, jäsenvaltiot voivat määritellä lyhyemmän, vähintään vuoden pituisen kestoajan. Jäsenvaltio voi määritellä lyhyemmän, vähintään vuoden pituisen kestoajan uusille ylläpitämistä koskeville sitoumuksille, jotka ovat välitöntä seurausta ensimmäisellä kaudella toteutetusta sitoumuksesta.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan mukaisia toimia toteuttavilla yrityksillä on käytettävissään tarvittavat tiedot ja tiedot tällaisten toimien toteuttamiseksi ja että niille, jotka sitä tarvitsevat, tarjotaan asianmukaista koulutusta ja asiantuntemusta, jotta voidaan auttaa viljelijöitä, jotka sitoutuvat muuttamaan tuotantojärjestelmiään.
8. Tämän artiklan nojalla tehtyjen sitoumusten osalta jäsenvaltion on säädettävä tarkistuslausekkeesta sen varmistamiseksi, että sitoumuksia mukautetaan, jos 3 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakollisia toimenpide- ja hoitovaatimuksia ja edellytyksiä muutetaan.
9. Tuet myönnetään vuosittain, ja niillä korvataan sitoumuksista aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain. Tämän artiklan mukaista tukea ei saa myöntää 34 artiklan soveltamisalaan kuuluviin sitoumuksiin eikä 20 artiklan kattamiin kustannuksiin.
10. Luonnonmukaisten tuotteiden alkutuotantoon ja jalostukseen ja kaupan pitämiseen myönnettävään investointitukeen sovelletaan 14 ja 17 artiklan säännöksiä.
11. Tuen enimmäismäärä on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, ja se saa olla enintään 600 euroa hehtaarilta vuodessa yksivuotisten viljelmien osalta, 900 euroa hehtaarilta vuodessa erikoistuneiden monivuotisten viljelmien osalta ja 450 euroa hehtaarilta vuodessa muun maankäytön osalta.

3 j a k s o

Tuki kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin

36 artikla

Tuki maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin

1. Maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut asianomaiset edellytykset.
2. Tukea voidaan myöntää maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin.
3. Tukea myönnetään sellaisen luonnonmaisemien ja rakennusten muodossa olevan kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseen, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat virallisesti tunnustaneet sellaiseksi.
4. Tukea voi saada seuraaviin kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämisestä aiheutuviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
 - a) aineelliseen omaisuuteen tehtyjen investointien kustannukset;
 - b) käyttöomaisuushankkeet.
5. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
6. Käyttöomaisuushankkeisiin maksettava tuki saa olla enintään 10 000 euroa vuodessa.

4 j a k s o

Tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen

37 artikla

Tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen

1. Luonnonmullistusten aiheuttaman vahingon korvaamiseen tarkoitettut tukijärjestelmät ovat perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta, jos ne täyttävät tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset.
2. Tukeen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - a) tuki maksetaan vasta, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut, että tapahtuma on luonteeltaan luonnonmullistus;
 - b) luonnonmullistuksen ja yrityksen kärsimien vahinkojen välillä on suora syy-seuraussuhde.
3. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.
4. Luonnonmullistukseen liittyvät tukijärjestelmät on perustettava kolmen vuoden kuluessa ja tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa luonnonmullistuksen tapahtumispäivästä.
5. Tukikelpoisia kustannuksia ovat luonnonmullistuksen suorana seurauksena aiheutuneet vahingot, jotka viranomainen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut.
6. Luonnonmullistuksen aiheuttama vahinko on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.
7. Tuki voi liittyä seuraaviin:
 - a) 8 kohdassa tarkoitettut tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet maataloustuotannon ja tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain;
 - b) 9 kohdassa tarkoitettut aineelliset vahingot.

8. Tulonmenetys lasketaan seuraavasti:

- a) sinä vuonna, jona luonnonmullistus esiintyi, tai kunakin seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden osittainen tai täydellinen tuhoutuminen vaikuttaa, tuotettujen maataloustuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla

vähennetään

- b) maataloustuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen luonnonmullistusta, tai luonnonmullistusta edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden, laskettuna ilman korkeinta ja alinta määrää, keskimääräisestä tuotannosta, kumpikin kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.

Jos pk-yritys on perustettu alle kolme vuotta ennen luonnonmullistuksen tapahtumispäivää, viittauksen 8 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun kolmen vuoden ajanjaksoon katsotaan viittaavan sellaisen keskivertoyrityksen tuottamaan ja myymään määrään, joka on hakijan kanssa samansuuruinen eli mikroyritys, pieni yritys tai keskisuuri yritys ja toimii kansallisella tai alueellisella alalla, johon luonnonmullistus vaikutti.

Tulonmenetys voidaan laskea joko maatilán vuosituotannon tasolla taikka sadon tai kotieläinten tasolla.

Tähän määrään voidaan lisätä muut kustannukset, joita tuensaajalle aiheutuu suoraan luonnonmullistuksesta.

Määrästä on vähennettävä mahdolliset kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet luonnonmullistuksesta.

Tuensaajan vuotuisen maataloustuotannon laskennassa voidaan käyttää indeksejä edellyttäen, että käytetyn laskentamenetelmän avulla voidaan määritellä tuensaajan kunakin vuonna kärsimät todelliset tappiot.

9. Luonnonmullistuksen omaisuuserille (esimerkiksi maatarakennukset, -laitteet ja -koneet, varastot ja tuotantovälineet) aiheuttamat aineelliset vahingot lasketaan korjauskustannusten tai kyseisellä omaisuuserällä ennen luonnonmullistusta olleen taloudellisen arvon perusteella.

Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai luonnonmullistuksen aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuuserällä välittömästi ennen luonnonmullistusta olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.

10. Tuki ja muut maksut, joita on saatu menetysten korvaamiseksi, mukaan lukien vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

5 j a k s o

Tuki tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan

38 artikla

Tuki maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön

1. Maa- ja metsätalouden alojen ja osa-alojen tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artikkelissa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuetun hankkeen on oltava kaikkien 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla tai osa-aloilla toimivien yritysten yleisen edun mukainen.

3. Ennen tuetun hankkeen aloituspäivää on julkisesti saatavilla olevalla verkkosivustolla julkaistava seuraavat tiedot kansallisella tai alueellisella tasolla:

- a) tieto siitä, että tuettu hanke on tarkoitus toteuttaa;
- b) tuetun hankkeen tavoitteet;
- c) tuetun hankkeen tulosten ennakoitu julkaisupäivä;
- d) tuetun hankkeen tulosten ennakoitu julkaisupaikka internetissä;
- e) tieto siitä, että tuetun hankkeen tulokset ovat kyseisen alan tai osa-alan kaikkien yritysten saatavilla ilmaiseksi.

4. Tuetun hankkeen tulosten on oltava julkisesti saatavilla olevalla verkkosivustolla tuetun hankkeen päättymispäivästä alkaen tai siitä päivästä alkaen, jona kyseisiä tuloksia koskevia tietoja annetaan tietyn organisaation jäsenille, riippuen siitä, kumpi tapahtuu aikaisemmin. Tulosten on oltava saatavilla internetissä vähintään viiden vuoden ajan tuetun hankkeen päättymispäivästä alkaen.

5. Tuki myönnetään suoraan tutkimus- ja/tai tiedonlevittämisorganisaatiolle.
6. Tukeen ei saa liittyä maa- tai metsätaloustuotteiden hintaan perustuvaa tukea maa- tai metsätalouseläimillä toimiville yrityksille.
7. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia:
 - a) seuraaviin liittyvät henkilöstökustannukset: tutkijat, teknikot ja muu tutkimustoimintaa avustava henkilöstö siltä osin kuin nämä toimivat hankkeen parissa;
 - b) välineiden ja laitteiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty hankkeessa; jos tällaisia välineitä ja laitteita ei käytetä hankkeen tarpeisiin koko niiden käyttöikää, tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa, laskettuina yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan;
 - c) rakennusten ja maa-alueiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty hankkeessa, seuraavin edellytyksin:
 - i) rakennusten osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa, laskettuina yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan;
 - ii) maa-alueiden osalta tukikelpoisiksi katsotaan liiketaloudellisin ehdoin toteutetun luovutuksen kustannukset tai toteutuneet pääomakustannukset;
 - d) ulkopuolisista lähteistä markkinaehdoin ostetun tai käyttöluvalla hankitun sopimukseen perustuvan tutkimuksen, tietämyksen ja patenttien kustannukset sekä konsultoinnin ja vastaavien palveluiden kustannukset, kun niitä on käytetty yksinomaan hanketta varten;
 - e) muut yleiskulut ja muut toimintakustannukset, mukaan lukien suoraan hankkeesta aiheutuvat materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset.
8. Kun tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaatio harjoittaa myös taloudellista toimintaa, kyseisen taloudellisen toiminnan rahoituksesta, kustannuksista ja tuloista on pidettävä erillistä kirjanpitoa.
9. Tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaatiossa vaikutusvaltaa esimerkiksi osakkaana tai jäsenenä käyttävillä yrityksillä ei saa olla etuoikeutta kyseisen organisaation tutkimuskapasiteetin käyttöön tai organisaation saavuttamiin tuloksiin.
10. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

39 artikla

Tuki kustannuksiin, joita aiheuttaa yrityksille niiden osallistuessa eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin

1. Asetuksen (EU) 2021/2115 127 artiklan soveltamisalaan kuuluviin eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin osallistuvien yritysten kustannuksiin myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset.
2. Seuraavat eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeiden kustannukset ovat tukikelpoisia:
 - a) kustannukset valmistelutuesta, valmiuksien kehittämisestä, koulutuksesta ja verkostoitumisesta, joiden tavoitteena on eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmän hankkeen valmistelu ja toteutus;
 - b) hyväksytyjen toimien toteutus;
 - c) ryhmän yhteistyötoimien valmistelu ja toteutus;
 - d) toimintakustannukset, jotka liittyvät eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeen toteuttamisen hallintoon;
 - e) eurooppalaiseen innovaatiokumppanuuteen liittyvän yhteisön edistäminen, jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja hankkeiden edistämiseksi sekä potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa.
3. Tuki-intensiteetti ei saa ylittää kullekin toimityypille asetuksessa (EU) 2021/2115 säädettyä tuen enimmäismääriä.

40 artikla

Rajalliset tukimäärät yrityksille, jotka hyötyvät eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeista

1. Tämän asetuksen 39 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin osallistuville tai niistä hyötyville yrityksille on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin myönnettävän tuen kokonaismäärä voi olla enintään 500 000 euroa.

6 j a k s o

Metsätalouden tuki

41 artikla

Tuki metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen

1. Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää perustamiskustannuksiin ja hehtaarikohtaisena vuosipalkkiona.

Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää investointitoimiin.

3. Investointitoimiin liittyvää metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voivat saada seuraavat tukikelpoiset kustannukset:
 - a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, lukuun ottamatta maanhankintaa, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;
 - b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
 - c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
 - d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttö lupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
 - e) metsäsuunnitelmien tai vastaavien välineiden laatimiskustannukset.

YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa myönnettävä tuki, joka myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, voi kattaa muita kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia kustannuksia edellyttäen, että kustannukset ovat asiaankuuluvan YMP:n strategiasuunnitelman mukaan täysin tukikelpoisia ja että tuki pannaan täytäntöön sen jälkeen, kun komissio on hyväksynyt asianomaisen strategiasuunnitelman.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena, paitsi jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa rahoitusvälineiden muodossa.

4. Kun kyseessä ovat investointitoimet, joista on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

5. Seuraavat perustamiskustannukset ovat tukikelpoisia:
- a) istutusmateriaalista ja istutuksesta aiheutuvat kustannukset;
 - b) istutuskustannukset ja istutukseen suoraan liittyvät kustannukset;
 - c) muiden asiaan liittyvien toimien kustannukset, kuten taimien varastointi ja käsittely tarvittavilla ennaltaehkäisy- ja suojamateriaaleilla;
 - d) kustannukset, jotka johtuvat täydennysistutuksista istutuksen jälkeisen ensimmäisen vuoden aikana ja pienimuotoisesta täydennysistutuksesta istutuksen jälkeisten ensimmäisten vuosien aikana. Laajamittaisen täydennysistutuksen kustannuksiin voidaan myöntää tukea ainoastaan 43 artiklan mukaisesti.
6. Hehtaarikohtainen vuosipalkkio on tarkoitettu kattamaan tulonmenetyksestä ja ylläpidosta aiheutuvia kustannuksia, mukaan lukien esi- ja jälkiraivaukset, ja sitä maksetaan enintään 12 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä.
7. Tukea ei voida myöntää seuraavien puiden istutukseen:
- a) lyhytkiertoinen energiapuu;
 - b) joulukuuset;
 - c) energiantuotantoon tarkoitetut nopeakasvuiset puut;
 - d) alueelle vierasperäiset lajit, paitsi jos tukea myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa.
 - e) metsitykseen tehtävät investoinnit, jotka eivät ole yhdenmukaisia metsitystä ja uudelleenmetsitystä koskevien yleiseurooppalaisten suuntaviivojen ⁽⁴⁶⁾ mukaisesti laadittujen, kestävän metsänhoidon periaatteiden mukaisten ilmasto- ja ympäristötavoitteiden kanssa.
8. Istutettujen lajien on vastattava kyseisen alueen ympäristö- ja ilmasto-olosuhteita sekä noudatettava 12 kohdassa tarkoitettuja ympäristöä koskevia vähimmäisvaatimuksia.
9. Alueilla, joilla ankarat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet vaikeuttavat metsitystä, tukea voidaan myöntää monivuotisten puumaisten lajien, kuten paikallisiin olosuhteisiin soveltuvien pensaiden, istutukseen.
10. Suurille yrityksille myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen Euroopan metsien kestävän hoidon ja käytön yleisperiaatteiden mukaisesti ⁽⁴⁷⁾.
- Tätä vaatimusta ei sovelleta sellaisiin kuntiin, jotka ovat itsenäisiä paikallisviranomaisia, joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.
11. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
12. Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettuun tukeen sovelletaan seuraavia ympäristöä koskevia vähimmäisvaatimuksia:
- a) istutettavien lajien, alojen ja menetelmien valinnassa on vältettävä epäasianmukaiset metsitykset herkissä elinympäristöissä, kuten soilla ja kosteikoissa, sekä negatiiviset vaikutukset ekologisesti arvokkailla alueilla, mukaan lukien alueet, joilla harjoitetaan luonnonarvoltaan merkittävää maataloutta. Natura 2000 -alueiksi nimetyillä alueilla sallitaan direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2009/147/EY mukaisesti vain asianomaisten alueiden hoitotavoitteiden mukainen, Natura 2000:n täytäntöönpanosta vastaavan kansallisen viranomaisen kanssa sovittu metsitys;
 - b) puiden lajeja, lajikkeita, ekotyyppejä ja lähtöisyyttä valittaessa on otettava huomioon kyky sietää ilmastonmuutosta ja luonnonmullistuksia sekä asianomaisten alueen pedologiset ja hydrologiset olosuhteet, kuten myös jäsenvaltioiden määrittelemä lajien mahdollinen haitallisuus paikallisissa olosuhteissa. Tuensaajan on suojeltava metsää ja huolehdittava siitä vähintään niin kauan kuin palkkiota maatalouden tulonmenetysten ja hoitokustannusten korvaamiseksi maksetaan. Tähän kuuluvat tapauksen mukaan puuston hoito ja harvennus sekä laiduntaminen metsän tulevaa kehitystä silmällä pitäen, ruohokasvillisuuden hillitseminen ja tulenaran aluskasvillisuuden kasvun estäminen. Jäsenvaltioiden on nopeakasvuisten lajien osalta määriteltävä hakkuuta edeltävä vähimmäis- ja enimmäisaika. Vähimmäisajan on oltava vähintään 8 vuotta ja enimmäisajan enintään 20 vuotta;

⁽⁴⁶⁾ <https://foresteurope.org/wp-content/uploads/2016/08/Pan-EuropeanAfforestationReforestationGuidelines.pdf>

⁽⁴⁷⁾ Helsingissä 16–17 päivänä kesäkuuta 1993 pidetyssä toisessa Euroopan metsien suojelun ministerikokouksessa hyväksytty Euroopan metsien kestävän hoidon ja käytön yleisperiaatteet (https://www.foresteurope.org/docs/MC/MC_helsinki_resolutionH1.pdf).

- c) jos monivuotisten puumaisten lajien istutuksen ei voida vaikeiden maaperä-, ympäristö- tai ilmasto-olosuhteiden vuoksi, mukaan lukien ympäristön pilaantuminen, odottaa johtavan sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä määritellyn metsäpeitteen syntymiseen, jäsenvaltio voi sallia, että tuensaja perustaa muun puumaisen kasvuston, esimerkiksi istuttaa paikallisiin olosuhteisiin soveltuvia pensaita. Tuensajan on varmistettava sama huolenpidon ja suojelun taso kuin metsien osalta;
- d) jos metsitystoimet johtavat sen suuruisen metsän luomiseen, joka ylittää jäsenvaltion vahvistaman kynnyksen, toimesta on joko
 - i) istutettava ekologisesti sopeutuneita lajeja tai ilmastomuutosta asianomaisella biomaantieteellisellä alueella sietäviä lajeja, joiden osalta vaikutusten analyysissä on havaittu, että ne eivät uhkaa luonnon monimuotoisuutta tai ekosysteemipalveluja eivätkä vaikuta negatiivisesti ihmisten terveyteen;
 - ii) käytettävä puulajien sekoitusta, jossa on joko vähintään 10 prosenttia lehtipuita alaa kohden tai vähintään kolme puulajia tai -lajiketta, joista vähiten esiintyvä kattaa vähintään 10 prosenttia alasta.

42 artikla

Peltometsätalousjärjestelmien tuki

1. Peltometsätalousjärjestelmien tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Peltometsätalousjärjestelmien tukea voidaan myöntää käyttöönotto-, elvyttämis- tai uudistamiskustannuksiin ja hehtaarikohtaiseen vuosipalkkioon.
3. Peltometsätalousjärjestelmien tukea voidaan myöntää investointitoimiin.
4. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, investointitoimiin liittyvää peltometsätalousjärjestelmien tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisin kustannuksiin:
 - a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, lukuun ottamatta maanhankintaa, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;
 - b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
 - c) a ja b ja alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
 - d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttö lupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
 - e) metsäsuunnitelmien ja vastaavan välineen laatimiskustannukset.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena, paitsi jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa rahoitusvälineiden muodossa.

5. Kun kyseessä ovat investointitoimet, joista on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

6. Seuraavat peltometsätalousjärjestelmien käyttöönotto-, elvyttämis- tai uudistamiskustannukset ovat tukikelpoisia:
 - a) kustannukset, jotka liittyvät puiden istutukseen, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat istutusmateriaalista, istutuksesta sekä taimien varastoinnista ja käsittelystä ennaltaehkäisy- ja suojaamistoimien edellyttämin materiaalein;
 - b) kustannukset, jotka liittyvät olemassa olevan metsän tai muun puustoisien maan muuntamiseen, mukaan lukien puiden hakkuu-, harvennus- ja karsintakustannukset sekä kustannukset, jotka liittyvät suojaamiseen laiduntavilta eläimiltä;

- c) muut peltometsätalousjärjestelmän käyttöönottoon, elvyttämiseen tai uudistamiseen suoraan liittyvät kustannukset, kuten toteutettavuustutkimuksiin, käyttöönottosuunnitelmaan, maaperätutkimukseen sekä maaperän valmisteluun ja suojaamiseen liittyvät kustannukset;
 - d) metsälaiduntalouden eli laiduntamisen ja juotto- ja suojalaitteiden kustannukset;
 - e) peltometsätalousjärjestelmän käyttöönottoon, elvyttämiseen tai uudistamiseen liittyvien tarpeellisten käsittelyjen kustannukset, mukaan lukien kastelu ja tyvestys;
 - f) uudelleenistutuksen kustannukset peltometsätalousjärjestelmän käyttöönottoa, elvyttämistä tai uudistamista seuraavan ensimmäisen vuoden aikana.
7. Hehtaarikohtainen vuosipalkkio on tarkoitettu kattamaan peltometsätalousjärjestelmän ylläpitokustannuksia, ja sitä maksetaan enintään 12 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä.
- Tukikelpoiset ylläpitokustannukset voivat liittyä perustettuihin puukaistoihin, kitkemiseen, karsimiseen ja harventamiseen sekä suojatoimiin ja investointeihin (esimerkiksi aidat tai yksittäiset suojaputket).
8. Jäsenvaltioiden on määritettävä peltometsätalousjärjestelmän rakenne ja koostumus ottaen huomioon seuraavat seikat:
- a) paikalliset maaperä-, ilmasto- ja ympäristöolosuhteet;
 - b) puulajit;
 - c) tarve varmistaa maan kestävä maatalouskäyttö.
9. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

43 artikla

Tuki metsille aiheutuvien vahinkojen ehkäisyyn ja korjaamiseen

1. Metsäpaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista, muista katastrofeista ja ilmastomuutokseen liittyvistä ilmiöistä metsille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja korjaamiseen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan tai tapauksen mukaan perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
- a) suojaavan infrastruktuurin perustaminen, palonkatkaisulinjojen osalta myös hoitokustannukset;
 - b) paikalliset, pienimuotoiset toimet tulipalojen tai muiden luonnonuhkien torjumiseksi, mukaan lukien laiduneläinten käytöstä (esimerkiksi suojat, juottopaikat, aidat, eläinten kuljetus) aiheutuvat kustannukset;
 - c) metsäpalojen, tuhoojien ja tautien valvontamahdollisuuksien ja tietoliikennelaitteiden käyttöönotto ja parantaminen;
 - d) metsäpalojen, luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, muiden epäsuotuisien sääolojen, kasvintuhoojien, muiden katastrofien ja ilmastomuutokseen liittyvien ilmiöiden vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen.
3. Tukea ei saa myöntää maatalouteen liittyvään toimintaan alueilla, joilla sovelletaan 34 artiklassa tarkoitettuja sitoumuksia.
4. Metsäpalojen ehkäisyssä tukikelpoisia ovat ainoastaan asianomaisen jäsenvaltion laatimaan metsänsuojelusuunnitelmaan kuuluvat metsäalueet.
5. Kun kyseessä on 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, tukeen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
- a) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti metsäpalon, luonnonmullistuksen, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, muiden epäsuotuisien sääolojen, kasvintuhoojan, muun katastrofin tai ilmastomuutokseen liittyvän ilmiön esiintymisen, ja tuensajat esittävät todisteet asianmukaisista riskinhallintavälineistä, joilla tarvittaessa puututaan vahinkotapahtuman mahdolliseen esiintymiseen tulevaisuudessa;
 - b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat virallisesti, että asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisesti kasvintuhoojan torjumiseksi, hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi toteutettavat toimenpiteet on toteutettu;

c) jos kyseessä on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen tuki, tuensaaja toimittaa todisteet siitä, että tällaiseen palauttamiseen sisältyy ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia toimenpiteitä, paitsi jos tällaiset sopeutumistoimenpiteet ovat järjestelmän olennainen osa ja niitä sovelletaan kaikkiin tuensaajiin.

6. Kun kyseessä on kasvintuhoojien metsälle aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn tarkoitettu tuki, kasvintuhoojan esiintymisriskin tueksi on esitettävä tieteellistä näyttöä ja tieteellisten julkisten organisaatioiden on tunnustettava riski.

Lajiluettelo kasvintuhoojista, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa vahinkoa, on sisällytettävä asianomaisen jäsenvaltion toimittamaan tukijärjestelmään tai tapauskohtaiseen tukeen.

7. Tuettujen toimien tai hankkeiden on oltava jäsenvaltion laatiman metsänsuojelusuunnitelman mukaisia.

Kun kyseessä on 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, suurille yrityksille myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen Euroopan metsien kestävä hoidon ja käytön yleisperiaatteiden mukaisesti. Tätä vaatimusta ei sovelleta sellaisiin kuntiin, jotka ovat itsenäisiä paikallisviranomaisia, joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.

8. Tukea ei saa myöntää metsäpaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista, muista katastrofeista tai ilmastonmuutokseen liittyvistä ilmiöistä aiheutuvien tulonmenetysten korvaamiseen.

9. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Edellä 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetty tuki ja muut tuensaajan samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin saamat maksut, mukaan lukien muiden kansallisen tai unionin toimenpiteiden tai vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

44 artikla

Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa

1. Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Investoinnit on kohdennettava ympäristötavoitteisiin liittyvien sitoumusten toteuttamiseen, ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen tai toimiin, joilla lisätään kyseisen alueen metsän ja puustoisien maan yleishyödyllistä arvoa tai parannetaan ekosysteemien potentiaalia ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tai ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, ottaen huomioon myös pitkällä aikavälillä saatava taloudellinen hyöty. Tukea ei saa myöntää alueelle vierasperäisiin lajeihin, paitsi jos tukea myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa.

3. Kun kyseessä ovat investoinnit, joista on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää. Kyseistä edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

4. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, lukuun ottamatta maanhankintaa, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

- d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankinta, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttölupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
 - e) metsäsuunnitelmien ja vastaavan välineen laatimiskustannukset.
 - f) istutusmateriaalista ja istutuksesta aiheutuvat kustannukset;
 - g) istutuskustannukset ja istutukseen suoraan liittyvät kustannukset;
 - h) muiden asiaan liittyvien toimien kustannukset, kuten taimien varastointi ja käsittely tarvittavilla ennaltaehkäisy- ja suojamateriaaleilla;
 - i) kustannukset, jotka johtuvat täydennysistutuksista istutuksen jälkeisen ensimmäisen vuoden aikana ja pienimuotoisesta täydennysistutuksesta istutuksen jälkeisten ensimmäisten vuosien aikana. Laajamittaisen täydennysistutuksen kustannuksiin voidaan myöntää tukea ainoastaan 43 artiklan mukaisesti.
5. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa, muut kuin 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen leasingopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena, paitsi jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa rahoitusvälineiden muodossa.

6. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

45 artikla

Tuki tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin

1. Metsänomistajille, metsien hoitajille ja näiden yhteenliittymille myönnettävä tuki aluekohtaisiin rajoitteisiin, jotka liittyvät direktiivin 92/43/ETY tai direktiivin 2009/147/EY täytäntöönpanosta johtuviin vaatimuksiin, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa säädetystä ilmoitusvaatimuksesta, jos se täyttää tässä artikkelissa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään vuosittain hehtaarilta metsää, ja sen tarkoituksena on korvata tuensaajille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 92/43/ETY ja 2009/147/EY täytäntöönpanoon liittyvistä, 3 kohdassa tarkoitetuilla metsäalueilla esiintyvistä haitoista.
3. Tukea maksetaan ainoastaan seuraavien metsäalueiden osalta:
- a) Natura 2000 -metsäalueet;
 - b) maisemapiirteet, jotka myötävaikuttavat direktiivin 92/43/ETY 10 artiklan täytäntöönpanoon; näiden alueiden osuus ei saa ylittää viittä prosenttia asianomaisen strategiasuunnitelman maantieteellisen soveltamisalan kattamaan Natura 2000 -verkkoon sisältyvistä alueista.
4. Tukea voidaan myöntää metsänomistajille, metsien hoitajille ja näiden yhteenliittymille.
5. Tuki-intensiteetti saa olla enintään 100 prosenttia 2 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista ja enintään 500 euroa hehtaaria kohti vuodessa aluksi enintään viiden vuoden ajan ja 200 euroa hehtaaria kohti vuodessa sen jälkeen.

46 artikla

Tuki metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun

1. Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artikkelissa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuki kattaa ainoastaan vapaaehtoiset hoitositoumukset, jotka tähtäävät yhden tai useamman asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetun erityisen ilmasto- tai ympäristötavoitteen saavuttamiseen ja jotka menevät kansallisessa metsälainsäädännössä tai muussa asiaa koskevassa kansallisessa tai unionin lainsäädännössä vahvistettuja asiaa koskevia pakollisia vaatimuksia pidemmälle.
3. Kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen pakollisten vaatimusten on yksilöitävä ja kuvattava kansallisessa oikeusperustassa.

4. Sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määritellä tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan.
5. Tämän artiklan nojalla tehtyjen sitoumusten osalta jäsenvaltion on säädettävä tarkistuslausekkeesta sen varmistamiseksi, että sitoumuksia mukautetaan, jos 2 kohdassa tarkoitettuja asiaankuuluvia pakollisia vaatimuksia muutetaan.
6. Tuella korvataan 2 kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain.
7. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ja enintään 200 euroa hehtaaria kohden vuodessa.
8. Jos tuki sisältyy strategiasuunnitelmaan, 7 kohdassa säädettyä enimmäismäärää voidaan korottaa poikkeustapauksissa ottaen huomioon strategiasuunnitelmassa määrätty erityisolosuhteet.

47 artikla

Tuki tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalousalalla

1. Tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalousalalla tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artikkelissa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla tuetut toimet ovat yhdenmukaisia YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn AKIS-järjestelmän kuvauksen kanssa.

2. Tukea voi saada ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista koskeviin toimiin, mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat ja valmennus, esittelytoimintaan, tiedotustoimiin ja innovaatioiden edistämiseen.

Tukea voidaan myöntää myös lyhytaikaisiin metsänhoitoa koskeviin vaihtoihin ja metsävierailuihin, joissa on keskitetty erityisesti kestäviin metsätalousmenetelmiin tai -teknologioihin, uusien liiketoimintamahdollisuuksien ja uusien teknologioiden kehittämiseen sekä metsien häiriönsietokyvyn parantamiseen.

Asiaankuuluviin investointikustannuksiin voi saada esittelytoimintaan myönnettävää tukea.

3. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) tietämyksenvaihtoa tai tiedotusta koskevan toimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset;

b) jos kyseessä ovat investointeihin liittyvät esittelyhankkeet:

- i) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; ostettu maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen muista tukikelpoisista kokonaismenoista, lukuun ottamatta maan hankintaa, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;
- ii) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- iv) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankkiminen, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

c) osallistujien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

4. Edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettut kustannukset ovat tukikelpoisia vain siltä osin kuin ja siltä ajalta kun ne ovat aiheutuneet esittelyhankkeessa.

5. Tukikelpoisia ovat ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat esittelyhankkeen kestoja, laskettuina yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan.

6. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille. Kyseinen tuki on maksettava tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskevan toimien tarjoajalle.
7. Tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskevia toimia tarjoavilla yksiköillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta kyseisten tehtävien hoitamiseen.
8. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

48 artikla

Tuki metsätalouden neuvontapalveluihin

1. Metsätalouden neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Kyseiset palvelut eivät saa olla jatkuvaa tai säännöllistä toimintaa eivätkä liittyä yrityksen toimintakustannuksiin. Neuvontapalvelujen on katettava taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat sekä tarjottava tutkimuksen ja innovoinnin synnyttämää ajantasaista teknologista ja tieteellistä tietoa.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla tuetut toimet ovat yhdenmukaisia YMP:n strategiasuunnitelmassa esitetyn AKIS-järjestelmän kuvauksen kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että neuvontapalvelujärjestelmä kattaa vähintään direktiivien 92/43/ETY, 2000/60/EY, 2008/50/EY ja 2009/147/EY, asetuksen (EU) N:o 2016/2031, asetuksen (EY) N:o 1107/2009 55 artiklan ja direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanoon liittyvät kysymykset.

4. Tuki myönnetään tuettujen palvelujen muodossa.

Neuvontapalveluja antamaan valituilla yksiköillä on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla ne antavat neuvontaa.

5. Jäsenvaltion on varmistettava, että neuvontapalvelun tarjoaja on puolueeton ja vailla eturistiriitoja.
6. Perustelluissa ja asianmukaisissa tapauksissa neuvontaa voidaan antaa osittain ryhmissä ottaen samalla huomioon neuvontapalvelujen yksittäisten käyttäjien tilanne.
7. Tuki saa olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista ja enintään 200 000 euroa yritystä kohden kolmen vuoden aikana.

49 artikla

Tuki metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin

1. Metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tuki myönnetään rahoitusvälineiden muodossa.

3. Suurille yrityksille myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen Euroopan metsien kestävä hoidon ja käytön yleisperiaatteiden mukaisesti.

Tätä vaatimusta ei sovelleta sellaisiin kuntiin, jotka ovat itsenäisiä paikallisviranomaisia, joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.

4. Tukea voidaan myöntää metsien kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin. Jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman ulkopuolella, se saa sisältää ainoastaan seuraavat:

- a) metsämaalle pääsy;

b) tilusjärjestelyt ja maanparannus;

c) kestävä energiahuolto, energiatehokkuus, vesihuolto ja vedensäästö;

d) kotieläinten käyttö koneiden sijasta;

e) tilapäisten varastointilaitosten perustaminen.

5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoihin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, lukuun ottamatta maanhankintaa ympäristön säilyttämiseksi, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing, mukaan lukien kotieläinten käyttö koneiden sijasta, enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen tai vastaavien ratkaisujen hankkiminen, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttöluvien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

e) metsäsuunnitelmien ja vastaavien välineiden laatimiskustannukset.

6. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa rahoitusvälineiden muodossa, seuraavia kustannuksia ei pidetä tukikelpoisina:

a) muut kuin 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin leasingsopimuksiin liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut sekä

b) käyttöpääoma.

7. Tuen enimmäisintensiteetti on 65 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 80 prosenttiin asti seuraavien investointien osalta:

a) investoinnit, jotka liittyvät yhteen tai useampaan 14 artiklan 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuun erityiseen ympäristö- ja ilmastotavoitteeseen;

b) syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienillä saarilla tehtävät investoinnit.

8. Tuki-intensiteetti voidaan korottaa 100 prosenttiin, kun kyseessä ovat ei-tuotannolliset investoinnit, tilusjärjestelyt ja maanparannus sekä investoinnit metsäihin, joilla liikkuminen on kaikille vapaata ja ilmaista ja jotka palvelevat metsien monitoiminnallisuuteen liittyviä näkökohtia.

50 artikla

Tuki investointeihin, joita tehdään metsätalouden teknologioihin ja metsätaloustuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen

1. Investointeihin, joita tehdään metsätalouden teknologioihin ja metsätaloustuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen, tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

3. Suurille yrityksille myönnettävän tuen edellytyksenä on metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen Euroopan metsien kestävän hoidon ja käytön yleisperiaatteiden mukaisesti.
4. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoihin kustannuksiin:
- a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maanhankinta on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista, lukuun ottamatta maanhankintaa ympäristön säilyttämiseksi, jos tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa;
 - b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
 - c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
 - d) tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen tai vastaavien ratkaisujen hankkiminen, kehittäminen tai käyttömaksut sekä patenttien, käyttöluvien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
 - e) metsäsuunnitelmien ja vastaavien laatimiskustannukset.
5. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tuki myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa rahoitusvälineiden muodossa, seuraavia kustannuksia ei pidetä tukikelpoisina:
- a) leasingsopimuksiin liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut sekä
 - b) käyttöpääoma.
6. Metsien taloudellisen arvon parantamiseen liittyvät investoinnit on perusteltava yhdellä tai useammalla tilalla odotettavissa olevilla metsän parannuksilla, ja niihin voi sisältyä investointeja maaperää ja luonnonvaroja säästäviin metsänkorjuuvälineisiin ja -käytäntöihin.
7. Investoinnit, jotka liittyvät puun käyttöön raaka-aineena tai energialähteenä, on rajoitettava teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin.
8. Tuen enimmäisintensiteetti on 65 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
9. Tuki-intensiteetti voidaan korottaa enintään 80 prosenttiin asti seuraavien investointien osalta:
- a) investoinnit, jotka liittyvät yhteen tai useampaan 14 artiklan 3 kohdan e, f ja g alakohdassa tarkoitettuun erityiseen ympäristö- ja ilmastotavoitteeseen;
 - b) syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienillä saarilla tehtävät investoinnit.

51 artikla

Metsätalouden geenivarojen säilyttäminen

1. Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun liittyvä, metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tässä artiklassa tarkoitetaan:
- a) 'in situ -säilyttämisellä' geenivarojen säilyttämistä ekosysteemeissä ja luontaisissa elinympäristöissä sekä lajien elinkykyisten populaatioiden säilyttämistä ja elvyttämistä niiden luonnollisessa ympäristössä;
 - b) 'säilyttämisellä metsätilalla' *in situ* -säilyttämistä ja -kehittämistä metsätilan tasolla;
 - c) 'ex situ -säilyttämisellä' metsätalouden geenivarojen säilyttämistä muussa kuin niiden luonnollisessa ympäristössä;
 - d) 'ex situ -kokoelmalla' metsätalouden geenivarojen kokoelmaa, jota säilytetään muualla kuin geenivarojen luonnollisessa ympäristössä.

3. Tukea voi saada seuraavista toimesta aiheutuviin kustannuksiin:
 - a) kohdennetut toimet: toimet, joilla edistetään metsätalouden geenivarojen *in situ*- ja *ex situ* -säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä, mukaan lukien tällä hetkellä *in situ* -säilytetyjen geenivarojen internetissä olevat tietokannat, joihin sisältyy säilyttäminen metsätilalla, sekä internetissä olevat *ex situ* -kokoelmat ja -tietokannat;
 - b) yhteensovitetut toimet: toimet, joilla edistetään tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten kesken unionin metsätalouden geenivarojen säilyttämisestä, kuvaamisesta, keräämisestä ja käytöstä;
 - c) liitännäistoimet: tiedotus-, levittämis- ja neuvontatoimet valtiosta riippumattomien järjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa, koulutuskurssit ja teknisten kertomusten laatiminen.
4. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

52 artikla

Metsätalouden tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki

1. Metsätalouden tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset. Tuottajaryhmän tai -organisaation jäsenet eivät saa olla suuria yrityksiä, lukuun ottamatta kuntia.
2. Kun tuella korvataan tuottajan rahoitusosuus ryhmän tai organisaation toimintakustannuksista ryhmän tai organisaation perustamista seuraavien viiden ensimmäisen vuoden aikana, tuottajaryhmille tai -organisaatioille myönnettävän tuen asemasta tuottajille voidaan suoraan myöntää tukea enintään se kokonaismäärä, joka tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle olisi voitu myöntää tämän artiklan nojalla.
3. Tukea voi saada seuraaviin kustannuksiin:
 - a) sopivien tilojen vuokraamisesta markkinahintaan aiheutuvat kustannukset;
 - b) toimistolaitteiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset;
 - c) hallinnollisesta henkilöstöstä ja pätevistä metsien hoitajasta aiheutuvat kustannukset;
 - d) yleiskulut sekä palkkiot oikeudellisista ja hallinnollisista palveluista;
 - e) tietokonelaitteistojen hankintakustannukset sekä tietokoneohjelmistojen, pilvipalveluratkaisujen ja vastaavien ratkaisujen hankintakustannukset ja käyttömaksut.
 - f) jos tilat ostetaan, markkinahintojen mukaisia vuokratuloja vastaava määrä.
4. Tukea ei makseta kustannuksiin, jotka aiheutuvat viidennen vuoden jälkeen siitä, kun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt tuottajaryhmän tai -organisaation sen liiketoimintasuunnitelman perusteella, lukuun ottamatta yhteisiä ympäristö- ja ilmastotoimia, joilla pyritään saavuttamaan asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklassa tarkoitetut tavoitteet.
5. Jos tuki maksetaan vuotuisissa erissä, jäsenvaltiot saavat maksaa viimeisen erän vasta sen jälkeen, kun liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen on todennettu.
6. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

53 artikla

Tuki metsätalouden tilusjärjestelyihin

1. Metsätalouden tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään ainoastaan oikeudellisiin ja hallinnollisiin kustannuksiin, maanmittauskustannukset mukaan lukien.

3. Tuki saa olla enintään 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

54 artikla

Tuki metsätalouden yhteistyöhön

1. Metsätalouden yhteistyöhön tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tukea myönnetään ainoastaan sellaisen yhteistyön edistämiseen, jolla edistetään yhden tai useamman asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklassa vahvistetun tavoitteen saavuttamista.
3. Tämän artiklan kattamissa yhteistyömuodoissa on oltava vähintään kaksi toimijaa riippumatta siitä, toimivatko ne metsätaloudella vai maa- ja metsätaloudella. Yhteistyön on hyödytettävä pääasiassa metsätaloutta tai maa- ja metsätaloutta.
4. Seuraavat yhteistyömuodot ovat tukikelpoisia:
 - a) metsätalouden eri yritysten ja muiden maa- ja metsätaloudella toimivien toimijoiden välinen yhteistyö, joka edistää yhden tai useamman asetuksen (EU) 2021/2115 6 artiklassa vahvistetun erityistavoitteen saavuttamista, mukaan lukien tuottajaryhmät ja osuuskunnat;
 - b) klusterien ja verkostojen perustaminen.
5. Tukea ei myönnetä yhteistyöhön, johon osallistuu ainoastaan tutkimuslaitoksia.
6. Tukea voidaan myöntää erityisesti seuraaviin toimintoihin liittyvään yhteistyöhön:
 - a) pilottihankkeet;
 - b) uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja tekniikoiden kehittäminen metsätaloudella;
 - c) yhteistyö metsätalouden pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa;
 - d) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden perustamiseksi ja kehittämiseksi;
 - e) paikalliset menekinedistämistoimet lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi;
 - f) yhteiset toimet ilmastomuutoksen lieventämiseksi ja siihen sopeutumiseksi;
 - g) muiden kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitettujen paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano, erityisesti muiden kuin mainitun asetuksen 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen julkisten ja yksityisten kumppanien ryhmien toimesta.
7. Tukea voidaan myöntää ainoastaan uusiin yhteistyömuotoihin, myös olemassa oleviin yhteistyömuotoihin, jos aloitetaan uusi toiminta.
8. Edellä 6 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu lyhyiden toimitusketjujen perustamiseen ja kehittämiseen myönnettävä tuki saa kattaa ainoastaan sellaiset toimitusketjut, joissa metsänomistajan / metsien hoitajan ja kuluttajan välillä on enintään yksi väliporras.
9. Toimien, jotka koostuvat metsäsuunnitelman tai vastaavan täytäntöönpanoon liittyvien hankkeiden investoinneista, sekä asianomaisten suorien kustannusten, on oltava investointitukea koskevassa tämän asetuksen sovellettavassa artiklassa säädettyjen asiaankuuluvien sääntöjen ja vaatimusten mukaisia sekä ilmoituskynnyksisarvoja koskevan 4 artiklan mukaisia.
10. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia, jos ne koskevat metsätaloustoimintoja:
 - a) kyseistä alaa koskevien tutkimusten ja toteutettavuustutkimusten kustannukset sekä liiketoimintasuunnitelman tai muun kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian laatimisen kustannukset;
 - b) yhteistyöstä aiheutuvat toimintakustannukset, kuten koordinaattorin palkkakustannukset;
 - c) toteutettavien toimien kustannukset;
 - d) menekinedistämistoimien kustannukset;

- e) metsäsuunnitelmien tai vastaavien välineiden laatimiskustannukset.
- 11. Tuki myönnetään enintään seitsemän vuoden ajaksi.
- 12. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

7 j a k s o

Tuki maaseutualuiden pk-yrityksille

55 artikla

Tuki peruspalveluihin ja infrastruktuuriin maaseutualueilla

1. YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa peruspalveluihin ja infrastruktuuriin maaseutualueilla myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se pannaan täytäntöön sen jälkeen kun komissio on hyväksynyt asiaankuuluvan YMP:n strategiasuunnitelman ja se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
 2. Tuen on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:
 - a) se myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti jossakin seuraavassa muodossa:
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena;
 - ii) kansallisena lisärahoituksena maaseuturahastosta osarahoitettuun tukeen;
 - b) se vastaa a alakohdassa tarkoitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa säädettyä asianomaista toimenpidettä.
 3. Tukea voi saada seuraaviin:
 - a) investoinnit kaikenlaisten infrastruktuurien luomiseksi, parantamiseksi tai laajentamiseksi, kun tukikelpoiset kustannukset ovat enintään 2 miljoonaa euroa ("pieninfrastruktuuri"), pois lukien uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta sekä laajakaistainfrastruktuuria koskevat investoinnit, jotka eivät ole tukikelpoisia;
 - b) investoinnit maaseutuväestölle suunnattujen paikallisten peruspalvelujen, sosiaalipalvelut, vapaa-aika ja kulttuuri mukaan lukien, ja niihin liittyvän infrastruktuurin perustamiseen, parantamiseen tai laajentamiseen;
 - c) investoinnit vapaa-ajan infrastruktuurin julkiseen käyttöön, matkailuneuvontaan ja pienimuotoiseen matkailuinfrastruktuuriin;
 - d) kylien, maaseutumaiseman ja luonnonarvoltaan merkittävien alueiden kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseen, ennallistamiseen ja kohentamiseen liittyvät investoinnit, niihin liittyvät sosioekonomiset näkökohdat mukaan lukien, sekä ympäristöalan tiedotustoimet;
 - e) toimintojen siirtämiseen sekä maaseudun taajamissa tai niiden lähellä sijaitsevien rakennusten ja muiden tilojen muutostöihin tarkoitetut investoinnit, joilla pyritään parantamaan taajaman elämänlaatua tai lisäämään sen ympäristönsuojelun tasoa.
 4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettujen investointien kattamat toimet ovat tukikelpoisia, jos niihin liittyvät toimet toteutetaan maaseutukuntien ja -kylien ja niiden peruspalvelujen kehittämissuunnitelmien mukaisesti, jos sellaisia on olemassa, ja kyseiset investoinnit ovat asiaan liittyvän paikallisen kehittämisstrategian mukaisia. Tällaisia suunnitelmia ei tarvita rahoitusvälineillä tuettavien investointien osalta.
 5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
 - a) maaseutualueita ja niiden peruspalveluja sekä luonnonarvoltaan merkittäviä alueita koskevien kehittämis- ja hoitosuunnitelmien laatimis- ja päivittämiskustannukset;
 - b) kulttuuri- ja luonnonperintöön, maaseutumaisemiin ja luonnonarvoltaan merkittäviin alueisiin liittyvien tutkimusten valmistelukustannukset;
 - c) aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen tehtävien investointien kustannukset;
 - d) ympäristöalan tiedotustoimiin liittyvät kustannukset.
- Käyttöomaisuushankkeiden kustannuksiin voidaan myös maksaa 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua tukea.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena. Tukea ei saa myöntää toimintatukena.

6. Edellä 3 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen toimintojen tuki-intensiteetti on enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Jotta tuen enimmäisintensiteettiä ei ylitetä 3 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta, nettotulot on vähennettävä tukikelpoisista kustannuksista etukäteen kohtuullisten ennusteiden perusteella tai takaisinperintämenettelyn avulla. Jos tuki on enintään miljoona euroa, tuen enimmäisintensiteetti voi vaihtoehtoisesti olla 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

7. Edellä 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen investointien osalta tuki-intensiteetti saa olla enintään 100 prosenttia todellisista kustannuksista, joita aiheutuu tällaisesta toiminnasta, kun toimintojen siirtäminen muualle tai rakennusten tai muiden tilojen muutostyö on olemassa olevien tilojen purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleenrakentamista.

Jos toimintojen siirtäminen muualle tai rakennusten tai muiden tilojen muutostyö johtaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun olemassa olevien tilojen purkamisen, siirtämisen ja uudelleenrakentamisen lisäksi kyseisten tilojen nykyaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun, tuki-intensiteetit eivät saa ylittää tuen myöntämisaikana voimassa olevassa aluetukikartassa vahvistettua tuen enimmäisintensiteettiä tilojen nykyaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin lisäämiseen liittyvien kustannusten osalta. Uudenaikaistamisena ei pidetä nykyisen rakennuksen tai tilan pelkkää sellaista korvaamista uudella ajanmukaisella rakennuksella tai tilalla, jonka yhteydessä kyseisen tuotannon tai teknologian luonne ei muutu peruslaatuisesti.

56 artikla

Yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla

1. Yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) se myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti jossakin seuraavassa muodossa:

i) maaseuturahaston osarahoittama tuki;

ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallinen lisärahoitus;

b) se vastaa a alakohdassa tarkoitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa säädettyä asianomaista toimenpidettä.

3. Tuki myönnetään seuraavanlaisille tuensaajille:

a) viljelijät tai maatilakotitalouden jäsenet maaseutualueilla, jos he laajentavat taloudellista toimintaansa maatalouden ulkopuolelle;

b) mikro- ja pienyritykset maaseutualueilla;

c) luonnolliset henkilöt maaseutualueilla.

4. Jos 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maatilakotitalouden jäsen on oikeushenkilö tai tällaisten henkilöiden muodostama ryhmä, jäsenen on harjoitettava tilalla maataloutta tukihakemuksen esittämishetkellä.

5. Tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Liiketoimintasuunnitelmassa on kuvattava seuraavia:

a) tuensaajan taloudellinen lähtötilanne;

b) tuensaajan uusien toimintojen kehittämisen välietapit ja tavoitteet;

- c) yksityiskohtaiset tiedot tuensaajan toimintojen kehittämiseksi tarvittavista toimista, kuten investoinneista, koulutuksesta tai neuvonnasta.

Liiketoimintasuunnitelma on voimassa enintään viisi vuotta.

6. Viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on, että 5 kohdassa tarkoitettu liiketoimintasuunnitelma on pantu asianmukaisesti täytäntöön. Jäsenvaltioiden on tuen määrää määrittäessään otettava huomioon YMP:n strategiasuunnitelman kattaman alueen sosioekonominen tilanne.

7. Tuen enimmäismäärä on 100 000 euroa tuensaajaa kohti.

57 artikla

Tuki viljelijöiden liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin

1. Viljelijöiden liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin tai näihin järjestelmiin edellisten viiden vuoden aikana osallistumisesta maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:

a) se myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti jossakin seuraavassa muodossa:

i) maaseuturahaston osarahoittama tuki;

ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallinen lisärahoitus;

b) se vastaa a alakohdassa tarkoitetussa YMP:n strategiasuunnitelmassa säädettyä asianomaista interventiota.

3. Tukea myönnetään liittymiseksi ensimmäisen kerran seuraavankaltaisiin laatujärjestelmiin:

a) asetuksen (EU) N:o 1151/2012 nojalla perustetut puuvillan ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät;

b) jäsenvaltioiden hyväksymät puuvillan ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät, sertifiointiohjelmat mukaan luettuina, jotka täyttävät seuraavat perusteet:

i) tällaisten laatujärjestelmien mukaisesti valmistettavien lopputuotteiden erityisyys johtuu selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata yksi tai useampi seuraavista:

— tuotteen erityiset ominaisuudet,

— erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät,

— kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskeissa standardeissa vaaditaan;

ii) järjestelmä on avoin kaikille tuottajille;

iii) järjestelmä sisältää sitovat lopputuotteiden tuote-eritelmät, joiden noudattamista valvovat viranomaiset tai riippumaton tarkastuselin;

iv) järjestelmä on läpinäkyvä ja varmistaa maataloustuotteiden täydellisen jäljitettävyyden;

c) elintarvikkeiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut olevan niiden vaatimusten mukaisia, jotka vahvistetaan komission tiedonannossa *EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä* ⁽⁴⁸⁾.

4. Tuki myönnetään vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin laatujärjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan.

5. Tuki myönnetään enintään seitsemän vuoden ajaksi.

6. Jos laatujärjestelmään osallistuminen alkoi alun perin ennen tukihakemuksen esittämistä, seitsemän vuoden enimmäiskesto lyhennetään niiden vuosien määrällä, jotka ovat kuluneet ensimmäistä kertaa osallistumisen ja tukea koskevan hakemuksen esittämisajankohdan välillä.

⁽⁴⁸⁾ EUVL C 341, 16.12.2010, s. 5.

7. Tuen enimmäismäärä on 3 000 euroa tuensaajaa kohti vuodessa.

58 artikla

Tuki laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskevaan tiedotus- ja menekinedistämistoimintaan

1. Laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskevaan tiedotus- ja menekinedistämistoimintaan tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:
 - a) se myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti jossakin seuraavassa muodossa:
 - i) maaseuturahaston osarahoittama tuki;
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallinen lisärahoitus;
 - b) se vastaa a alakohdassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmassa säädettyä asianomaista toimenpidettä.
3. Tuki myönnetään tiedotus- ja menekinedistämistoimintaa toteuttaville tuottajaryhmille.
4. Tukikelpoista on ainoastaan sisämarkkinoilla toteutettava tiedotus- ja menekinedistämistoiminta.
5. Tukea myönnetään 57 artiklan mukaisesti tukea saavan laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskevaan tiedotus- ja menekinedistämistoimintaan.
6. Toimien kustannukset ovat tukikelpoisia, jos toimilla on seuraavat ominaisuudet:
 - a) niillä on tarkoitus kannustaa kuluttajia ostamaan elintarvikkeita tai puuvillaa, jotka kuuluvat 57 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin laatujärjestelmiin;
 - b) niillä pyritään korostamaan kyseisten elintarvikkeiden tai puuvillan erityispiirteitä tai etuja erityisesti asianomaiseen laatujärjestelmään liittyvien laadun, erityisen tuotantotavan, eläinten hyvinvointiin liittyvien korkeiden vaatimusten ja ympäristönsuojelun kannalta.
7. Edellä olevassa 6 kohdassa tarkoitetuissa toiminnoissa ei saa kannustaa kuluttajia ostamaan jotakin elintarviketta tai puuvillaa sen erityisen alkuperän vuoksi, paitsi jos elintarvike tai puuvilla kuuluu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 II osastossa tarkoitettuihin laatujärjestelmien soveltamisalaan.
8. Elintarvikkeen tai puuvillan alkuperä voidaan kuitenkin ilmoittaa edellyttäen, että viittaukset alkuperään ovat toissijaisia pääviestiin verrattuna.
9. Tukea ei voida myöntää tiedotus- ja menekinedistämistoimintaan, joka koskee tiettyjä yrityksiä tai kaupallisia merkkejä.
10. Tuen enimmäisintensiteetti on 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

59 artikla

Tuki yhteistyöhön maaseutualueilla

1. Maaseutualueiden yhteistyöhön tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä molemmat seuraavista edellytyksistä:
 - a) se myönnetään YMP:n strategiasuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisesti jossakin seuraavassa muodossa:
 - i) maaseuturahaston osarahoittama tuki;
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallinen lisärahoitus;
 - b) se vastaa a alakohdassa tarkoitettua YMP:n strategiasuunnitelmassa säädettyä asianomaista toimenpidettä.

3. Tämän artiklan kattamissa yhteistyömuodoissa on oltava vähintään kaksi toimijaa, ja osallistujat voivat olla maatalousalalla toimivia yrityksiä, elintarvikeketjussa toimivia yrityksiä ja muita toimijoita, mukaan lukien tuottajaryhmät, osuuskunnat ja toimialakohtaiset organisaatiot, jos yhteistyö hyödyttää maaseutualueita.

4. Seuraavat yhteistyömuodot ovat tukikelpoisia:

a) tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu yritysten ja muiden toimijoiden välinen yhteistyö;

b) klusterien ja verkostojen perustaminen.

5. Tukea ei myönnetä yhteistyöhön, johon osallistuu ainoastaan tutkimuslaitoksia.

6. Tukea voidaan myöntää seuraaviin toimintoihin liittyvään yhteistyöhön:

a) pilottihankkeet;

b) uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja teknikoiden kehittäminen elintarvikealalla;

c) yhteistyö pienten toimijoiden välillä yhteisten työprosessien järjestämisessä sekä tilojen ja resurssien jakamisessa ja maaseutumatkailuun liittyvien matkailupalvelujen kehittämisessä ja/tai saattamisessa markkinoille;

d) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden perustamiseksi ja kehittämiseksi;

e) paikalliset menekinedistämistoimet lyhyiden toimitusketjujen ja paikallisten markkinoiden kehittämiseksi;

f) yhteiset toimet ilmastonmuutoksen lieventämiseksi ja siihen sopeutumiseksi;

g) ympäristöhankkeita ja nykyisiä ympäristökäytäntöjä koskevat yhteiset lähestymistavat, mukaan luettuina tehokas vesihuolto, uusiutuvien energialähteiden käyttö sekä maatalousmaiseman säilyttäminen;

h) horisontaalinen ja vertikaalinen yhteistyö toimitusketjun toimijoiden välillä elintarvikkeissa, energiantuotannossa ja teollisissa prosesseissa käytettävän biomassan tuottamiseksi kestäväällä tavalla;

i) yhteen tai useampaan maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin liittyvien, muiden kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 2 artiklan 19 alakohdassa määriteltyjen paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano, erityisesti muiden kuin mainitun asetuksen 32 artiklan 2 kohdan b alakohdassa määriteltyjen julkisten ja yksityisten kumppanien ryhmien toimesta;

j) maataloustoiminnan monipuolistaminen terveydenhuollon, sosiaalisen integroitumisen, yhteisön tukeman maatalouden sekä ympäristöä ja elintarvikkeita koskevan koulutuksen aloilla toteutettaviin toimiin.

k) älykkäitä kyliä koskevien strategioiden toteuttaminen.

7. Tukea voidaan myöntää ainoastaan uusiin yhteistyömuotoihin, myös olemassa oleviin yhteistyömuotoihin, jos aloitetaan uusi toiminta.

8. Tukea 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin pilottihankkeisiin ja 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun uusien tuotteiden, käytäntöjen, menetelmien ja teknikoiden kehittämiseen elintarvikealalla voidaan myöntää myös yksittäisille toimijoille, jos tästä mahdollisuudesta määrätään kansallisessa strategiasuunnitelmassa. Yksittäisten toimijoiden toteuttamien 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pilottihankkeiden ja 6 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimien tulokset on levitettävä.

9. Edellä 6 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettu lyhyiden toimitusketjujen perustamiseen ja kehittämiseen myönnettävä tuki saa kattaa ainoastaan sellaiset toimitusketjut, joissa viljelijän ja kuluttajan välillä on enintään yksi väliporras.

10. Tämän artiklan mukaisen tuen on oltava asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–210 a artiklan mukaista.

11. Tuki myönnetään enintään seitsemän vuoden ajaksi.

12. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia:

- a) kustannukset valmistelutuesta, valmiuksien kehittämisestä, koulutuksesta ja verkostoitumisesta, joiden tavoitteena on yhteistyöhankkeen valmistelu ja toteutus;
- b) kyseistä alaa koskevien tutkimusten ja toteutettavuustutkimusten kustannukset sekä liiketoimintasuunnitelman tai muun kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian laatimisen kustannukset;
- c) kyseisen alan toiminnan edistämisen kustannukset yhteisen alueellisen hankkeen toteutuksen mahdollistamiseksi; klusterien tapauksessa toiminnan edistäminen voi koskea myös jäsenten välistä verkostoitumista ja uusien jäsenten hankintaa;
- d) yhteistyöstä aiheutuvat toimintakustannukset, kuten koordinaattorin palkkakustannukset;
- e) liiketoimintasuunnitelman, ympäristösuunnitelman, muun kuin asetuksen (EU) 2021/1060 32 artiklassa tarkoitetun paikallisen kehittämisstrategian tai muiden innovointia tukevien toimien, testaus mukaan luettuna, toteuttamiseen liittyvien erityisten hankkeiden suorat kustannukset;
- f) menekinedistämistoimien kustannukset.

13. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

14. Edellä 12 kohdan e alakohdan mukaiset investointeihin liittyvät suorat kustannukset rajataan investointituen tukikelpoisiin kustannuksiin, ja niiden on oltava asetuksen (EU) 651/2014 vastaavissa artikloissa ja tämän asetuksen asiaa koskeissa artikloissa täsmennettyjen edellytysten, mukaan lukien ilmoituskynnysarvoja koskevat edellytykset, mukaisia.

60 artikla

Tuki yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin

1. Kun pk-yritykset osallistuvat asetuksen (EU) 2021/1060 31 artiklassa tarkoitettuihin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin, jotka on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) puitteissa nimetty paikallisiksi Leader-kehittämishankkeiksi, niille aiheutuviin kustannuksiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta edellyttäen, että se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset.

Kun kunnat osallistuvat asetuksen (EU) 2021/1060 31 artiklassa tarkoitettuihin yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin, jotka on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) puitteissa nimetty paikallisiksi Leader-kehittämishankkeiksi, niille tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hankkeiden osalta aiheutuviin kustannuksiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset.

2. Seuraavat yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin liittyvät kustannukset ovat tukikelpoisia:

- a) kustannukset valmistelutuesta, valmiuksien kehittämisestä, koulutuksesta ja verkostoitumisesta, joiden tavoitteena on yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu ja toteutus;
- b) hyväksyttyjen toimien toteutus;
- c) yhteistyötoimien valmistelu ja toteutus;
- d) toimintakustannukset, jotka liittyvät yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian toteuttamisen hallintoon;
- e) yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian edistäminen, jotta helpotetaan sidosryhmien välistä vaihtoa tietojen saamiseksi ja strategian ja hankkeiden edistämiseksi ja potentiaalisten tuensaajien tukemiseksi toimien kehittämisessä ja hakemusten valmistelussa.

3. Yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin osallistuvilla kunnilla aiheutuvat 1 kohdassa tarkoitettujen kustannusten ovat tämän artiklan mukaisesti tukikelpoisia edellyttäen, että hankkeita toteutetaan yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

- a) tutkimus, kehittäminen ja innovointi;
- b) ympäristö;

- c) työllistäminen ja koulutus;
 - d) kulttuurin edistäminen ja kulttuuriperinnön säilyttäminen;
 - e) metsätalous;
 - f) perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomien elintarvikkeiden menekinedistäminen;
 - g) urheilu.
4. Tuki-intensiteetti ei saa ylittää kullekin toimityypille asetuksessa (EU) 2021/2115 säädettyjä tuen enimmäismääriä.

61 artikla

Rajalliset tukimäärät yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin

1. Edellä 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin osallistuville tai niistä hyötyville yrityksille on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

Edellä 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin osallistuville tai niistä hyötyville kunnille on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tässä artiklassa ja tämän asetuksen I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin osallistuville kunnille aiheutuvat 1 kohdassa tarkoitetut kustannukset ovat tämän artiklan mukaisesti tukikelpoisia edellyttäen, että hankkeita toteutetaan yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

- a) tutkimus, kehittäminen ja innovointi;
 - b) ympäristö;
 - c) työllistäminen ja koulutus;
 - d) kulttuurin edistäminen ja kulttuuriperinnön säilyttäminen;
 - e) metsätalous;
 - f) perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomien elintarvikkeiden menekinedistäminen;
 - g) urheilu.
3. Tämän artiklan mukaisen tuen kokonaismäärä voi olla enintään 200 000 euroa yhteisölähtöistä paikallista kehittämishanketta kohti.

IV LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

62 artikla

Asetuksen (EU) N:o 702/2014 korvaaminen ja soveltamisen jatkaminen

1. Asetuksen (EU) N:o 702/2014 52 artiklassa säädetään, että kyseistä asetusta sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2022. Asetus (EU) N:o 702/2014 korvataan sen voimassaolon päättyttyä tällä asetuksella.
2. Asetuksessa (EU) N:o 702/2014 vahvistettuja sääntöjä sovelletaan kuitenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ⁽⁴⁹⁾ nojalla myönnettyyn tukeen 31 päivään joulukuuta 2025 saakka.

63 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen sen voimaantuloa myönnettyyn yksittäiseen tukeen, jos kyseinen yksittäinen tuki täyttää tässä asetuksessa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 9 artiklaa.

⁽⁴⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

2. Komissio arvioi kaikki tuet, joita ei ole vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, vuoden 2023 suuntaviivojen ja muiden asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.

3. Yksittäinen tuki, joka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2023 minkä tahansa asetuksen (EU) 2015/1588 1 artiklan nojalla hyväksytyn, tuen myöntämishetkellä voimassa olleen asetuksen mukaisesti, on sisämarkkinoille soveltuva, ja se vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Tämän asetuksen voimassaolon päättyttyä sen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukijärjestelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden mukautumisjakson ajan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun tämän asetuksen voimassaolo päättyy, tukijärjestelmät, jotka kuuluvat asetuksen (EU) 2021/2115 soveltamisalaan ja joita joko osarahoitetaan maaseuturahastosta tai jotka saavat kansallista lisärahoitusta tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin, ovat edelleen vapautettuja asetuksen (EU) 2021/2115 mukaisen ohjelmakauden ajan.

64 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2023.

Sitä sovelletaan 1 päivän tammikuuta 2023 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2022.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

Pk-yrityksen määritelmä**1 artikla****Yritys**

Yrityksiksi katsotaan niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta kaikki yksiköt, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa. Yrityksiksi katsotaan erityisesti yksiköt, jotka harjoittavat käsiteollista toimintaa tai muuta toimintaa yksin tai perheen voimin, henkilöyhtiöt taikka taloudellista toimintaa säännöllisesti harjoittavat yhdistykset.

2 artikla**Yritysluokkien määrittelyssä käytettävät henkilöstömäärät ja rahamääräiset kynnysarvot**

1. Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa.
2. Pk-yritysten luokassa pieni yritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa.
3. Pk-yritysten luokassa mikroyritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa.

3 artikla**Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa huomioon otettavat yritystyyppit**

1. Riippumattomia yrityksiä ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 2 kohdassa tarkoitettuina omistusyhteisyrityksinä tai 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyrityksinä.
2. "Omistusyhteisyrityksiä" ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyrityksinä ja joiden välillä on seuraava suhde: yritys (omistusketjussa ylempänä oleva yritys) omistaa yksin tai yhdessä yhden tai useamman 3 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen kanssa vähintään 25 prosenttia toisen yrityksen (omistusketjussa alempana olevan yrityksen) pääomasta tai äänimäärästä.

Yritystä voidaan kuitenkin pitää riippumattomana eli sellaisena yrityksenä, jolla ei ole omistusyhteisyrityksiä, vaikka 25 prosentin kynnysarvo saavutettaisiin tai ylitettäisiin, kun on kyse seuraavista sijoittajaluokista, edellyttäen, että nämä sijoittajat eivät yksin tai yhdessä ole 3 kohdassa tarkoitettussa sidossuhteessa kyseiseen yritykseen:

- a) julkiset sijoitusyhtiöt, riskipääomayhtiöt, riskipääomasijoituksia säännöllisesti tekevät luonnolliset henkilöt tai luonnollisten henkilöiden ryhmät (business angels), jotka sijoittavat omia varoja muihin kuin pörssissä noteerattuihin yrityksiin, kuitenkin siten, että näiden samaan yritykseen tehtyjen sijoitusten kokonaismäärä saa olla enintään 1 250 000 euroa;
- b) korkeakoulut tai voittoa tavoittelemattomat tutkimuskeskukset;
- c) institutionaaliset sijoittajat, mukaan lukien aluekehitysrahastot;
- d) itsenäiset paikallisviranomaiset, kun vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja asukkaita on alle 5 000.

3. Sidosyrityksiä ovat yritykset, joiden välillä vallitsee jokin seuraavista suhteista:

- a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
- b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
- c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;

- d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Oletetaan, että määräävää vaikutusta asianomaiseen yritykseen ei ole, jos 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitut sijoittajat eivät osallistu välittömästi tai välillisesti asianomaisen yrityksen johtamiseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten sijoittajien oikeuksia osakkeenomistajina tai jäseninä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman muun yrityksen välityksellä tai 2 kohdassa tarkoitettujen sijoittajien kanssa, katsotaan myös sidosyrityksiksi.

Yritykset, joilla on jokin näistä suhteista luonnollisen henkilön tai yhdessä toimivien luonnollisten henkilöiden ryhmän kautta, katsotaan myös sidosyrityksiksi, jos ne harjoittavat toimintaansa tai osaa toiminnoistaan samoilla merkityksellisillä markkinoilla tai lähimarkkinoilla.

Lähimarkkinoina pidetään tuotteen tai palvelun markkinoita, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa merkityksellisiä markkinoita.

4. Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta yritystä, jonka pääomasta tai äänimäärästä vähintään 25 prosenttia on yhden tai useamman yksin tai yhdessä toimivan julkisyhteisön tai -laitoksen hallinnassa, ei voida pitää pk-yrityksenä.

5. Yritys voi antaa ilmoituksen siitä, että se määritellään itsenäiseksi yritykseksi, omistusyhteyksyritykseksi tai sidosyritykseksi, sekä 2 artiklan mukaisia raja-arvoja koskevista tiedoista. Ilmoitus voidaan antaa vaikka yrityksen pääoma olisi jakautunut siten, että sen omistuksen täsmällinen määrittely ei ole mahdollista, jos yritys antaa vilpittömässä mielessä ilmoituksen oikeutetusta oletuksesta, jonka mukaan vähintään 25 prosentin osuutta yrityksestä ei ole yhden tai yhteisesti useamman yrityksen omistuksessa keskinäisen sidossuhteen tai luonnollisten henkilöiden tai niiden muodostaman ryhmän kautta. Ilmoituksen tekeminen ei rajoita kansallisen tai unionin tason sääntelyn mukaisten tarkastusten ja todentamisten suorittamista.

4 artikla

Henkilöstömäärän ja rahamääraisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot ja tarkastelujakso

1. Henkilöstömäärän ja rahamääraisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot koskevat viimeistä päättynyttä tilikautta, ja ne lasketaan vuosittain. Laskennassa käytetään tilinpäätöshetken tietoja. Liikevaihdon määrä lasketaan ilman arvonlisäveroa ja muita välillisiä veroja.
2. Kun yrityksen vuotuiset tiedot tilinpäätöshetkellä ylittävät tai alittavat 2 artiklassa mainitut henkilöstömäärää koskevat tai rahamääräiset raja-arvot, yritys saavuttaa tai menettää keski-suuren yrityksen, pienen yrityksen tai mikroyrityksen aseman ainoastaan siinä tapauksessa, että ylitys tai alitus toistuu kahtena peräkkäisenä tilivuotena.
3. Kun kyseessä on sellainen vastikään perustettu yritys, jonka tilinpäätöstä ei ole vielä vahvistettu, tarkasteltavat tiedot vahvistetaan tilikauden kuluessa tehdyn luotettavan arvion perusteella.

5 artikla

Henkilöstömäärä

Henkilöstömäärä vastaa vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, toisin sanoen kyseisessä yrityksessä tai tämän yrityksen lukuun työskennelleiden kokopäiväisten työntekijöiden määrää yhden vuoden aikana. Niiden henkilöiden tekemä työ, jotka eivät ole työskennelleet koko vuotta tai jotka ovat työskennelleet osa-aikaisesti, kestosta riippumatta, ja kausityö lasketaan VTY:n osina. Henkilöstömäärään luetaan

- a) työntekijät;
- b) kyseisen yrityksen lukuun ja sen alaisuudessa työskentelevät henkilöt, jotka rinnastetaan palkansaajiin kansallisen lainsäädännön mukaan;
- c) yrityksen johtamiseen osallistuvat omistajat;

d) yrityksessä säännöllisesti työskentelevät yhtiökumppanit, jotka saavat yritykseltä rahamääräisiä etuja.

Oppisopimussuhteessa tai ammatillisessa koulutuksessa olevia opiskelijoita, jotka ovat oppisopimus- tai ammatillista koulutusta koskevassa sopimussuhteessa, ei lueta henkilöstömäärään. Äitiyslomien ja vanhempainlomien kesto ei oteta huomioon laskennassa.

6 artikla

Yrityksen tietojen määräytyminen

1. Riippumattoman yrityksen tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät tämän yhden yrityksen tilinpäätöksen perusteella.

2. Yrityksen, jolla on omistusyhteys- tai sidosyrityksiä, tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät yrityksen tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella tai, jos sellainen on tehty, kyseisen yrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen tai sellaisen konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella, johon on lisätty yrityksen tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään asianomaisen yrityksen niiden omistusyhteisyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat omistusketjussa kyseistä yritystä. Lisääminen tehdään suhteessa pääoma- tai äänimääräosuuteen (suurempi näistä prosenttiosuuksista). Jos kyseessä on ristikkäinen omistusyhteys, käytetään näistä prosenttiosuuksista suurinta.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään 100 prosenttia niiden yritysten tiedoista, jotka ovat välittömästi tai välillisesti sidoksissa asianomaiseen yritykseen ja joita ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen omistusyhteisyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Tietoihin lisätään 100 prosenttia näiden omistusyhteisyritysten sidosyritysten tiedoista, jos niitä ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen sidosyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Näihin tietoihin lisätään suhteuttaen kyseisten sidosyritysten niiden omistusyhteisyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat omistusketjussa kyseistä yritystä, jollei näitä tietoja ole jo sisällytetty konsolidoituun tilinpäätökseen suhteessa, joka vastaa vähintään 2 kohdan toisessa alakohdassa määriteltä prosenttiosuutta.

4. Jos konsolidoiduista tilinpäätöstiedoista ei käy ilmi tietyn yrityksen henkilöstömäärää, tämä määrä lasketaan lisäämällä suhteuttaen kyseisen yrityksen omistusyhteisyrityksiä koskevat tiedot sekä lisäämällä kyseisen yrityksen tietoihin sen sidosyrityksiä koskevat tiedot.

LIITE II

Tämän asetuksen edellytysten nojalla poikkeuksen saanutta valtiontukea koskevat tiedot, jotka on toimitettava 11 artiklan mukaisesti käyttäen vakiintunutta komission tietotekniikkasovellusta

I OSA

Tuen viitenumero	(komissio täyttää tämän kohdan)	
Jäsenvaltio		
Jäsenvaltion viitenumero		
Alue	Alueen (alueiden) nimi (NUTS ⁽¹⁾) 	Aluetukiluokitus ⁽²⁾ ☐ Syrjäisimmät alueet ☐ Egeanmeren pienet saaret ☐ Muu
Tuen myöntävä viranomainen	Nimi	
	Postiosoite	
	Internetosoite	
Tukitoimenpiteen nimike		
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)		
Linkki tukitoimenpidettä koskevaan koko tekstiin		
Toimenpidetyyppi	☐ Järjestelmä	
	☐ Tapauskohtainen tuki	Tuensaajan nimi ja konserni ⁽³⁾ , johon se kuuluu
Voimassa olevan tukijärjestelmän tai tapauskohtaisen tuen muutos		Komission käyttämä tuen viitenumero
	☐ Jatkaminen	
	☐ Muuttaminen	
Kesto ⁽⁴⁾	☐ Järjestelmä	pp.kk.vvvv–pp.kk.vvvv

Myöntämispäivä	☐ Tapauskohmainen tuki	pp.kk.vvvvv
Toimiala(t)	☐ Täsmennetään NACE:n kolminumerotasolla ⁽⁵⁾	
Tuensaajatyyppi	☐ Pk-yritykset	
	☐ Suuret yritykset	
Talousarvio	<i>Järjestelmä:</i> Kokonaismäärä ⁽⁶⁾ kansallisena valuuttana ... (täytenä määränä)	
	<i>Tapauskohmainen tuki:</i> Kokonaismäärä ⁽⁷⁾ kansallisena valuuttana ... (täytenä määränä)	
	☐ Takaukset ⁽⁸⁾ :	Kansallisessa valuutassa (täytenä määränä)
Tukiväline	☐ Avustus/Korkotuki	
	☐ Tuetut palvelut	
	☐ Laina / Takaisinmaksettavat ennakot	
	☐ Takaus (tarvittaessa viittaus komission päätökseen ⁽⁹⁾)	
	☐ Veroetuus tai verovapautus	
	☐ Muu (täsmennetään) Mihin seuraavista laajoista ryhmistä se soveltuisi parhaiten vaikutuksensa/tarkoituksensa kannalta: ☐ Avustus ☐ Laina ☐ Takuu ☐ Veroetuus	

☐ Jos EU:n rahastoista saadaan osarahoitusta	EU:n rahaston nimi:	Rahoituksen määrä (EU:n rahastoa kohden)	Kansallisessa valuutassa ... (täytenä määränä)
---	---------------------------------------	--	--

⁽¹⁾ Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö (NUTS – Nomenclature of Territorial Units for Statistics). Yleensä käytetään tasoa 2.
⁽²⁾ Ilmoittakaa, myönnetäänkö tukea yritykselle, joka toimii jollakin ennalta määritellyistä alueista. Muussa tapauksessa valitkaa ruutu "Muu".
⁽³⁾ Sovellettaessa perussopimuksen kilpailusääntöjä ja tätä asetusta yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta. Unionin tuomioistuin on vahvistanut, että saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi.
⁽⁴⁾ Ajanjakso, jonka kuluessa myöntävä viranomainen voi sitoutua tuen myöntämiseen.
⁽⁵⁾ NACE Rev. 2 on Euroopan yhteisön tilastollinen toimialaluokitus. Yleensä käytetään kolminumerotasoa.
⁽⁶⁾ Jos kyseessä on tukijärjestelmä: ilmoitetaan järjestelmän koko voimassaoloajalta kaikkien järjestelmään sisältyvien tukivälineiden osalta suunniteltu budjetin kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys.
⁽⁷⁾ Jos kyseessä on tapauskohtainen tuki: ilmoitetaan tuen tai verotulojen menetyksen kokonaismäärä.
⁽⁸⁾ Takausten osalta ilmoitetaan takauksen kohteena olevien lainojen (enimmäis)määrä.
⁽⁹⁾ Tarvittaessa viittaus komission päätökseen, jolla hyväksytään bruttoavustusekvivalentin laskentamenetelmä tämän asetuksen 5 artiklan 3 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

II OSA

Toimitetaan 11 artiklan mukaisesti käyttäen vakiintunutta komission tietotekniikkasovellusta

Ilmoittakaa, minkä maatalouden ryhmäpoikkeusasetuksen (ABER) säännöksen nojalla tukitoimenpide toteutetaan

Ensisijaiset tavoitteet (Tuella voi olla useita tavoitteita. Ilmoittakaa tällöin kaikki tavoitteet)	Tuen enimmäisintensiteetti prosentteina	Tuen enimmäismäärä kansallisessa valuutassa (täytenä määränä)
☐ Tuki maataloilla tehtäviin, maatalouden alkutuotantoon liittyviin investointeihin (14 artikla)		
☐ Maatalousmaan tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki (15 artikla)		
☐ Maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (16 artikla)		
☐ Maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvä investointituki (17 artikla)		
☐ Nuorten viljelijöiden aloitustuki ja maataloustoiminnan aloitustuki (18 artikla)		
☐ Maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki (19 artikla)		
☐ Tuki maataloustuotteiden tuottajien laatujärjestelmiin osallistumista varten (20 artikla)		
☐ Tuki tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin (21 artikla)		

☐ Tuki neuvontapalveluihin (22 artikla)		
☐ Tuki maatilojen lomituspalveluihin (23 artikla)		
☐ Tuki maataloustuotteiden menekinedistämistoi- miin (24 artikla)		
☐ Tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa ole- vien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinko- jen korvaamiseen (25 artikla)		
	Luonnonmullistukseen rinnas- tettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tyyppi:	☐ halla ☐ myrsky ☐ rakeet ☐ jää ☐ rankkasade tai jatkuva sade ☐ hurrikaani ☐ ankara kuivuus ☐ muu Täsmennettävä:
	Tapahtumispäivä:	pp.kk.vvvv–pp.kk.vvvv
☐ Eläintautien ja kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuviin kustannuk- siin tarkoitettu tuki sekä eläintautien tai kasvintuhoo- jien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoi- tettu tuki (26 artikla)		
☐ Kotieläintuotannon tuet ja kuolleita eläimiä kos- keva tuki (27 artikla)		
☐ Tuki vakuutusmaksujen maksamiseen ja keskinäi- siin rahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin (28 artikla)		
☐ Tuki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahin- kojen korvaamiseen (29 artikla)		
☐ Tuki maatalouden geenivarojen säilyttämiseen (30 artikla)		
☐ Tuki eläinten hyvinvointia edistäviin sitoumuksiin (31 artikla)		
☐ Tuki maatalousalan yhteistyöhön (32 artikla)		
☐ Tuki Natura 2000 -alueisiin liittyviin haittoihin (33 artikla)		

☐ Tuki maatalouden ympäristö- ja ilmastositoumukseen (34 artikla)		
☐ Tuki luonnonmukaiseen maatalouteen (35 artikla)		
☐ Tuki maataloilla tai metsissä kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin (36 artikla)		
☐ Tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen (37 artikla)	Luonnonmullistuksen tyyppi:	☐ maanjäristys ☐ lumivyöry ☐ maanvyörymä ☐ tulva ☐ pyörremyrsky ☐ hurrikaani ☐ tulivuorenpurkaus ☐ metsä- tai maastopalo ☐ muu Täsmennettävä:
	Luonnonmullistuksen tapahtumispäivä:	pp.kk.vvvv–pp.kk.vvvv
☐ Tuki maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön (38 artikla)		
☐ Tuki kustannuksiin, joita aiheutuu yrityksille niiden osallistuessa eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeisiin (39 artikla)		
☐ Rajalliset tukimäärät yrityksille, jotka hyötyvät eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden toimijaryhmien hankkeista (40 artikla)		
☐ Tuki metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen (41 artikla)		
☐ Peltometsätalousjärjestelmien tuki (42 artikla)		
☐ Tuki metsille aiheutuvien vahinkojen ehkäisyyn ja korjaamiseen (43 artikla)		
☐ Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa (44 artikla)		
☐ Tuki tietyistä pakollisista vaatimuksista johtuviin aluekohtaisiin rajoitteisiin (45 artikla)		

☐ Tuki metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun (46 artikla)		
☐ Tuki tietämyksenvaihtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalousalalla (47 artikla)		
☐ Tuki metsätalouden neuvontapalveluihin (48 artikla)		
☐ Tuki investointeihin, jotka tehdään metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin (49 artikla)		
☐ Tuki investointeihin, jotka tehdään metsätalouden teknologioihin sekä metsätaloustuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen (50 artikla)		
☐ Metsätalouden geenivarojen säilyttäminen (51 artikla)		
☐ Metsätalouden tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki (52 artikla)		
☐ Tuki metsätalousmaan tilusjärjestelyihin (53 artikla)		
☐ Tuki metsätalouden yhteistyöhön (54 artikla)		
☐ Tuki peruspalveluihin ja infrastruktuuriin maaseutualueilla (55 artikla)		
☐ Tuki yrityksen perustamiseen muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla (56 artikla)		
☐ Tuki viljelijöiden liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin (57 artikla)		
☐ Tuki laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskevaan tiedotus- ja nekinedistämistoimintaan (58 artikla)		
☐ Tuki yhteistyöhön maaseutualueilla (59 artikla)		
☐ Tuki yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämissankkeisiin (60 artikla)		
☐ Rajalliset tukimäärät yhteisölähtöisiin paikallisiin kehittämishankkeisiin (61 artikla)		

LIITE III

Tietojen julkaisemista 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti koskevat säännökset

Jäsenvaltioiden on järjestettävä kattavat valtiontukien verkkosivustonsa, joilla 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot julkaistaan, siten, että tiedot löytyvät helposti. Tiedot on julkaistava taulukkotamumuodossa, joka mahdollistaa hakujen tekemisen, tietojen poiminnan ja julkaisemisen internetissä, esimerkiksi csv- tai xml-muodossa. Kaikilla asiasta kiinnostuneilla osapuolilla on oltava rajoitukseton pääsy valtiontukisivustolle. Käyttäjän ei pidä joutua rekisteröitymään päästäkseen verkkosivustolle.

Jokaisesta yksittäisestä tuesta on julkaistava seuraavat 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt tiedot:

- a) tuen tunnistenumero ⁽¹⁾;
- b) tuensaajan tunniste ⁽²⁾;
- c) yritystyyppi (pk-yritys / suuri yritys) tuen myöntämispäivänä;
- d) alue, jolla tuensaaja sijaitsee, NUTS II -tasolla ⁽³⁾ ja tapauksen mukaan syrjäisimmillä alueilla tai Egeanmeren pienillä saarilla;
- e) toimiala NACE:n kolminumerotasolla ⁽⁴⁾;
- f) tukiväline, täytenä määränä kansallisessa valuutassa ⁽⁵⁾;
- g) tukiväline ⁽⁶⁾ (avustus/korkotuki, laina/takaisinmaksettava ennakko/takaisinmaksettava avustus, takaus, veroetuus tai verovapautus, riskirahoitus, muu (täsmennettävä));
- h) tuen myöntämispäivä;
- i) tuen tarkoitus ⁽⁷⁾;
- j) myöntävä viranomainen.

⁽¹⁾ Sellaisena kuin komissio on sen antanut tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä.

⁽²⁾ Kun otetaan huomioon oikeutettu etu, joka liittyy avoimuuteen yleisölle tiedottamisessa, ja punnitaan avoimuuden tarvetta suhteessa tietosuojasääntöjen mukaisiin oikeuksiin, komissio katsoo, että tuensaajan nimen julkaiseminen on perusteltua silloin, kun tuensaaja on luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on luonnollisen henkilön nimi (ks. asia C-92/09, Volker und Markus Schecke ja Eifert, 53 kohta), ottaen huomioon asetuksen (EU) 2016/679 49 artiklan 1 kohdan g alakohta. Avoimuussääntöjen tavoitteena on parantaa sääntöjen noudattamista, lisätä vastuuvetoa ja vertaisarviointia sekä viime kädessä tehostaa julkisten varojen käyttöä. Tämä tavoite on ensisijainen julkista tukea saavien luonnollisten henkilöiden tietosuojaoikeuksiin nähden.

⁽³⁾ Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö (NUTS – Nomenclature of Territorial Units for Statistics). Yleensä käytetään tasoa 2.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1893/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, tilastollisen toimialaluokituksen NACE Rev. 2 vahvistamisesta (EUVL L 393, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Bruttoavustusekvivalentti.

⁽⁶⁾ Jos tuki myönnetään useammista tukivälineistä, ilmoitetaan tukivälinekohtainen tukimäärä.

⁽⁷⁾ Jos tuella on useita tavoitteita, tukimäärä on ilmoitettava tavoitteittain.